HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2019/767 HATÁROZATA

(2018. július 31.)

a CSPE felső korlátainak megállapítására vonatkozó, Franciaország által végrehajtott SA.36511. (2014/C.) (korábbi 2013/NN.) számú állami támogatásról

(az értesítés a C(2018) 4975. számú dokumentummal történt)

(Csak a francia nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután az említett cikkeknek megfelelően felkérte az érdekelt feleket észrevételeik megtételére ([1]), és tekintettel ezen észrevételekre,

mivel:

1. ELJÁRÁS

(1) A Bizottság szolgálatai és Franciaország közötti, 2013. évi előzetes kapcsolatfelvételt követően Franciaország 2013. október 11-én bejelentette a szárazföldi szélerőművekre vonatkozó támogatási programját, amelynek finanszírozása annak idején a „villamosenergia-közszolgáltatási hozzájárulás” (a továbbiakban: CSPE) elnevezésű, villamos energiát terhelő díjból történt.

(2) mivel a támogatási program az értesítés időpontjában már hatályos volt, az akta 2013. november 29-én átkerült a be nem jelentett támogatások nyilvántartásába.

(3) 2014. március 27-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta Franciaországot, hogy nem emel kifogást a szárazföldi szélerőművekre vonatkozó támogatás ellen, de kétségei vannak a villamosenergia-önellátó fogyasztók, a villamosenergia-nagyfogyasztók és a villamosenergia-igényes fogyasztók számára biztosított CSPE-kedvezmény belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően. Következésképpen tájékoztatta Franciaországot arról a határozatáról, hogy a szóban forgó CSPE-kedvezmények tekintetében megindítja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 108. cikkének (2) bekezdésében foglalt eljárást.

(4) Az eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatot (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat) közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket arra, hogy nyújtsák be a szóban forgó intézkedésekkel, valamint a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatásnak ([2]) (a továbbiakban: 2014. évi iránymutatás) a szóban forgó CSPE-kedvezményekre való esetleges alkalmazásával kapcsolatos észrevételeiket.

(5) A Bizottsághoz öt érdekelt féltől érkeztek észrevételek: i. egy 2014. november 3-án kelt levélben az Air Liquide-től; ii. egy 2014. november 17-én kelt levélben az EDF-től; iii. egy 2014. december 2-án kelt levélben az RATP-től; iv. egy 2014. december 3-án kelt levélben az SNCF-től, valamint v. egy 2014. november 3-án kelt levélben az Union des Industries Utilisatrices d'Energie (UNIDEN; Ipari Energiafelhasználók Uniója) elnevezésű szervezettől. Ezek az észrevételek elsősorban az állami támogatás fennállására, másodsorban pedig arra vonatkoztak, hogy az intézkedések megfelelnek-e egyrészt az EUMSZ-nek, másrészt a 2014. évi iránymutatásnak.

([1]) HL C 348., 2014.10.3., 78. o.
([2]) HL C 200., 2014.6.28., 1. o.

(6) Franciaország az észrevételeit egy 2014. május 5-i feljegyzésben tette meg, amelyet egy 2015. október 22-én kelt levél egészített ki. Ebben a levélben Franciaország a különböző CSPE-kedvezmények ismertetését követően először is azt állította, hogy az önellátó energiatermelő létesítmények számára biztosított CSPE-kedvezmények nem minősülnek támogatásnak. Ezután úgy vélekedett, hogy a fogyasztási helyi felső CSPE-korlát, valamint a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlát összeegyeztethető az állami támogatási szabályokkal.

(7) A hivatalos vizsgálati eljárás során a Bizottság hét tájékoztatáskérést intézett a francia hatóságokhoz 2014. augusztus 21. és 2017. október 27. között. A francia hatóságok a maguk részéről tizenegy feljegyzést és tájékoztató dokumentumot küldtek 2014. május 7. és 2017. december 12. között. Ezek az információcserék i. a folyósított CSPE-összegek és a bizonyos típusú kedvezményezettek részére biztosított kedvezmények egyértelművé tételére, ii. az intézkedések állami támogatássá minősítésére és az állami támogatási szabályoknak való megfelelésük jogi elemzésére, valamint iii. a biztosított CSPE-kedvezmények mértékének az állami támogatásokra alkalmazandó szabályokkal összeegyeztethető mértékűre történő csökkentését célzó kiigazítási terv benyújtására vonatkoztak. Az első javasolt kiigazítási tervet a 2014. november 4-i feljegyzésben mutatták be, és a 2017. november 23-i feljegyzésben véglegesítették.

2. AZ INTÉZKEDÉSEK LEÍRÁSA

(8) Ez a szakasz egyrészt a CSPE-t, másrészt az e hozzájárulás tekintetében a 2003–2015 közötti időszakra biztosított kedvezményeket ismerteti, ez utóbbiak képezik e határozat tárgyát.

2.1. A CSPE bemutatása

(9) A CSPE-t a gáz és a villamos energia piacáról, valamint az energia-közszolgáltatásról szóló, 2003. január 3-i 2003-8. sz. törvény (a továbbiakban: 2003-8. sz. törvény) hozta létre. Az e határozatban ismertetett eszköz a CSPE 2016. évi reformját megelőző, a 2015. évre vonatkozó pótköltségvetésről szóló, 2015. december 29-i 2015-1786. sz. törvénnyel (a 2015. évi pótköltségvetési törvénnyel) bevezetett eszköz.

(10) A CSPE az inkumbens villamosenergia-szolgáltatók (az EDF és a helyi elosztó vállalkozások) által viselt villamosenergia-közszolgáltatási terhekhez kapcsolódó többletköltségek ellentételezésére hivatott. Ezek a többletköltségek elsősorban négyféle szakpolitika finanszírozásából fakadnak:

a) elsősorban abból fakadnak, hogy az EDF, illetve a helyi elosztó vállalkozások kötelesek megvásárolni a bizonyos, megújuló energiaforrásokból (szélenergiából, fotovoltaikus energiából stb.) villamos energiát előállító létesítménytípusok által előállított villamos energiát. Ez a rész az intézkedések tárgyidőszakának egészében, azaz 2003–2015 között beszedett CSPE 39 %-át teszi ki;

b) a 2003–2015 közötti időszak alatti nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés finanszírozásának felelnek meg, a beszedett CSPE 25 %-a erejéig. Franciaország a 2016. december 20-i feljegyzésében pontosította, hogy a CSPE csak a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés finanszírozására hivatott. Franciaország ebben a feljegyzésben pontosította, hogy ez a támogatás egyrészt egy 1997 és 2001 között bevezetett, a 65 %-nál nagyobb hatásfokú kapcsolt energiatermelő létesítmények számára kedvező vásárlási szerződésből, másrészt a 12 MW-nál nagyobb teljesítményű, földgázüzemű, nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelő létesítmények részére 2013-tól nyújtott támogatásból állt;

c) az össze nem kapcsolt területeken (Korzikán vagy a tengerentúli megyékben) lévő villamosenergia-termelők annak érdekében történő kompenzálásából fakadnak, hogy azok ne hárítsanak tovább magasabb termelési költségeket, mint a Franciaország kontinentális területén viselt és a végső fogyasztó által fizetett villamosenergia-árra áthárított termelési költségek, amelyek a nukleáris energia költsége miatt alacsonyabbak. Ez a tétel a figyelembe vett időszak egészében, azaz 2003–2015 között beszedett összes CSPE 31 %-át teszi ki. A Franciaország kontinentális területén, Korzikán és a tengerentúli megyékben alkalmazott tarifákkal egyenértékű villamosenergia-tarifák fenntartásának rendszere más néven „tarifakiegyenlítés”;

d) azok 3 % erejéig a szociális tarifa, az úgynevezett „alapvető termék” tarifa alkalmazása, valamint a villamosenergia-szolgáltatók által a szegénységben élők javára létrehozott eszközben való részvétel miatt viselt költségek egy része miatt keletkeznek.

(11) A Bizottság rámutat, hogy a CSPE-ből finanszírozott, szóban forgó szakpolitikákon felül a CSPE-ből – kisebb mértékben – más szakpolitikákat is finanszíroznak. Ezek az intézkedések a beszedett CSPE-nek kevesebb mint 2 %-át teszik ki. Elsősorban a következőkhöz kapcsolódnak:

1. a háztartásihulladék-égetéssel villamos energiát termelő létesítmények javára 2003 és 2015 között nyújtott támogatáshoz. Az EDF és a helyi elosztó vállalkozások akkor miniszteri rendeletben rögzített áron voltak kötelesek megvásárolni az e létesítmények által termelt villamos energiát. Az e gazdasági szereplők által viselt többletköltségeket a CSPE ellentételezte. Franciaország úgy ítélte meg, hogy az e létesítmények által termelt megújuló energia részesedése – az IEA és az Eurostat energiastatisztikákra vonatkozó szabályainak megfelelően – 50 %.

2. az ellátás biztonságához hozzájáruló csúcstechnológiás létesítményeknek nyújtott támogatáshoz. Ezek a létesítmények elsősorban dízelüzeműek, és az 1990-es években épültek. E létesítményeket a villamosenergia-rendszer igényeitől függően kevés óraszámban veszik igénybe.

3. különféle intézkedések támogatásához (221 millió EUR a 2003–2015 közötti időszakban), nevezetesen elsősorban az önálló energiatermelés (a 8 000 kVA-nél alacsonyabb teljesítményű villamosenergia-termelő létesítmények, a települési hulladék fűtőértékének hasznosítása érdekében kialakított létesítmények) ösztönzését célzó, Franciaország által a villamosenergia-közszolgáltatás szempontjából „járulékosan hasznosként" bemutatott, úgynevezett garantált teljesítményre vonatkozó szerződések finanszírozásához. Másodsorban pedig különböző termelőkkel kötött szerződéseknek az általuk termelt villamos energia vásárlására irányuló szerződések tekintetében történő finanszírozásához.

(12) Az energiáról szóló törvénykönyv L121-7. cikke arról rendelkezik, hogy a villamosenergia-közszolgáltatási feladatok költségeinek ellentételezését az ország területén letelepedett végső villamosenergia-fogyasztók által fizetendő hozzájárulásokból biztosítják. Mindezen alkotóelemek így egy és ugyanazon többletköltséget jelentik a francia fogyasztók számára. A hozzájárulást a fogyasztott kWh-val (kilowattórával) arányosan minden végső villamosenergia-fogyasztó megfizeti, beleértve az önellátó villamosenergia-termelőket is. 2003 és 2015 között a CSPE a következőképpen változott: (EUR/MWh-ban)

A 2003–2015 közötti időszakban kivetett CSPE összegének változása

(EUR/MWh-ban)

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
CSPE	3,0	3,3	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	9,0	10,5	13,5	16,5	19,5

Forrás: a Számvevőszék (Cour des Comptes) 2017. évi jelentése

(13) A villamosenergia-közszolgáltatás korszerűsítéséről és fejlesztéséről szóló, 2000. február 10-i 2000-108. sz. törvény (a továbbiakban: 2000-108. sz. törvény) 22. cikkének III. pontjában biztosított jogokat gyakorló, az átviteli közhálózaton vagy egy elosztási közhálózaton keresztül ellátott, támogatásra jogosult végső fogyasztók hozzájárulásait a hálózathasználati díjon felüli kiegészítő illeték formájában azon hálózat üzemeltetője szedi be, amely hálózatra ezek a fogyasztók rá vannak csatlakoztatva.

(14) A hálózatüzemeltető által beszedett hozzájárulásokat a Caisse des dépôts et consignations (a továbbiakban: CDC) közreműködésével visszautalják a közszolgáltatási terheket viselő gazdasági szereplőknek. A CDC ezt a hozzájárulást évente négyszer visszautalja a beszedett összegek által fedezett terheket viselő gazdasági szereplőknek. A CDC minden év január 1-jén a költségvetésének megfelelő összeget folyósít a nemzeti energiaügyi közvetítőnek.

(15) A CDC a különböző műveleteket külön számlán követi. Az energiaügyért és a gazdaságért felelős miniszterek évente rendeletben határozzák meg a Caisse des dépôts et consignations irányítási költségeit. Amennyiben a beszedett hozzájárulások összege nem felel meg az adott év terhei megállapított összegének, annak rendezésére a következő évben kerül sor az azon évre kifizetendő terhek címén. Amennyiben a fizetendő összegek nem kerülnek beszedésre az év során, azokat a következő év terheinek összegéhez kell adni ([3]).

(16) Az energiaszabályozási bizottság (Commission de régulation de l'énergie) éves beszámolójában évente értékeli az említett villamosenergia-közszolgáltatási terhekkel kapcsolatos rendszer működését. A módosított 2004-90. sz. rendelet (a villamosenergia-közszolgáltatási terhek ellentételezéséről szóló, 2004. január 28-i 2004-90. sz. rendelet) szabályozza az ellentételezés működését: az energiaszabályozási bizottság minden év október 15. előtt javaslatot tesz az energiaügyért felelős miniszternek a következő évre előirányzott terhekre, valamint az azok

([3]) ECLI:EU:C:2013:851.

finanszírozását lehetővé tevő, a Franciaországban fogyasztott kilowattóránkénti egységnyi hozzájárulásra. Az energiaszabályozási bizottság javaslata az előző (N – 1.) évre megállapított terhek bevallásán, valamint a következő évre előirányzott terhek bevallásán alapul. A bevallásokat a terheket viselő gazdasági szereplők készítik. Ahogyan a (14) és (15) preambulumbekezdés kifejti, a beszedési mechanizmust a CDC-nél központosítják.

(17) Az energiaszabályozási bizottság ellenőrzi a megállapított terhek összegét. Ami a megújuló energiaforrásokra nyújtott támogatáshoz kapcsolódó terheket illeti, azok a támogatási összeg, valamint a kötelezett szolgáltatók által a megújulóenergia-értékesítésért kapott piaci ár különbségének felelnek meg. A piaci árra hivatkozás így az ellentételezés összegének meghatározására szolgál. Az energiaszabályozási bizottság pontosította az e piaci ár meghatározására szolgáló módszert. Ez az ár nem a kötelezett szolgáltató által elért tényleges piaci árnak, hanem különböző paraméterek (a határidős piaci ár, az ágazatonként különféleképpen súlyozott azonnali ár, a napi piaci ár, az eltérések elszámolási ára) függvényében megállapított referenciaértéknek felel meg; e paraméterek lehetővé teszik, hogy közelebbről vissza lehessen adni egy jól teljesítő piaci szereplő magatartását, ösztönözve ezáltal a kötelezett szolgáltatót a jó teljesítésre.

(18) A törvényben előírt szankciók sérelme nélkül, a hozzájárulásnak a megfizetése esedékességének időpontjától számított két hónapon belül való meg nem fizetése vagy részleges meg nem fizetése esetén az energiaszabályozási bizottság a fizetendő hozzájárulás összegének 10 százalékában rögzített késedelmi bírságot kiszabó emlékeztető levelet küld. Végezetül az előírt hozzájárulások fizetésére kötelezett személy nemfizetése esetén az energiaügyért felelős miniszter a szóban forgó törvény 41. cikkében foglalt feltételek szerint közigazgatási szankciót alkalmaz.

(19) 2003 és 2015 között a hálózatüzemeltető által beszedett CSPE összege 36,9 milliárd EUR volt. Ez a következőképpen oszlik meg: (millió EUR)

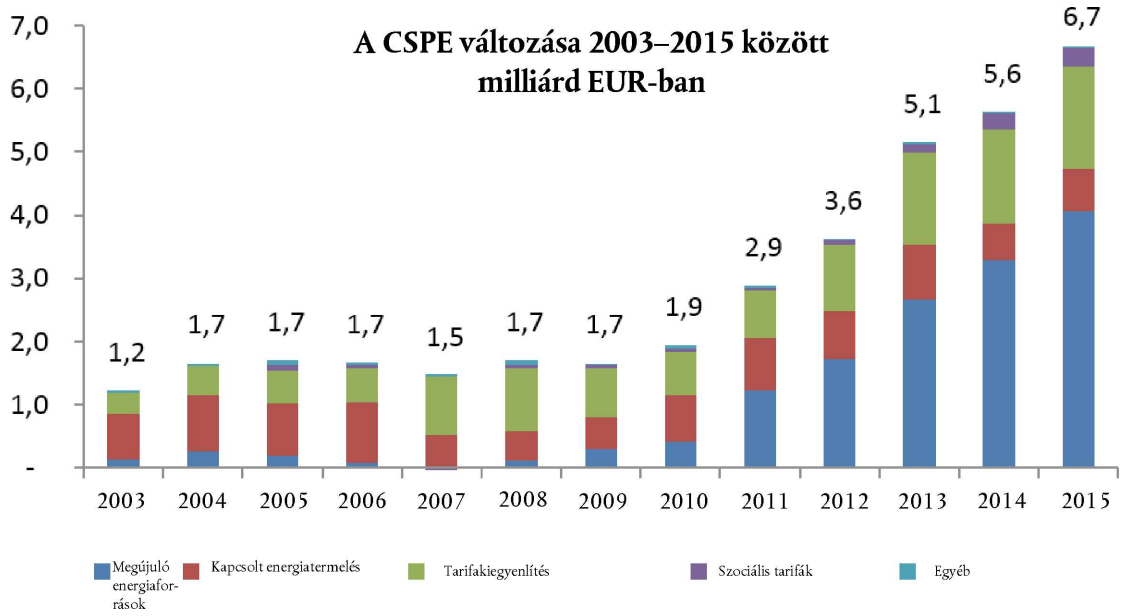
Az EDF által a CSPE alapján visszafizettetett összegek

(millió EUR)

	Megújuló energiaforrások	Kapcsolt energiatermelés	Tarifakiegyenlítés	Szociális tarifák	Egyéb	Összesen
2003	129	689	332	0	69	1 219
2004	261	835	470	0	89	1 655
2005	186	810	501	98	99	1 694
2006	72	944	540	49	66	1 671
2007	(5)	560	921	(12)	2	1 466
2008	121	488	995	49	41	1 694
2009	293	499	780	42	42	1 656
2010	411	769	678	57	21	1 936
2011	1 231	784	767	32	68	2 882
2012	1 724	741	1 063	70	29	3 627
2013	2 667	823	1 462	134	60	5 146
2014	3 286	545	1 495	251	46	5 623
2015	4 057	626	1 618	304	58	6 663
	14 433	9 113	11 622	1 074	690	36 932

Forrás: a francia hatóságok által a Bizottság szolgálataihoz intézett, 2016. december 20-i feljegyzés

(20) 2003 és 2015 között a CSPE összetétele a következőképpen változott:

Forrás: Franciaország 2016. december 20-i feljegyzése.

2.2. **A CSPE-kedvezmények**

(21) A törvény bizonyos fogyasztók esetében a CSPE-kedvezmények három kategóriáját írja elő. Ezek a kedvezmények halmozhatók, és az alábbiakban kerülnek bemutatásra:

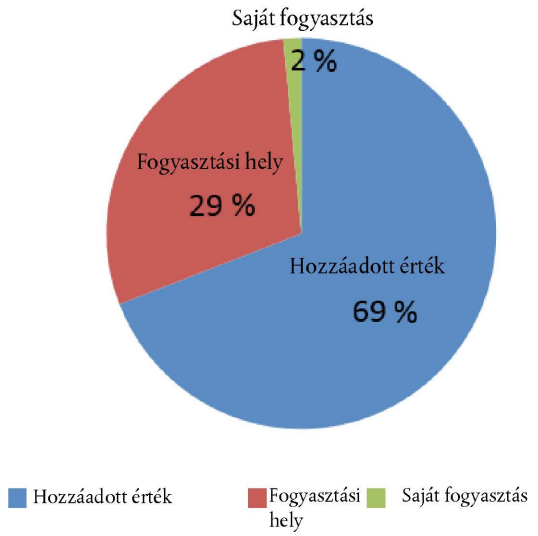
a) a 7 GWh-nál nagyobb fogyasztású ipari fogyasztók esetében a hozzájárulás maximális összege a vállalkozás hozzáadott értékének 0,5 százaléka (az energiáról szóló törvénykönyv L. 121-21. cikke);

b) az energiáról szóló törvénykönyv L.121-21. cikke ezt követően a végső fogyasztók esetében 627 783 EUR-ban ([4]) állapítja meg a fogyasztási helyenként fizetendő hozzájárulás maximális összegét. Ezt a felső korlátot 2013-ig minden évben az inflációtól függően aktualizálták. 2014-ben és 2015-ben a felső korlát ugyanolyan ütemben növekedett, mint az egységnyi hozzájárulás, évente legfeljebb 5 %-kal;

c) a saját felhasználás céljából villamos energiát termelők is mentesülhetnek a CSPE alól, termelőhelyenként évente legfeljebb 240 GWh erejéig (az energiáról szóló törvénykönyv L.121-11. cikke).

(22) A közlekedési vállalkozásokat nem számítva 2003 és 2015 között ezek a különböző CSPE-kedvezmények 6,8 milliárd EUR-t tettek ki, és a következőképpen oszlottak meg:

A nyújtott CSPE-kedvezmények kategóriánkénti bontása a 2003-2015 közötti időszakban (6,8 milliárd EUR)

Forrás: Franciaország – 2017.11.15.

([4]) 2015. január 1-jén megállapított összeg. Ezt az összeget fokozatosan korrigálták. 2013-ban 569 418 EUR volt.

(23) E felső korlátok részletes bemutatása az alábbiakban található.

2.2.1. *A hozzájárulási felső korlátoknak a hozzáadott érték 0,5 %-ában történő megállapítása (az energiáról szóló törvénykönyv L.121-21. cikke, amelyet az energiapolitika irányvonalait meghatározó programról szóló, 2005. július 13-i 2005-781. sz. törvény 67. cikke vezetett be)*

(24) Az évi 7 GWh-nál nagyobb fogyasztású ipari fogyasztókra alkalmazandó, a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított hozzájárulási felső korlátokat 2005-ben vezették be az energiapolitika irányvonalait meghatározó programról szóló, 2005. július 13-i 2005-781. sz. törvény keretében, és a tényleges végrehajtásukra 2006-ban került sor.

(25) Franciaország jelezte, hogy e felső korlátok megállapítása elsősorban a kohászati, a papíripari, a vegyipari stb. ágazatban, azaz a nemzetközi versenynek kitett ágazatokban tevékenykedő villamosenergia-igényes vállalkozások – különösen az évi 7 GWh küszöbértéknél nagyobb fogyasztású vállalkozások – versenyképességének megőrzését célozta, ugyanakkor a 7 GWh küszöbértéknek köszönhetően korlátozta a többi fogyasztói kategóriára kifejtett hatását.

(26) A hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlát tárgyában bevallást kell benyújtani az energiaszabályozási bizottsághoz, amely ellenőrzést követően dönt a fizetendő összegek visszatérítéséről. Ezeket az összegeket csak a vállalkozás hozzáadott értékének ismeretében térítik vissza (azaz az N. évben kirótt összegeket legkorábban az N + 1. év során).

(27) Franciaország jelezte, hogy a 2003 és 2015 között biztosított, összesen 6,8 milliárd EUR összegű kedvezményből a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlátok az összes mentességnek 69 %-át tették ki (4,7 milliárd EUR-t). A Franciaország által közölt információk szerint e felső korlátok a 2003–2015 közötti időszakban összesen 1 636 vállalkozást érintettek.

2.2.2. *A hozzájárulás fogyasztási helyenkénti felső korlátainak megállapítása (az energiáról szóló törvénykönyv L.121-12. cikke és a 2000-108. sz. törvény 5. cikke)*

(28) A felső korlátokat a CSPE létrehozásakor vezette be a fent hivatkozott, 2003. január 3-i 2003-8. sz. törvény 37. cikke (amely a 2000-108. sz. törvény 5. cikkét módosította). A felső korlátok 2003-ban léptek hatályba. A fogyasztási helyi felső CSPE-korlátokat eredetileg 500 000 EUR-ban állapították meg. Ez a felső korlát ezután a 2011. évi költségvetésről szóló, 2010. december 29-i 2010-1657. sz. törvény 37. cikke keretében 550 000 EUR-ra emelkedett. Ez a cikk arról rendelkezett, hogy ezt a felső korlátot az adott évi költségvetési törvényhez kapcsolódó, dohánytermékek nélkül számított fogyasztói árindex előirányzott emelkedésének mértékével megegyező arányban kell aktualizálni. 2013-ban a parlament e felső korlátot 569 418 EUR-ban állapította meg, és a 2013. évi pótköltségvetési törvény 59. cikke keretében e felső korlát aktualizálására vonatkozóan új szabályt fogadott el: ekkortól ezt a felső korlátot minden évben az egységnyi CSPE-hozzájárulás összegének alakulásával megegyező arányban aktualizálják, évente legfeljebb 5 %-os emeléssel. Összege 2015. január 1-jén 627 783 EUR volt.

(29) A fogyasztási helyi felső CSPE-korlát Franciaország szerint a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső korlát egyik formája, de inkább fogyasztási helyek, mint a gazdasági társaságok szintjén. Franciaország azt is pontosította, hogy a fogyasztási helyek szintjén megállapított felső korlát lehetővé teszi olyan vállalkozások figyelembevételét, amelyek egy-egy fogyasztási hely szintjén sokat fogyasztanak, ugyanakkor nem villamosenergia-igényesek.

(30) Franciaország jelezte, hogy a 2003 és 2015 között biztosított, összesen 6,8 milliárd EUR összegű kedvezményből a fogyasztási helyi CSPE-korlátok az összes mentességnek 29 %-át tették ki (2,0 milliárd EUR-t). Franciaország szerint ezek a felső korlátok 522 vállalkozásra vonatkoztak.

2.2.3. *240 GWh-s mentességi küszöbérték (az energiáról szóló törvénykönyv L.121-11. cikke és a 2000-108. sz. törvény 5. cikke)*

(31) A saját termelésű villamos energiára vonatkozó mentesség a villamosenergia-termelésre létrehozott közszolgáltatási alapból (Fonds du Service Public de la Production d'Electricité; FSPEE, a CSPE előtti eszköz) származik. Ezt az alapot a villamosenergia-közszolgáltatás korszerűsítéséről és fejlesztéséről szóló, 2000. február 10-i törvény 5. cikke hozta létre. Az alapot a villamosenergia-termelők, a villamosenergia-szolgáltatók, a villamosenergia-importőrök, valamint azok a saját felhasználás céljára termelő villamosenergia-termelők látták el fedezettel, akik egy évente előállított és rendeletben rögzített villamosenergia-mennyiségen felül termeltek villamos energiát. Ezt a mennyiséget a villamosenergia-termelésre létrehozott közszolgáltatási alapról szóló, 2001. december 6-i 2001-1157. sz. rendelet – a 2000-108. sz. törvény 5. cikkének alkalmazásában – 240 GWh-ban rögzítette.

(32) Egy-egy villamosenergia-termelő így a megtermelt, saját fogyasztású kWh-k száma alapján mentesülhet a hozzájárulás megfizetése alól, termelőhelyenként 240 GWh felső korlát erejéig. Ugyanezen termelő ugyanazon a helyen egy és ugyanazon fogyasztót részesíthet mentességben mindaddig, amíg a saját fogyasztás keretében mentesített és az e fogyasztó számára értékesített kWh-k száma nem haladja meg termelőhelyenként a 240 GWh-t.

(33) Franciaország jelezte, hogy a saját felhasználásra termelt villamos energiára biztosított mentesség célja, hogy korlátozza azon villamosenergia-önellátó fogyasztók adóterheit, amelyek a saját létesítményeik finanszírozása folytán úgy döntöttek, hogy nem járulnak hozzá a nemzeti energiapolitikához, de nem is élvezik annak előnyeit.

(34) Ez a mentesség 2002-ben lépett hatályba. A mentességet (az FSPEE-t felváltó) CSPE 2003. évi létrehozásakor a 2003-8. sz. törvény 37. cikke hatályban tartotta: „*A termelő által saját felhasználásra előállított vagy valamely végső fogyasztó által egy termelő létesítményt működtető harmadik személytől saját felhasználásra vásárolt villamos energia évente és termelési központonként csak 240 millió kilowattóra felett kerül figyelembevételre a hozzájárulás kiszámításakor.*"

(35) Franciaország pontosította, hogy a gyakorlatban e mentesség alapvetően olyan ipari telephelyeket érintett, amelyek többsége rendelkezik (villamos energiát nem termelő) kapcsolt energiatermelő létesítményekkel, valamint hogy ezenkívül a magánszemélyekre nem vonatkozott ez a mentesség.

(36) 2011-ben 88 telephelyre vonatkozott ez a mentesség 11 TWh, saját fogyasztásra szánt mennyiség esetében. Egyébiránt 2012-ben 94,8 TWh-ra, 2013-ban 84,6 TWh-ra, 2014-ben pedig 87,4 TWh-ra vonatkozott mentesség ([5]).

(37) Franciaország szerint a 2003–2015 közötti időszak egészében 88 telephelyre vonatkozott ez a mentesség. Ez az összesen 6,8 milliárd EUR kedvezménynek mintegy 2 %-át tette ki.

2.3. **A biztosított CSPE-kedvezmények összege**

(38) A figyelembe vett időszak egészében (2003–2015 között) a CSPE-kedvezmények 6,8 milliárd EUR-t tettek ki. E kedvezmények típusonkénti bontását a 2.2.1–2.2.3. szakasz ismertette.

2.4. **Az intézkedések kedvezményezettjei**

(39) A CSPE-kedvezményekben részesülő gazdasági társaságok villamosenergia-nagyfogyasztók, amelyek a NACE-besorolás szerint mintegy 227 ágazatba tartoznak. Főbb tevékenységi területeik a következők: kohászat, vegyipar és petrolkémiai ipar, gázipar, papíripar, atomenergia-ipar, repüléstechnikai ipar, elektronikai ipar, gépjárműgyártás, agrár-élelmiszeripar és közlekedés. Egy-egy gazdasági társaságra egyszerre több mentességi kritérium vonatkozhat.

(40) Az intézkedések kedvezményezettjei egy vagy több felső CSPE-korlát alkalmazására jogosultak. A Franciaország által közölt információk szerint az érintett időszak egészében (2003–2015 között) 1 664 vállalkozás részesült CSPE-kedvezményben; a kedvezmények megoszlása a következő: 1 636 vállalkozás részesült kedvezményben a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlát alapján, 552 vállalkozás volt jogosult fogyasztási helyi felső CSPE-korlátra, és 88 vállalkozás ([6]) részesült saját fogyasztáson alapuló mentességben. Egyes vállalkozások több kedvezménytípust halmozhattak.

2.5. **Az intézkedések időtartama és a 2016. évi reform**

(41) A CSPE bevezetésére 2003-ban került sor. Összegét és megoszlását a 2.2.1–2.2.3. szakasz ismertette.

(42) 2015-ben e hozzájárulást egy új eszköz váltotta fel. A 2015. évre vonatkozó pótköltségvetésről szóló, 2015. december 29-i 2015-1786. sz. törvény (a 2015. évi pótköltségvetési törvény) energiaadó-reformot vezetett be, amely többek között a villamosenergia- és a gázközszolgáltatási terhek finanszírozására vonatkozott. A CSPE tehát a 2015. december 31. utáni fogyasztás esetében megszűnt.

(43) 2016. január 1-jétől a korábban a CSPE-ből finanszírozott szakpolitikákat az állami költségvetésből finanszírozzák.

2.6. **A közlekedési vállalkozásoknak biztosított CSPE-kedvezmények kizárása a határozat hatálya alól**

(44) A vasúti közlekedési vállalkozásokra alkalmazandó külön keretszabályozásra ([7]) figyelemmel a vasúti közlekedési vállalkozásoknak biztosított CSPE-kedvezményekre nem terjed ki ez az eljárás, azok külön bizottsági határozat tárgyát fogják képezni. Következésképpen azok nem tartoznak e határozat hatálya alá.

([5]) Franciaország 2014. május 5-i válasza.
([6]) A francia hatóságok 2017. november 23-i feljegyzése és annak melléklete.
([7]) Közösségi iránymutatás a vasúti vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokról (HL C 184., 2008.7.22., 13. o.).

(45) A 2.2. szakaszban kifejtett CSPE-kedvezmények összege tehát nem tartalmazza a vasúti közlekedési vállalkozásoknak biztosított kedvezményeket.

2.7. **Az eljárás megindításához vezető okok leírása**

(46) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában ([8]) úgy vélte, hogy az intézkedések állami támogatásnak minősülnek, amelyeknek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét nem bizonyították kielégítő módon.

2.7.1. *A támogatás fennállása*

(47) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a biztosított CSPE-kedvezmények állami támogatásnak minősülnek.

(48) Először is úgy vélte, hogy a törvényben előírt különféle CSPE-kedvezmények a villamosenergia-önellátó fogyasztó, villamosenergia-nagyfogyasztó és villamosenergia-igényes vállalkozások számára biztosított szelektív előnyt képeznek: először is a saját fogyasztású villamos energiát termelő vállalkozásoknak biztosított CSPE-mentesség az eljárás megindításáról szóló határozat (144) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően szelektív előnyt képez. Másodszor, a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy a fogyasztási helyi felső CSPE-korlát kedvezményezettjei előnyben részesültek, amelyet tulajdonképpen kizárólag bizonyos gazdasági ágazatoknak biztosítottak. Végezetül a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlát csak egy bizonyos fogyasztási küszöbértéket meghaladó iparvállalatokra vonatkozik, és következésképpen szintén előnyhöz juttatja ezeket a vállalkozásokat.

(49) A Bizottság ezt követően azt az észrevételt tette, hogy a CSPE-kedvezményekből fakadó előnyöket – a CSPE-hez hasonlóan – állami forrásokból finanszírozták, és azok az államnak betudhatóak voltak. Mivel a CSPE állami eredetű forrás, a CSPE-kedvezmények még inkább állami eredetű forrásokról való lemondást jelentenek.

(50) Végezetül a Bizottság úgy vélte, hogy a különböző CSPE-kedvezmények hatással lehetnek a tagállamok közötti kereskedelemre, és versenytorzulást okozhatnak az intézkedések kedvezményezettjei és az intézkedések előnyeitől megfosztott versenytársaik eltérő elbírálása miatt.

2.7.2. *A támogatás összeegyeztethetősége*

(51) Az intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetősége tekintetében a Bizottság rámutatott, hogy az eljárás megindításáról szóló határozat időpontjában a CSPE nem a környezetvédelmi állami támogatásokról szóló iránymutatás (153) bekezdése szerinti harmonizált környezetvédelmi adó ([9]), és nem is a (151) bekezdés szerinti nem harmonizált környezetvédelmi adó volt, a 2008. évi iránymutatás (70) bekezdésének 14) pontjával összefüggésben értelmezve.

(52) Ennek kapcsán rámutatott, hogy a különadó-alap nem feltétlenül gyakorolt negatív hatást a környezetre, tekintettel arra, hogy a CSPE részben a megújuló villamos energiára fizetendő. Ezért az már nem tekinthető úgy, hogy a környezetvédelmi költségeknek a CSPE összegébe való internalizálására hivatott. Ezenkívül nem az a célja, hogy a gyártók és a végső fogyasztók környezettudatosabb tevékenységekre térjenek át. Épp ellenkezőleg, a fogyasztás csökkentése szükségessé tenné a megújuló energia termelési költségeinek fedezésére fizetendő CSPE emelését. Következésképpen a 2008. évi iránymutatás 4. fejezete ([10]) nem alkalmazandó.

(53) A Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy a CSPE csökkentését célzó intézkedések az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján vizsgálhatók, ugyanakkor felkérte Franciaországot a kapcsolódó feltételek pontosítására.

(54) A Bizottság azt is megjegyezte, hogy a 2008. évi iránymutatás felülvizsgálata folyamatban van, és hogy a 2014. évi iránymutatás-tervezet a következő bekezdéseket tartalmazza:

> „(180) A megújuló energiaforrásból származó energiatermelés támogatásának díjak útján történő finanszírozásának nem célja egy negatív externália megszüntetése, és ennek megfelelően nincs közvetlen környezeti hatása. Ezzel szemben azonban a villamosenergia-díjak növekedéséhez vezethet. A villamosenergia-költségek ilyen növekedése egyértelműen megjelenhet egy konkrét díj formájában, amelyet a villamosenergia-fogyasztótól szednek be a villamosenergia-díjon felül, vagy közvetetten jelentkezhet a villamosenergia-ellátókat a megújulóenergia-vásárlási kötelezettség révén terhelő többletköltségek útján, amelyeket azután áthárítanak vevőikre, a villamosenergia-fogyasztókra. Jellemző példa erre a villamosenergia-ellátók által a zöld tanúsítványok útján meghatározott százalékos arányban kötelezően megvásárolt megújuló energia, amelyért az ellátónak nem jár kompenzáció.

([8]) HL C 348., 2014.10.3., 78. o.
([9]) Az eljárás megindításáról szóló határozat (154) és (155) preambulumbekezdése.
([10]) 4. fejezet: „A környezeti adó csökkentése vagy az ilyen adó alóli mentesség formájában nyújtott támogatás”.

(181) Elvben valamennyi energiafogyasztónak viselnie kell a megújulóenergia-támogatás finanszírozásának költségeit. A megújuló energia támogatására szolgáló, megfelelő finanszírozási alap biztosításához azonban csökkentésekre lehet szükség (84). Ahhoz, hogy a megújuló energia támogatásának finanszírozása által különösen súlyosan érintett vállalkozások ne kerüljenek nehéz versenyhelyzetbe, a tagállamok részleges kompenzációt nyújthatnak a többletköltségek tekintetében, hogy elősegítsék a megújuló energiaforrásból származó energiatermelés támogatásának átfogó finanszírozását és elkerüljék a szén-dioxid-kibocsátás áthelyezését. A különösen súlyosan érintett vállalkozásoknak nyújtott kompenzáció hiányában előfordulhat, hogy a közvélemény csak kismértékben fogadja el a megújuló energia támogatását célzó, ambiciózus intézkedéseket. Másrészről, ha a kompenzáció túlzott mértékű, vagy túl sok villamosenergia-fogyasztó részesül benne, a megújulóenergia-támogatást ugyanolyan csekély mértékben fogadhatják el."

(55) A Bizottság végezetül rámutatott, hogy a 2014. évi iránymutatás-tervezet (annak (229) pontja) előírta, hogy a megújuló energiaforrásokból származó villamosenergia-termelés finanszírozásához csökkentések formájában nyújtott támogatásokat a környezetvédelmi és energetikai támogatásokról szóló új iránymutatás alapján kell értékelni annak elfogadását követően (még abban az esetben is, ha a támogatásokat a 2014. évi iránymutatás hatálybalépése előtt nyújtották).

(56) mivel Franciaország nagyon kevés információt szolgáltatott a csökkentések céljáról és indokolásáról, a Bizottság emellett a belső piaccal való összeegyeztethetőséggel kapcsolatos kétségeket juttatott kifejezésre. Így a következők egyértelművé tételére kérte Franciaországot: i. az intézkedés közös érdekű célja, ii. az intézkedés megfelelősége, iii. az intézkedés ösztönző hatása, iv. az intézkedés megfelelően megelőzi-e a kereskedelemre gyakorolt negatív és nem kívánt hatásokat.

(57) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában tehát úgy ítélte meg, hogy Franciaország nem indokolta meg megfelelően a CSPE bizonyos kedvezményezettek esetében történő csökkentését célzó intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségét.

2.8. **A 2014. évi iránymutatás elfogadása**

(58) A 2014 évi iránymutatás 2014. július 1-jén lépett hatályba. Az iránymutatásba bekerült „*[a] megújuló energiaforrásból származó energiatermelés támogatásának finanszírozásával összefüggő csökkentés formájában nyújtott támogatásról*" szóló 3.7.2. szakasz.

(59) Ez a szakasz először is elismeri, hogy az energiapolitika finanszírozása érdekében kivetett díjak nincsenek közvetlen hatással a környezetre, és nem jelentenek a szó szoros értelmében vett környezetvédelmi adókat, amelyek célja a környezeti szempontból káros magatartás költségének növelése. Mindazonáltal a környezet védelméhez hozzájáruló támogatási programok finanszírozásának lehetővé tétele révén közvetett módon hozzájárulhatnak a környezet védelméhez.

(60) Másodszor, ez az iránymutatás kimondja, hogy bizonyos esetekben a villamos energiára kirótt díj formájában megvalósuló támogatási intézkedések finanszírozási rendszere csak akkor irányozható elő, ha a megújuló energia támogatásának finanszírozásához kapcsolódó költségek csökkenthetők.

(61) Harmadszor, ez az iránymutatás meghatározza a támogatási intézkedések pénzügyi elfogadhatóságának megőrzéséhez elfogadhatónak tartott csökkentés mértékét, kerülve, hogy túlságosan magas díj háruljon a többi fogyasztóra.

(62) Végezetül a 2014. évi iránymutatás 3.7.3. szakasza arról a lehetőségről rendelkezik, hogy kiigazítási terv kerüljön elfogadásra annak érdekében, hogy a nemzeti intézkedések által előirányzott csökkentés mértéke fokozatosan az irányelv előírásaival összeegyeztethető és az állami támogatási szabályozás tekintetében arányos csökkentés mértékéhez igazodjon.

3. **AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI**

(63) A külön tárgyalt közlekedési vállalkozásokon kívül az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban az alábbi észrevételeket tették.

3.1. **EDF**

(64) Az EDF 2014. november 17-én továbbította észrevételeit a Bizottságnak. E csoport szerint a rá vonatkozó mentesség közel […] százalékban a közhálózatba betáplált villamos energia előállítását célzó saját villamosenergia-fogyasztásra vonatkozik. Az EDF szerint a saját fogyasztás egyrészt az erőművek segédberendezéseinek villamosenergia-fogyasztását, másrészt az atomerőművek által biztosított energia átvitelére szolgáló vízerőművi szivattyúállomások villamosenergia-fogyasztását érinti.

(65) A csoport úgy ítéli meg, hogy a saját fogyasztásnak teljes egészében mentesülnie kell a CSPE alól, egyrészt az (51) preambulumbekezdésben hivatkozott 2003/96/EK tanácsi irányelvnek ([11]) megfelelően, amely 14. cikke (1) bekezdésének a) pontjában arról rendelkezik, hogy a tagállamok mentesítik a jövedéki adó alól a villamos energia előállításához felhasznált energiatermékeket, illetve a villamosenergia-előállítási képesség fenntartásához felhasznált villamos energiát, valamint másrészt a „2014. évi EEG-törvényben" létrehozott „EEG-pótdíj" elnevezésű német eszközt az állami támogatások alapján jóváhagyó határozat ([12]) értelmében.

(66) Az EDF kiegészítésképpen hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az energiához kapcsolódó terhek alóli mentességet szolgáló és különösen a villamosenergia-igényes iparágaknak kedvező rendszerek összhangját a különböző tagállamok között. E mentességek tagállamok közötti eltérő elbírálása következésképpen fokozhatja a különböző piacokon a versenyképesség terén jelenleg tapasztalható különbségeket.

3.2. **ALFI**

(67) Az ALFI (Air Liquide France Industrie) 2014. november 3-án továbbította észrevételeit a Bizottságnak. A csoport először is hangsúlyozza, hogy az általa viselt energiaköltségek a termelési költségeknek […]–[…] %-át teszik ki. Másodszor, az ALFI azt állítja, hogy a villamosenergia-költség túlságosan nagy mértékű emelkedése azt ösztönözné, hogy az ipari gázokat felhasználó különböző iparágak (vegyipar, acélipar, petrolkémiai ágazat, üveggyártás) kisebb mértékben internalizálják az ipari gázok előállítását, ami az energiafogyasztás globális növekedéséhez vezetne.

(68) Az ALFI ezt követően vitatja, hogy a CSPE-kedvezmények előnyhöz juttatják a kedvezményezettjeiket. E csoport szerint a CSPE-kedvezmények az energiaellátáshoz kapcsolódó „közszolgáltatási feladatra" reagálnak, és így nem minősülhetnek támogatásnak a jogalap pontos meghatározása nélkül.

(69) Végezetül az ALFI – az előző preambulumbekezdésben hangsúlyozottaknak megfelelően – úgy véli, hogy a támogatás hiányának sérelme nélkül ezek a CSPE-kedvezmények állami támogatássá minősítés esetén összeegyeztethetőek lennének a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszával, amely bizonyos feltételek mellett elismeri a villamosenergia-igényes iparvállalatok javára történő differenciálás és célzott csökkentések belső piaccal való összeegyeztethetőségét. Következésképpen a támogatás visszafizettetése, amennyiben a fennállása bebizonyosodik, mindenképpen kizárandó.

3.3. **UNIDEN**

(70) A franciaországi energiaigényes iparágak érdekeit képviselő, UNIDEN elnevezésű szövetség 2014. november 3-án továbbította észrevételeit a Bizottságnak. E szövetség szerint a CSPE-kedvezmények több, közös érdekű célt szolgálnak, amiből adódóan az intézkedések az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése, valamint a 2014. évi iránymutatás értelmében összeegyeztethetőek a belső piaccal.

(71) Először is az intézkedések a globális versenynek kitett ipari ágazatok versenyképességének fenntartását célozzák. Másodszor, az intézkedések társadalmi célt szolgálnak. Harmadszor, az intézkedések többek között a leghátrányosabb helyzetű fogyasztók védelme révén a gazdasági, társadalmi és területi kohézió célját szolgálják. Végezetül az intézkedések az energiahatékonyság célját szolgálják, az európai uniós joggal teljes összhangban.

4. **FRANCIAORSZÁG ÉSZREVÉTELEI**

(72) Franciaország az intézkedések minősítésével és az intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban is továbbított észrevételeket.

4.1. **A fogyasztási helyi felső CSPE-korlát és a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlát nem minősül állami támogatásnak**

(73) A támogatás hiányának megindokolására Franciaország által előterjesztett főbb érvek egyrészt a szelektivitás hiányára, másrészt a versenytorzulás hiányára vonatkoznak.

4.1.1. *A szelektivitás hiánya*

(74) Franciaország szerint az intézkedések három fő ok miatt nem szelektívek:

([11]) A Tanács 2003/96/EK irányelve (2003. október 27.) az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről (HL L 283., 2003.10.31., 51. o.).

([12]) SA.38632 – A németországi megújulóenergia-törvény reformja.

(75) Először is az ítélkezési gyakorlat szerint a pótdíjcsökkentés tagállamok általi bevezetése nem elegendő a szelektivitás megállapításához, amennyiben a rögzített küszöbértékeket túllépő vállalkozások feltehetőleg nem ugyanabban a ténybeli helyzetben vannak, mint a többi vállalkozás. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint így a fogyasztási helyi felső korlátok megállapítása nem elegendő ahhoz, hogy az szelektív intézkedés legyen, és az adózási felső korlátok megállapítása nem minősülhet szelektív támogatásnak ([13]). A hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlátok tekintetében Franciaország a Conseil constitutionnel (Alkotmánytanács) ítélkezési gyakorlatára ([14]) hagyatkozik, és emlékeztet arra, hogy a bíróság – azáltal, hogy a CSPE-t a közteherviselés elvének megfelelőnek tekintette – elismerte, hogy e felső korlát kedvezményezettjei a többi vállalkozásétól eltérő ténybeli helyzetben voltak, ebből fakad a szelektív támogatás hiánya.

(76) Másodszor, konkrétabban a saját fogyasztás tekintetében Franciaország úgy ítéli meg, hogy az önellátó fogyasztóknak biztosított CSPE-mentesség a CSPE-t fizető többi féltől eltérő ténybeli helyzetben lévő kedvezményezettekre vonatkozik, és ezért kizárja a támogatás szelektivitását.

(77) Harmadszor, a szelektivitás hiányát a francia adórendszer jellege indokolja, amelyből az intézkedések fakadnak, és amely egyáltalán nem szelektív. Franciaország szerint a felső CSPE-korlátok magának az adórendszernek a jellegéből fakadnak, amely előírja, hogy az adótehernek figyelembe kell vennie mindenki adófizetési képességét.

(78) Végezetül a megújuló energiaforrásokból vagy kapcsolt energiatermeléssel villamos energiát előállító, elsősorban a vegyipari, a vas- és acélipari és a petrolkémiai ágazatban tevékenykedő önellátó fogyasztók esetében Franciaország hangsúlyozza, hogy az előállított és saját fogyasztású villamos energia logikusan mentesül a megújuló energiaforrásokat vagy a kapcsolt energiatermelés támogatását finanszírozó CSPE-rész alól, amennyiben erre a villamos energiára nem nyújtottak a CSPE-ből finanszírozott állami támogatást, annak ellenére, hogy az a megújuló energiaforrásokra és a kapcsolt energiatermelésre nyújtott – a CSPE-ből finanszírozott – támogatás környezetvédelmi célkitűzéséhez járul hozzá, csakúgy, mint a hálózatba betáplált villamos energia (amely a CSPE-ből finanszírozott támogatásban részesül). Franciaország hangsúlyozza, hogy ezért a megújuló energiaforrásokat vagy a kapcsolt energiatermelést igénybe vevő önellátó fogyasztók mentessége nem minősül szelektív előnynek.

4.1.2. *A versenytorzulás hiánya*

(79) Franciaország előadta, hogy a CSPE 2003. évi hatálybalépése előtt létezett hasonló intézkedés. Franciaország következésképpen úgy ítéli meg, hogy a támogatás csak csekély hatást gyakorolt a franciaországi vállalkozások gazdasági és versenyhelyzetére.

4.2. **Amennyiben a támogatássá minősítés megerősítést nyer, a fogyasztási helyi felső CSPE-korlátok és a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlátok a belső piaccal összeegyeztethető támogatásnak minősülnek**

(80) Amennyiben a támogatássá minősítés mégis megerősítést nyer, Franciaország három különböző szempont szerint javasolja a CSPE összeegyeztethetőségének elemzését:

(81) Először is az intézkedések összeegyeztethetősége abból fakad, hogy azok megfelelnek a 2003/96/EK irányelvben előírt rendelkezéseknek (lásd a 4.2.1. szakaszt).

(82) Másodszor, mivel a CSPE környezetvédelmi adónak tekinthető, a CSPE-kedvezmények ennélfogva teljes mértékben összeegyeztethetőek a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatással ([15]) (a továbbiakban: 2001. évi iránymutatás), a 2008. évi iránymutatással és a 2014. évi iránymutatással (lásd a 4.2.2. szakaszt).

(83) Harmadszor, ha a CSPE nem minősíthető környezetvédelmi adónak, akkor a felső korlátai összeegyeztethetőek a 2014. évi iránymutatással a megújuló energiaforrásokat finanszírozó CSPE-rész esetében, valamint összeegyeztethetőek az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjával a CSPE többi része esetében (lásd a 4.2.3. szakaszt).

4.2.1. *Az intézkedések összeegyeztethetősége a 2003/96/EK irányelv rendelkezéseinek betartásából fakad*

(84) Franciaország hangsúlyozza, hogy a 2003/96/EK irányelv lehetővé tesz bizonyos mentességeket:

([13]) A Bíróság C-106/09. sz., Bizottság kontra Gibraltár és Egyesült Királyság ügyben 2011. november 15-én hozott ítélete (ECLI:EU:C:2011:732).
([14]) A 2005. július 7-i 2005-516 DC számú határozat.
([15]) A Bizottság közleménye – Közösségi iránymutatás a környezetvédelem állami támogatásáról (HL C 37., 2001.2.3., 3. o.).

(85) Először is az irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontja lehetővé teszi a villamos energia előállításához vagy a villamosenergia-előállítási képesség fenntartásához felhasznált villamos energiához kapcsolódó terhek alóli mentességet. Ez a mentesség nagyrészt a saját fogyasztásra vonatkozó, a szóban forgó intézkedések keretében előírt mentességet fedi le.

(86) Másodszor, az irányelv 15. cikke (1) bekezdésének e) pontja lehetővé teszi a saját fogyasztású és kapcsolt energiatermelés keretében előállított villamos energiához kapcsolódó terhek alóli mentességet.

(87) Végezetül az irányelv 17. cikke (1) bekezdésének a) pontja részleges mentességet tesz lehetővé a következőképpen meghatározott „nagy energiaintenzitású vállalkozások" számára: amelyek esetében vagy az energiatermék és a villamos energia beszerzési értéke eléri legalább a termelési érték 3,0 %-át, vagy a fizetendő energiaadó eléri legalább a hozzáadott érték 0,5 %-át.

4.2.2. *Amennyiben a CSPE környezetvédelmi adónak minősül, a felső CSPE-korlátok összeegyeztethetőek az állami támogatásokra alkalmazandó szabályokkal*

(88) Franciaország a Bizottsággal folytatott levelezésében úgy véli, hogy a CSPE a 2008. évi iránymutatás (70) bekezdésének 14) pontjában meghatározott környezetvédelmi adónak tekinthető. Franciaország ugyanis úgy vélte, hogy az adóalap negatív hatást gyakorol a környezetre, még akkor is, ha a megújuló energiaforrások finanszírozását célozza, és hogy ennélfogva ez a támogatási program a környezet szempontjából kedvező. E minősítés következtében az intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése három egymást követő összeegyeztethetőségi jogalap alapján történik.

(89) Először is a 2003 és 2008 közötti időszakban a CSPE-kedvezmények összeegyeztethetőségét a 2001. évi iránymutatás figyelembevételével kell értékelni. Franciaország szerint a belső piaccal való összeegyeztethetőséget az biztosítja, hogy a kedvezményezettek a CSPE jelentős részét, azaz annak legalább 20 %-át a 2001. évi iránymutatás 51.1.a) és 51.1.b) pontjának megfelelően fizetik.

(90) Másodszor, Franciaország úgy ítéli meg, hogy az intézkedések megfelelnek a 2008–2014 közötti időszakra vonatkozó 2008. évi iránymutatásnak. Egyrészt Franciaország a CSPE-t környezetvédelmi adónak tekinti. Másrészt a 2008. évi iránymutatás (4) pontja arról rendelkezik, hogy a környezetvédelmi adók összeegyeztethetőek a belső piaccal. Következésképpen az intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetősége így kellően bizonyított.

(91) Végezetül Franciaország úgy véli, hogy a két felső CSPE-korlát összeegyeztethető a 2014. július 1. és az intézkedések 2015. évi megszűnése között alkalmazandó 2014. évi iránymutatással, és hogy mindkettő megfelel többek között az említett iránymutatás (170) bekezdésének.

4.2.3. *Az összeegyeztethetőség egyrészt a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszára, másrészt az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjára tekintettel indokolt*

(92) Franciaország a 2015. október 22-i értesítésében azonban elfogadta azon lehetőség kilátásba helyezését, hogy a CSPE-t ne tekintse környezetvédelmi adónak, és ebből levonja a következtetéseket a belső piaccal való összeegyeztethetőség egyrészt a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszának, másrészt az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdése c) pontjának figyelembevételével történő elemzése tekintetében.

4.2.3.1. A CSPE-kedvezmény, mint amely lehetővé teszi a megújuló energiaforrások finanszírozását

(93) Franciaország szerint az intézkedéseknek a 2014. évi iránymutatással való megfelelősége bizonyítást nyert. Franciaország kifejezetten a 3.7.2. szakaszra hivatkozott a szóban forgó intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékeléséhez kapcsolódó jogalapként ([16]).

(94) Franciaország először is megjegyzi, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásának finanszírozására szolgáló hozzájárulásokból biztosított kedvezmények formájában 2011. január 1. előtt nyújtott valamennyi támogatás – a 2014. évi iránymutatás (248) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítható.

(95) Másodszor, a 2011 utáni időszak esetében Franciaország úgy ítéli meg, hogy a támogatások odaítélhetők, amennyiben azokra olyan kiigazítási terv vonatkozik, amely objektív kritériumokkal biztosítja, hogy a szóban forgó intézkedések keretében biztosított kedvezmények mértéke igazodjon a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszában engedélyezett mértékhez.

([16]) A 2015. október 22-i feljegyzés.

(96) Franciaország hangsúlyozza, hogy a hulladékégetési támogatás 50 %-a a megújuló energia előállítására nyújtott támogatásnak minősítendő, mivel az elégetett hulladék 50 %-a biológiailag lebomló hulladék, ahogyan az IEA és az Eurostat statisztikáiból kiderül.

4.2.3.2. A CSPE-kedvezmény, mint amely lehetővé teszi a kapcsolt energiatermelés, a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák finanszírozását

(97) A CSPE azon része tekintetében, amely nem a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelés finanszírozására vonatkozik, Franciaország részletes elemzést nyújtott be az intézkedések összeegyeztethetőségével kapcsolatban, amelyet a Bizottság az alábbiakban ismertet.

4.2.4. *A felső korlátok közös érdekű célja*

(98) Franciaország úgy ítéli meg, hogy a Szerződés megfelelő jogalap az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségének igazolásához a felső CSPE-korlátok azon része tekintetében, amelyek „*a megújuló energiaforrások fejlesztésétől eltérő szakpolitikákra vonatkoznak, míg a megújuló energiaforrások fejlesztését finanszírozó CSPE-részre vonatkozó felső korlátokra […] a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló 2014. évi iránymutatás irányadó*”.

(99) Franciaország először is rámutat, hogy az uniós jogszabályok lehetővé teszik azt, hogy a villamosenergia-igényes vállalkozások a következő közös érdekű célok miatt ne viseljenek a villamosenergia-ellátáshoz kapcsolódó túlzott terheket: i. kapcsolt energiatermelés, ii. a területi kohézióra és a legkülső régiók védelmére vonatkozó célkitűzés, iii. a társadalmi kohézióra és a kirekesztés elleni küzdelemre vonatkozó célkitűzés.

(1) Először is a kapcsolt energiatermelés támogatását egyrészt a 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([17]), másrészt az Európai Tanács 2007. március 7–8-i határozata igazolja, amely az energiafogyasztás csökkentését tűzte ki célul; ehhez a kapcsolt energiatermelésnek fontos szerepet kell betöltenie. Franciaország megjegyzi, hogy CSPE-nek a kapcsolt energiatermelés támogatásához kapcsolódó része magában foglalhatja a biológiailag nem lebomló hulladékok égetésére elkülönített támogatást, amennyiben e hulladékokat a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléshez használják fel.

(2) Másodszor, a tarifakiegyenlítés hozzájárul a területi kohézióra vonatkozó, az Európai Unióról szóló szerződés (a továbbiakban: EUSZ) 3. cikkében elismert uniós célkitűzéshez. Franciaország továbbá azt állítja, hogy e szakpolitika közös érdekű célja az EUMSZ 174. cikkén, az EUSZ 349. cikkén, valamint az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének a) pontján alapul.

(3) Harmadszor, Franciaország szerint a szociális tarifák közös érdekű célját az EUSZ 3. cikke és az EUMSZ 174. cikke támasztja alá. Franciaország emlékeztet arra, hogy e szakpolitika célkitűzését az Alapjogi Charta 1. cikke is igazolhatja. Franciaország ezt követően a 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([18]) (45) preambulumbekezdését említi, amely szerint „*a tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket a védelemre szoruló fogyasztók védelmére a […] piac […] vonatkozásában*”. Franciaország megjegyzi, hogy a villamos energiára vonatkozó szociális tarifák – azáltal, hogy alapvető javakhoz való hozzáférést garantálnak – hozzájárulnak az emberi méltóság védelméhez.

(100) Franciaország szerint a két felső CSPE-korlát, azaz a fogyasztási helyi felső korlát és a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső korlát másodsorban a vállalkozások versenyképességének megőrzésére vonatkozó célkitűzést szolgálja, amelyet az EUMSZ 173. cikkének (1) bekezdése támaszt alá. Franciaország kiegészítésképpen rámutat, hogy a 2003/96/EK irányelv arra is felhatalmazza a tagállamokat, hogy a nagy energiaintenzitású vállalkozások versenyképességének megőrzése érdekében azok javára mentességeket alkalmazzanak, amely lehetőséget ezenkívül a 2014. évi iránymutatás (3.7.2. szakasza) is elismeri a megújuló energiaforrások finanszírozása esetében. A versenyképesség megőrzésére vonatkozó célkitűzés ugyan nem elegendő a közös érdek fennállásának igazolásához, Franciaország szerint hozzájárul e közös érdekű cél igazolásához.

4.2.4.1. Szükségesség

(101) Az intézkedések szükségessége Franciaország szerint megfelelően igazolt, ugyanis azok hozzájárulnak a kedvezményezett vállalkozások versenyképességének fokozásához, és így a delokalizáció kockázatának megelőzéséhez. Ezenfelül, mivel az intézkedések megfelelően célzottak és a felső korlátok megfelelő mértékűek, következésképpen nem diszkriminatívak. Franciaország ennek alapján megjegyzi, hogy a kiválasztott küszöbértékek a két mentességi kategória – a fogyasztási helyen és a hozzáadott értéken alapuló mentesség – esetében összhangban vannak egymással, mivel a fogyasztási helyi felső korlát csak a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső korlát fogyasztási helyi megjelenése. Végezetül a kedvezményezettek kiválasztása átlátható és objektív kritériumok alapján történik, a versenyképesség csökkenésének leginkább kitett vállalkozásokat célozza meg.

([17]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/8/EK irányelve (2004. február 11.) a hasznos hőigényen alapuló kapcsolt energiatermelés belső energiapiacon való támogatásáról és a 92/42/EGK irányelv módosításáról (HL L 52., 2004.2.21., 50. o.).

([18]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/72/EK irányelve (2009. július 13.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 55. o.).

(102) Franciaország azzal is indokolja az intézkedések szükségességét, hogy a szóban forgó kedvezmények megkérdőjeleződése a hozzáadott érték kb. 12–24 %-a közötti többletköltségben nyilvánulna meg. Franciaország továbbá azt állítja, hogy az energiaszámla 2 EUR/MWh-os emelkedése a termelési költségek 2 %-os növekedését jelenti, ami meghaladja e vállalkozások „*nettó árrését*”. Ebben az összefüggésben a CSPE-kedvezmények megszüntetése miatti további pénzügyi megterhelés Franciaország szerint csak fokozná a villamosenergia-igényes vállalkozások delokalizációjának kockázatát, és a terheknek a többi fogyasztóra történő áthárításával az említett szakpolitikák finanszírozásával kapcsolatos kockázatot keletkeztetne.

4.2.4.2. A támogatás megfelelősége

(103) Franciaország hasonlóképpen úgy véli, hogy az intézkedések megfelelőségét a 2003/96/EK irányelv igazolja, amely elismeri, hogy a hozzáadott érték 0,5 %-ának megfelelő összegű energiaadót fizető vállalkozások mentességben részesülhetnek e küszöbértéken felül, egyrészt az adóharmonizáció hiánya, másrészt a nemzetközi versenyképesség csökkenése jelentette kockázatok miatt.

(104) Franciaország szerint a CSPE-kedvezmények tehát megfelelőek a teljes adóharmonizáció hiányával jellemzett helyzetben, valamint az európai versenyképesség látványos romlására tekintettel.

4.2.4.3. Arányosság

(105) Franciaország ezt követően hangsúlyozza, hogy a CSPE-kedvezmények arányosak. A teljes hozzájárulás 31–34 %-át kitevő átlagos hozzájárulásnak, azaz (2014. évi becslés szerint) 5,1–5,6 EUR/MWh-nak felelnek meg, míg ugyanezen időpontban a CSPE összege 16,5 EUR/MWh volt. Franciaország megjegyzi, hogy ez a 31–34 %-os arány magasabb, mint a 2008. évi iránymutatásban, valamint a 2014. évi iránymutatás 3.7.1. szakaszában és 3.7.2. szakaszában engedélyezett minimális arány, és következésképpen arányos.

(106) Franciaország szerint tehát a kedvezmények arányosnak tekinthetők, amennyiben továbbra is a kedvezményezettjeikre hárul a fizetendő CSPE elég jelentős része.

(107) Franciaország közölte az egyes kedvezményezettek által 2014-re fizetett CSPE összegét. A Bizottság így rámutat, hogy csak 2014-ben legalább 124 kedvezményezett fizetett a 2014. évi iránymutatás (188) bekezdésében előírt 15 %-os aránynál alacsonyabb mértékű CSPE-t.

4.2.4.4. Az intézkedések ösztönző jellege

(108) Franciaország úgy véli, hogy ez a feltétel jelen esetben nem alkalmazandó. Megjegyzi, hogy az intézkedések nem azt célozzák, hogy a kedvezményezettek megváltoztassák a magatartásukat, hanem inkább – megelőzési céllal – a kedvezményezettek versenyképességének romlását törekednek elkerülni.

4.2.4.5. A versenytorzító hatások korlátozása és pozitív költség/haszon egyenleg

(109) Franciaország azt állítja, hogy a bevezetett CSPE-mentességek pontosan e versenytorzulások korlátozását teszik lehetővé. Észrevételeiben ugyanis megjegyzi, hogy e felső CSPE-korlátok ellenére továbbra is jelentős az árkülönbség Franciaország és Észak-Amerika között, nagyságrendje a villamosenergia-igényes vállalkozások esetében 10 EUR/MWh. Franciaország ezenkívül az ICF egyik tanulmányát idézi annak érdekében, hogy rámutasson: Franciaország kevesebb mentességet biztosít, mint Németország, Olaszország és Dánia ([19]).

4.2.4.6. A felső CSPE-korlátok összeegyeztethetősége, amennyiben a CSPE-t a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelés, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés finanszírozásától, valamint a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra nyújtott támogatástól eltérő célokra különítik el

(110) Végezetül a (11) preambulumbekezdés (1)–(3) pontjában ismertetett többi CSPE-rész tekintetében Franciaország a következő információkkal szolgált:

1. A biológiailag lebomló hulladékok égetésére nyújtott támogatás tekintetében Franciaország először is kiemeli, hogy az égetésnek a megújuló energiaforrásokra vonatkozó része esetében közös érdek áll fenn. A biológiailag nem lebomló hulladékok égetése tekintetében Franciaország ezt követően hangsúlyozza, hogy a támogatás az energiahatékonyság javítására vonatkozó célt szolgál. Franciaország kifejtette, hogy az intézkedések arányosak, amennyiben a vételár 6–7 % közötti jövedelmezőségi ráta elérését teszi lehetővé. Végezetül az intézkedéseknek nincs torzító hatása, amennyiben valamennyi égetőmű támogatható az eszközből.

([19]) ICF International, „*An International comparison of energy and climate change policies impacting energy intensive industries in selected countries*”, 2012. július.

2. A csúcstechnológiás létesítményeknek nyújtott támogatás az ellátás biztonságára vonatkozó közös érdekű célt szolgálja. A támogatás szükséges a beruházások megvalósításához. Végezetül Franciaország úgy ítélte meg, hogy az érintett létesítmények korlátozott teljesítménye (2014-ben 78 MW) korlátozza a torzító hatásukat.

3. Végezetül ami a garantált teljesítményre vonatkozó szerződések finanszírozását illeti, Franciaország e támogatás szükségességét és megfelelőségét sem pontosította.

4.3. **A villamosenergia-önellátó fogyasztóknak biztosított CSPE-mentességek nem minősülnek állami támogatásnak**

(111) Franciaország előzetesen megjegyzi, hogy ez a mentesség a villamosenergia-termelést célzó saját fogyasztás esetében teljes mértékben összeegyeztethető a 2003/96/EK irányelvvel, amely arról rendelkezik, hogy a kis villamosenergia-termelők mentesíthetők a villamosenergia-adó alól, feltéve, hogy a kérdéses villamos energia előállításához felhasznált energiatermékeket egyébként megadóztatják.

(112) Ami a támogatás fennállását illeti, Franciaország először is kifejti, hogy ezek a CSPE-mentességek nem minősülnek szelektív támogatásnak. Franciaország megjegyzi, hogy ez a mentesség független a kedvezményezettek tevékenységének jellegétől, és hogy elvileg az összes vállalkozásra vonatkozik 240 GWh kapacitás erejéig. Ezenkívül ezek a kedvezményezettek egyáltalán nem terhelik a villamosenergia-rendszert a saját fogyasztású rész tekintetében. Ezért jogos, hogy más elbírálás alá essenek, mint azok a fogyasztók, amelyek az általuk fogyasztott villamos energiát teljes egészében vásárolják.

(113) Franciaország ezt követően kifejti, hogy a villamosenergia-önellátó vállalkozásoknak biztosított CSPE-mentesség nem okoz versenytorzulást, amennyiben több ország – különösen az Európai Unión belül – alkalmazza ugyanazt a mentességtípust. Következésképpen ez a mentesség nem minősülhet állami támogatásnak.

(114) A mentesség összeegyeztethetősége tekintetében Franciaország úgy véli, hogy amennyiben a saját fogyasztás állami támogatásnak minősül, az közös érdekű célt követ azáltal, hogy a csúcsidőszakok alatti villamosenergia-fogyasztás hatásainak mérséklése révén hozzájárul az ellátás biztonságához.

4.4. **A 2014. évi iránymutatás elfogadása utáni kiigazítási terv**

(115) mivel Franciaország kilátásba helyezte azt a feltevést, hogy a belső piaccal való összeegyeztethetőség közös jogalapja – a 4.2.3. szakaszban kifejtettek szerint – a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakasza, valamint az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja, ebből a Bizottsághoz intézett, 2017. október 27-i levelében levonta a következtetéseket. Ebben a levélben Franciaország bejelentette a 2014. évi iránymutatás 3.7.3. szakaszán alapuló kiigazítási terv új változatát, amely azt célozta, hogy az intézkedések keretében biztosított kedvezményeket – objektív szabályok szerint – az iránymutatással összeegyeztethető, az iránymutatás 3.7.2. szakaszában meghatározott szinthez közelítse.

(116) A különböző célokra elkülönített CSPE kiszámításának e szakasza lehetővé teszi a kiigazítási terv keretében CSPE-kedvezményre jogosult kedvezményezettek által fizetendő összeg kiszámítását. Ez az összeg a CSPE már megfizetett összege és az iránymutatás alkalmazásában kiszámított összeg közé esik. A CSPE fizetendő összegét a CSPE érintett részeitől függően különféleképpen számítják ki, és a 4.4.1. szakaszban közölt módon határozzák meg.

4.4.1. *A 3.7.3. szakasz közvetlen alkalmazása a megújuló energiaforrások finanszírozására vonatkozó CSPE-részre*

(117) A megújuló energiaforrásoknak, többek között a biológiailag lebomló hulladékok égetésének a finanszírozására szolgáló CSPE-rész tekintetében Franciaország egy olyan kiigazítási tervet helyez kilátásba, amely a 2019. január 1-jei elméleti időpontban (mivel a CSPE 2016. január 1-jével megszakadt), és fokozatosan azt eredményezi, hogy a 2019. január 1-jén fizetendő CSPE összege a 2014. évi iránymutatás szerinti módon kiszámított összeg legyen:

(118) Ha a vállalkozás i. a 2014. évi iránymutatás 3. mellékletében felsorolt ágazatba tartozik és 20 %-nál nagyobb villamosenergia-intenzitású, vagy ii. legalább 20 % villamosenergia-intenzitású, emellett a nemzetközi kereskedelemnek való kitettsége 4 %-nál nagyobb (vagy az említett iránymutatás 5. mellékletében szerepel), akkor a teher 15 %-a, illetve a hozzáadott értékének 0,5 %-a közül az alacsonyabb értéket kell fizetnie.

(119) Ha a vállalkozás a 2014. évi iránymutatás 3. mellékletében felsorolt ágazatba tartozik, és villamosenergia-intenzitása 20 %-nál alacsonyabb, akkor a teher 15 %-a, illetve a hozzáadott értékének 4 %-a közül az alacsonyabb értéket kell fizetnie.

(120) A többi esetben amennyiben a vállalkozás i. az iránymutatás 3. mellékletében fel nem sorolt ágazatba tartozik, vagy ii. amennyiben az ágazatát az 5. melléklet felsorolja, de villamosenergia-intenzitása 20 % alatti, és iii. 2014. július 1. előtt támogatásban részesült, akkor a terheknek legalább 20 %-át kell fizetnie.

(121) Végezetül minden egyéb esetben a CSPE 2019. január 1-jén elérendő mértéke 100 %.

4.4.2. *Analógia útján a 3.7.3. szakasz alkalmazása a kapcsolt energiatermelésre, tarifakiegyenlítésre és szociális tarifákra vonatkozó CSPE-részekre*

(122) A kapcsolt energiatermelés, a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák esetében a kiigazítási terv eredményeként legkésőbb 2019-ben a fizetett CSPE összege:

— 15 %, ha a vállalkozás a 2014. évi iránymutatás (185)–(186) bekezdése értelmében villamosenergia-igényes vállalkozás. Ha a vállalkozás villamosenergia-intenzitása meghaladja a 20 %-ot és az ágazata az említett iránymutatás 3. vagy 5. mellékletében felsorolt ágazatok közé tartozik, akkor a CSPE összege a vállalkozás hozzáadott értékének 0,5 %-ára, ha pedig a vállalkozás villamosenergia-intenzitása nem éri el vagy nem haladja meg a 20 %-ot, hozzáadott értékének 4 %-ára korlátozódhat.

— a többi vállalkozás esetében 100 %.

(123) Franciaország úgy ítéli meg, hogy ezt a kiigazítási tervet ugyanazok az okok indokolják, mint a 2014. évi iránymutatás 3.7.3. szakaszában a megújuló energiaforrások finanszírozására szolgáló terhek csökkentése tekintetében kifejtett okok. A kiigazítási terv lehetővé teszi különösen annak elkerülését, hogy a 2014. évi iránymutatás (185)–(189) bekezdésében kifejtett kritériumok azonnali alkalmazásából fakadóan a terhek túlságosan drasztikusan emelkedjenek. Ebben az értelemben hozzájárul a CSPE pénzügyi fenntarthatóságához azáltal, hogy biztosítja a támogatásnak és a finanszírozási feltételeinek az elfogadhatóságát.

4.4.3. *A kiigazítási terv alkalmazásának elmaradása a CSPE többi része esetében*

(124) Ami azonban a (110) preambulumbekezdés (1) és (2) pontjában ismertetett célkitűzésekre elkülönített CSPE-ből biztosított kedvezményeket illeti, Franciaország nem irányozta elő a kiigazítási tervben való szerepeltetésüket. Franciaország megerősítette, hogy az e célkitűzésekre elkülönített CSPE-t teljes egészében meg kell fizetni a figyelembe vett 2003–2015 közötti időszakra ([20]), a biztosított CSPE-kedvezményeket pedig az e célkitűzésekre elkülönített CSPE esetében teljes egészében be fogja hajtani.

4.4.4. *A kiigazítási tervek kezdő időpontja*

(125) A megújuló energiaforrásokra és a kapcsolt energiatermelésre vonatkozó részek esetében Franciaország 2011-ben indította el a kiigazítási tervet. Franciaország e tekintetben a 2014. évi iránymutatás (248) bekezdésére, valamint a 2017. június 15-i bizottsági határozatra (SA.38635 ([21])) és a 2017. szeptember 21-i bizottsági határozatra (SA.47887 ([22])) hivatkozik.

(126) A CSPE-ből finanszírozott többi rész esetében Franciaország az eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatban a Bizottság által kifejezésre juttatott kétségek nyomán 2004-ben indította el a kiigazítási tervet. Franciaország úgy véli, hogy ezt az időpont az (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet ([23]) 17. cikkében előírt tízéves jogvesztő határidő alapján jelen esetben alkalmazandó 10 éves jogvesztő határidő miatt indokolt.

4.4.5. *A saját fogyasztásnak a kiigazítási terv keretében történő kezelése*

4.4.5.1. A villamos energia előállításához felhasznált villamos energia esetében biztosított CSPE-mentesség

(127) Franciaország szerint a 2003/96/EK irányelv 14. cikkének megfelelően, amely arról rendelkezik, hogy a villamos energia előállításához felhasznált villamos energia, valamint a villamosenergia-előállítási képesség fenntartásához felhasznált villamos energia teljesen adómentes, a mentességet élvező, saját fogyasztású kedvezményezettek, azaz a villamosenergia-termelők (NACE-kód: 3511) valóban mentesíthetők a CSPE alól a saját fogyasztású villamos energia tekintetében. Franciaország úgy ítéli meg, hogy ezeket a kedvezményezetteket ennélfogva nem kell szerepeltetni a kiigazítási tervben.

([20]) A francia hatóságok 2017. november 23-i feljegyzése.
([21]) HL C 336., 2017.10.6., 2. o.
([22]) HL L 258., 2017.10.6., 127. o.
([23]) A Tanács (EU) 2015/1589 rendelete (2015. július 13.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 248., 2015.9.24., 9. o.).

4.4.5.2. Megújuló energiaforrásokból előállított és saját fogyasztású villamos energia

(128) A megújuló energiaforrásokból villamos energiát előállító, mentességet élvező kedvezményezettek esetében az előállított és saját fogyasztású villamos energia mentesíthető a CSPE megújuló energiaforrásokat finanszírozó része alól, amennyiben ez a villamos energia egyáltalán nem részesült állami támogatásban, miközben a CSPE részben a megújuló energiaforrásokra nyújtott támogatást finanszírozta.

(129) Franciaország azonban szerepeltette a kiigazítási tervben a CSPE fennmaradó részére vonatkozó mentességet, kivéve, ha a kapcsolódó előny a csekély összegű támogatások felső határánál alacsonyabb volt.

4.4.5.3. Kapcsolt energiatermeléssel előállított és saját fogyasztású villamos energia

(130) Ugyanígy a kapcsolt energiatermeléssel villamos energiát előállító, mentességet élvező kedvezményezettek esetében az előállított és saját fogyasztású villamos energia mentesíthető a CSPE kapcsolt energiatermelést finanszírozó része alól, amennyiben a kapcsolt energiatermelés nem részesült állami támogatásban.

(131) Franciaország azonban szerepeltette a kiigazítási tervben a CSPE fennmaradó részére vonatkozó mentességet, kivéve, ha a kapcsolódó előny a csekély összegű támogatások felső határánál alacsonyabb volt.

4.4.6. *A mentességek nélkül elméletileg fizetendő CSPE szakpolitikánkénti elosztásának módszertana*

(132) A mentességek nélkül fizetendő CSPE esetében Franciaország minden egyes vállalkozás esetében az éves arány és a vállalkozás fogyasztása alapján végez számítást. Ez az elméleti CSPE-összeg az energiaszabályozási bizottság által a Bizottság részére 2016. december 20-án továbbított felosztás szerint oszlik meg szakpolitikánként:

	Megújuló energia-források *(%)*	Hulladék-égetés *(%)*	Kapcsolt energia-termelés *(%)*	Tarifaki-egyenlítés *(%)*	Szociális tarifák *(%)*	Csúcstech-nológiás termelés *(%)*	Egyéb *(%)*
2003	11	2	57	27	0	2	1
2004	16	3	50	28	0	2	1
2005	11	2	48	30	6	3	1
2006	4	1	57	32	3	2	1
2007	0	– 3	38	63	– 1	2	1
2008	7	– 1	29	59	3	3	1
2009	18	0	30	47	3	1	1
2010	21	– 1	40	35	3	1	1
2011	43	1	27	27	1	0	1
2012	48	0	20	29	2	0	0
2013	52	1	16	28	3	0	0
2014	58	1	10	27	4	0	0
2015	61	1	9	24	5	0	0
Összesen	41,9	0,6	23,0	30,5	2,9	0,7	0,5

Az egyes szakpolitikák éves súlya, a francia hatóságok 2016. december 20-i feljegyzése.

(133) Franciaország hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások, a kapcsolt energiatermelés, a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák a 2003 óta támogatott CSPE összegének 98,2 %-át teszik ki.

(134) Az égetés tekintetében Franciaország hangsúlyozza, hogy a Nemzetközi Energia Ügynökség és az Eurostat statisztikái alapján úgy tekinthető, hogy a háztartásihulladék-égetési ágazat által előállított, hő vagy villamos energia formájában hasznosított energia felét megújulóként számolják el. Következésképpen a hulladékégetésre nyújtott támogatásra elkülönített CSPE 50 %-a a megújuló energiaforrásokhoz rendelt részbe épül be. Ezenfelül a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléshez felhasznált, biológiailag nem lebomló hulladékok égetésére nyújtott támogatást a CSPE kapcsolt energiatermelésre vonatkozó részéhez rendelik. E feltevés alapján Franciaország az alábbi felosztás mellett döntött:

	Megújuló energia-források *(%)*	Kapcsolt energia-termelés *(%)*	Tarifakiegyenlítés + szociális eszkö-zök *(%)*	Biológiailag nem lebomló hulladé-kok égetése *(%)*	Egyéb *(%)*
2003	12	57	27	1	3
2004	17	50	28	2	2
2005	12	48	35	1	4
2006	5	57	35	1	3
2007	– 2	38	62	– 2	3
2008	6	29	62	– 1	4
2009	18	30	50	0	2
2010	21	40	38	– 1	2
2011	43	27	28	1	1
2012	48	20	31	0	1
2013	52	16	31	0	0
2014	59	10	31	0	0
2015	61	9	29	0	0

4.4.6.1. A csekély összegű támogatások felső határának alkalmazása

(135) Franciaország pontosítja, hogy a biztosított CSPE-kedvezmények mindegyike esetében a csekély összegű támogatások 1407/2013/EU bizottsági rendeletben ([24]) előírt felső határát alkalmazta: minden egyes kedvezményezett esetében a legutóbbi három egymást követő évre nyújtott támogatás összegét 200 000 EUR-hoz viszonyítja. Abban az esetben, ha a legutóbbi három egymást követő évre nyújtott támogatás összege nem éri el a 200 000 EUR-t, akkor a visszatérítés összege e három évben nulla. Franciaország pontosítja, hogy az Európai Bizottság N 7/2009. számú támogatásra vonatkozó határozatát ([25]) is figyelembe fogja venni, amely a 2009. és a 2010. évre a csekély összegű támogatások felső határának 500 000 EUR-ra történő emelését irányozza elő az akkori gazdasági válság figyelembevétele érdekében.

4.4.7. *A kiigazítási terv fokozatossága*

(136) A 2014. évi iránymutatás (185)–(187) bekezdése értelmében villamosenergia-intenzívnek nem minősíthető kedvezményezettek, illetve az iránymutatás 3.7.2. szakaszában foglalt rendelkezéseknek teljes mértékben nem megfelelő kedvezményezettek esetében Franciaország a fizetendő hozzájárulás fokozatos növelését eredményező kiigazítási tervet nyújtott be (lásd a (117) és a (118) preambulumbekezdést).

(137) Ez a kiigazítási terv a CSPE valamennyi összetevője esetében megegyezik. A terv az intézkedés keretében biztosított összes felső korlátot és mentességet korrigálja. A terv a CSPE-ből finanszírozott összes szakpolitikára is kiterjed.

([24]) A Bizottság 1407/2013/EU rendelete (2013. december 18.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról (HL L 352., 2013.12.24., 1. o.).
([25]) HL C 91., 2009.4.21., 3. o.

(138) A kiigazítási terv kiindulópontja a kedvezményezettek által a terv elindításának évében (2004-ben, illetve adott esetben 2011-ben) ténylegesen megfizetett CSPE.

(139) A biztosított különböző CSPE-kedvezményekre vonatkozó kiigazítási terv eredményeképpen a fizetett összegeknek legkésőbb 2019. január 1-jéig el kell érniük az állami támogatási szabályozásnak megfelelő minimális hozzájárulási szintet. A (118)–(122) preambulumbekezdésben ismertetett szabályok szerint előírt CSPE-összeget kell elérni.

(140) Ez az emelés az alábbi progresszivitási szabály alkalmazásával valósul meg:

(141) Évente az egyes finanszírozott szakpolitikákra fizetendő összeg = megfizetett összeg

(142) + (fizetendő összeg – megfizetett összeg) × [(e^n) – 1]/[(e^N) – 1],

ahol n: a kiigazítási terv évének száma (példa: 2011-ben kezdődő terv és 2019-ben megvalósuló teljeskörű alkalmazás esetén 2011-ben n = 0, 2012-ben n = 1, …, 2019-ben n = 8)

és N: a terv éveinek száma (példa: a fentivel megegyező példa esetében N = 8).

(143) E szabály alkalmazásával a fizetendő CSPE összege idővel közelít a 2019-ig fizetendő CSPE elméleti szintjéhez. Mivel a CSPE 2016-ban megszűnt, a kiigazítási terv 2015 után ugyanakkor nem kerül alkalmazásra.

(144) Az e kiindulóponttól az elméleti érkezési pontig való eljutáshoz használt függvény progresszív.

4.4.8. *A visszafizettetendő összegek kiszámítása*

(145) A kiigazítási terv előírja, hogy az abban engedélyezett szinteken túl mentességet élvező összegeket vissza kell fizettetni.

(146) A visszafizettetendő összeg i. a 4.4.1–4.4.7. szakaszban foglalt, fizetendő CSPE, valamint ii. a kedvezményezettek által ténylegesen megfizetett CSPE különbsége. Ezt az összeget minden egyes kedvezményezett esetében minden egyes évre kiszámítják.

(147) A saját fogyasztásra vonatkozó mentességben részesülő, a saját fogyasztású villamos energiát megújuló energiaforrásokból, illetve kapcsolt energiatermeléssel előállító kedvezményezettek esetében a minimális CSPE-szint a megújuló energiaforrásokat, illetve a kapcsolt energiatermelést finanszírozó CSPE esetében nulla.

(148) Amennyiben valamely kedvezményezett és valamely adott év esetében egy adott szakpolitikára fizetett összeg legalább akkora, mint a CSPE előírt, fizetendő minimális mértéke, akkor a kiigazítási terv esetében figyelembe vett összeg az adott évre fizetendő CSPE előírt minimális mértéke. Ebben az esetben a fizetett többletet nem vonják le az adott kedvezményezett által visszafizetendő, a többi évre végzett számítás során kapott összegből.

(149) Franciaország az október 11-i feljegyzésében közölte a visszafizettetendő összegek előzetes becslését, melyek nagyságrendje 31 millió EUR. Mintegy 700 vállalkozást érint visszafizettetési eljárás. Franciaország azonban pontosította, hogy ezen összeg értékelését minden évre vonatkozóan véglegesíteni kell, ha az egyes kedvezményezettek számára biztosított csökkentésekre vonatkozó információk rendelkezésre állnak.

5. **A BIZOTTSÁG ÉRTÉKELÉSE**

5.1. **A támogatás fennállása**

(150) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

(151) A Bizottság e rendelkezésekre tekintettel megvizsgálta a különböző CSPE-kedvezmények támogatássá minősítését:

5.1.1. *A fogyasztási helyi felső CSPE-korlát és a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlát állami támogatássá minősítése*

5.1.1.1. Az államnak betudható és állami forrásokból finanszírozott támogatás

(152) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló 2014. évi határozat 3.1.1. szakaszában megállapította, hogy a CSPE állami forrásnak minősül.

(153) A Bizottság először is megjegyzi, hogy egyetlen érdekelt fél sem vitatja az előző preambulumbekezdésben említett következtetését.

(154) A Bizottság rámutat, hogy az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint kizárólag a közvetlenül vagy közvetve állami forrásokból nyújtott, illetve az állam számára további terhet jelentő előnyök tekinthetők az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett támogatásoknak.

(155) Pusztán az a tény, hogy az előnyt nem közvetlenül állami eredetű forrásokból finanszírozzák, nem elegendő az állami források érintettségének kizárásához. Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatából következően ugyanis ahhoz, hogy egy vagy több vállalkozásnak biztosított előnyt az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak lehessen tekinteni, nem szükséges megállapítani, hogy az állami költségvetésből vagy közjogi jogalanytól források átruházására került sor ([26]).

(156) Az ítélkezési gyakorlat és a Bizottság döntéshozatali gyakorlata értelmében az állam által kivetett díjakból származó, a nemzeti jogalkotási rendelkezések szerint kezelt és elkülönített bevételek az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősülnek, függetlenül attól, hogy azokat közjogi vagy magánjogi szervezet kezeli-e (Essent ([27]), Vent de Colère ([28])).

(157) Márpedig ami a CSPE-t illeti, a Bíróságnak már lehetősége volt annak megerősítésére, hogy állami támogatásnak minősül. A Bíróság által az Association Vent de Colère! ügyben 2013. december 19-én hozott ítélet ([29]) tárgyát képező ügyiratban, amely a fenti (10) preambulumbekezdés a) pontjában ismertetett, szélenergiából származó villamos energia megvásárlására irányuló, a CSPE-ből finanszírozott kötelezettségre vonatkozott, a Bíróság megállapította, hogy a CSPE állami forrásnak minősül.

(158) Harmadszor, a Bizottság rámutat, hogy az előny az államnak tudható be, ugyanis a felső korlátok a hatályos törvényből és közigazgatási aktusokból fakadnak, amelyek meghatározzák az alkalmazásukra vonatkozó rendszert és feltételeket.

(159) A CSPE állami jellegét továbbá a beszedése érdekében Franciaország által bevezetett eszköz erősíti meg. Ahogyan a (14) és (15) preambulumbekezdésben kifejtésre került, a CSPE beszedését a közjogi jogalanynak minősülő Caisse des Dépôts et Consignations központosítja oly módon, hogy a CSPE pénzgazdálkodását az állam által ellenőrzött közjogi jogalany biztosítja, ami megerősíti az állami forrássá minősítést.

(160) Következésképpen a Bizottság megerősíti az eljárás megindításáról szóló határozatában kifejtett következtetéseit. A CSPE és még inkább a felső korlátai az államnak tudhatók be, és azokat állami forrásokból biztosítják.

5.1.1.2. Gazdasági előny és szelektivitás

(161) Az előny fennállásának értékelése kapcsán a Bizottság megjegyzi, hogy az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata értelmében a vállalkozások által viselt terheket különböző formában enyhítő, ugyanakkor szigorú értelemben vett támogatásnak nem minősülő intézkedések a természetükből fakadóan hasonlóak az állami támogatásokhoz, és következésképpen állami támogatásnak minősülnek ([30]).

([26]) Lásd a C-482/99. sz., *Franciaország* kontra *Bizottság* ügyben 2002. május 16-án hozott ítélet (ECLI:EU:C:2002:294) 36. pontját; a C-206/06. sz., *Essent Netwerk Noord és társai* ügyben 2008. július 17-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:413) 70. pontját; a C-262/12. sz., *Association Vent De Colère! és társai* ügyben 2013. december 19-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:851) 19–21. pontját, valamint a C-329/15. sz., *ENEA*-ügyben 2017. szeptember 13-án hozott ítélet (ECLI:EU:C:2017:671) 25. pontját. Lásd még a 25. lábjegyzetben lentebb hivatkozott *Doux Elevage*-ügyben hozott ítélet 34. pontját; a C-399/10 P. és C-401/10 P. sz., *Bouygues Télécom kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet 100. pontját.

([27]) A C-206/06. sz., *Essent Netwerk Noord és társai* ügyben 2008. július 17-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:413).

([28]) A C-206/12. sz., *Vent De Colère és társai* ügyben 2013. december 19-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:851) 25. pontja.

([29]) A C-206/12. sz., *Vent De Colère és társai* ügyben 2013. december 19-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:851).

([30]) A C-387/92. sz., *Banco Exterior de España* ügyben 1994. március 15-én hozott ítélet (EBHT 1994., I-877. o.; ECLI:EU:C:1994:100) 13. pontja, valamint a C-75/97. sz., *Belgium kontra Bizottság* ügyben 1999. június 17-én hozott ítélet (EBHT 1999., I-3671. o.; ECLI:EU:C:1999:311) 23. pontja.

(162) Jelen esetben a Bizottság rámutat, hogy a 2000-108. sz. törvénynek (a 2003-8. sz. törvény 37. cikkével módosított) 5. cikke megállapítja azt az elvet, hogy a CSPE-t a Franciaország területén letelepedett végső villamosenergia-fogyasztóknak kell megfizetniük, és az összegét a fogyasztott villamos energia mennyiségével arányosan kell kiszámítani. Az állam – azáltal, hogy mentességet biztosított a CSPE alól a fogyasztási helyi felső korlátot meghaladó rész, illetve a villamosenergia-igényes iparvállalatok számára a hozzáadott érték 0,5 %-át meghaladó rész tekintetében – mérsékelte azokat a CSPE-terheket, amelyeket a kedvezményezett vállalkozásoknak egyébként meg kellett volna fizetniük. A fogyasztási helyre és a hozzáadott értékre vonatkozó felső korlát tehát előnyt jelent a kedvezményezett vállalkozások számára.

(163) A szelektív előny fennállása kapcsán a Bíróság egyrészt a Bizottság kontra World Duty Free Group ügyben, másrészt a Bizottság kontra Banco Santander és Santusa ügyben 2016. december 21-én hozott ítéletében ([31]) emlékeztetett arra, hogy valamely adóintézkedés vagy kötelezettség szelektivitásának megállapításához meg kell határozni, hogy az bevezet-e az érintett adórendszer által kitűzött célra tekintettel összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben lévő vállalkozások között olyan különbségtételt, amelyet e rendszer jellege és felépítése nem igazol.

(164) Az állami támogatás fogalma azonban nem vonatkozik azon intézkedésekre, amelyek különbségtételt vezetnek be a vállalkozások között a terhek tekintetében, amennyiben e különbségtétel a terhekre vonatkozó szóban forgó rendszer jellegéből és felépítéséből ered. Ebben az esetben a vállalkozások közötti különbségtételt bevezető tagállamra hárul annak bizonyítása, hogy a különbségtételt a szóban forgó rendszer jellege és felépítése ténylegesen igazolja. ([32])

Referenciarendszer

(165) A Bizottság rámutat, hogy a 2000-108. sz. törvénynek (a 2003-8. sz. törvény 37. cikkével módosított) 5. cikke megállapítja azt az elvet, hogy a CSPE-t a Franciaország területén letelepedett végső villamosenergia-fogyasztóknak kell megfizetniük, és az összegét a fogyasztott villamos energia mennyiségével arányosan kell kiszámítani. A CSPE a következő intézkedések finanszírozására szolgál:

a) az EDF, illetve a helyi elosztó vállalkozások bizonyos, megújuló energiaforrásokból villamos energiát előállító létesítménytípusok által előállított villamos energia megvásárlására vonatkozó kötelezettsége.

b) a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés támogatása;

c) az össze nem kapcsolt területeken (Korzikán vagy a tengerentúli megyékben) lévő villamosenergia-termelők annak érdekében történő kompenzálása, hogy azok ne hárítsanak tovább magasabb termelési költségeket, mint a Franciaország kontinentális területén viselt és a végső fogyasztó által fizetett villamosenergia-árra áthárított alacsonyabb termelési költségek (tarifakiegyenlítés);

d) a szociális tarifa, az úgynevezett „alapvető termék” tarifa alkalmazása, valamint a villamosenergia-szolgáltatók által a szegénységben élők javára létrehozott eszközben való részvétel miatt viselt költségek egy része;

e) egyéb célok, hulladékégetésre, elsősorban csúcstechnológiás energiatermelésre nyújtott támogatás a beszedett CSPE 2 %-ánál alacsonyabb százalékos arány erejéig.

A szóban forgó intézkedések célja tekintetében hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő vállalkozások megkülönböztetése

(166) A Bizottság rámutat, hogy a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlátra és a fogyasztási helyi felső CSPE-korlátra jogosult vállalkozások a CSPE célkitűzései tekintetében ugyanabban a ténybeli helyzetben vannak, mint a többi végső fogyasztó. Másrészt valóban villamosenergia-fogyasztókról van szó, és nincs olyan ok, amely alapján úgy tekinthető, hogy az említett felső korlátokra jogosult fogyasztók a megújuló energiaforrásokra, a kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra nyújtott támogatás finanszírozási célkitűzései tekintetében különböznének azoktól a fogyasztóktól, amelyek nem jogosultak e felső korlátokra. E kedvezményezetteknek tehát a többi végső fogyasztóval megegyező arányban kell hozzájárulniuk a villamosenergia-közszolgáltatás finanszírozásához.

([31]) A C-20/15 P. és C-21/15 P. sz., *Bizottság kontra World Duty Free Group* egyesített ügyekben 2016. december 21-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2016:981) 60. pontja; a C-524/14 P. sz., Hansestadt Lübeck (lübecki repülőtér) ügyben 2016. december 21-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2016:971) 55. és 58. pontja.

([32]) A C-159/01. sz., *Hollandia kontra Bizottság* ügyben 2004. április 29-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-4461. o.; ECLI:EU:C:2004:246) 42. pontja, valamint a C -279/08 P. sz., a nitrogén-oxidok kibocsátási egységei kereskedelmének rendszerére vonatkozó ügyben 2011. szeptember 8-án hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:551) 62. pontja.

(167) Ezenkívül a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső korlátra és a fogyasztási helyi felső korlátra való jogosultság kritériumai további megkülönböztetést okoznak az e felső korlátok által esetlegesen érintett vállalkozások csoportján belül.

(168) Először is a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső korlát, amely elvileg a villamosenergia-igényes vállalkozásokat érinti, az évi 7 GWh-ban megállapított minimális fogyasztási küszöbérték miatt tulajdonképpen kizárólag a legnagyobb vállalatok számára van fenntartva. Így azok a villamosenergia-igényes vállalkozások, amelyek esetében a CSPE meghaladja a hozzáadott érték 0,5 %-át, de amelyeknek az éves fogyasztása kisebb, nem jogosultak a hozzáadott értékre vonatkozó felső korlátra, holott ennek ellenére ugyanolyan villamosenergia-igényesek és ugyanabban az ágazatban tevékenykednek. A hozzáadott értékre vonatkozó felső korlát ezenkívül az iparvállalatok számára van fenntartva, például a szolgáltatási szektorban tevékenykedő villamosenergia-igényes vállalkozások kizárásával. A Bizottság ebből arra következtet, hogy egyik különbségtételt sem a CSPE jellege és célkitűzése indokolja.

(169) Másodszor, ami a fogyasztási helyi felső korlátot illeti, a (2003-8. sz. törvény 37. cikkével módosított) 2000-108. sz. törvény fogyasztási helyenként eredetileg 500 000 EUR összegben állapítja meg a CSPE felső korlátját. A Bizottság megjegyzi, hogy a Franciaország által közölt kiegészítő információk szerint ez a felső korlát – a 2013. évi felső CSPE-korlát értékén alapulva – 42 GWh (gigawattóra) éves fogyasztásnak felel meg. Ekkora fogyasztást csak bizonyos gazdasági ágazatok érnek el, ahogyan Franciaország az érintett ágazatokra vonatkozóan továbbított információkban megerősíti. Ez a felső korlát tehát szelektív előnyhöz juttat bizonyos vállalkozásokat, illetve bizonyos ágazatokat, és nem indokolható meg a CSPE logikájával. A Bizottság ebből arra következtet, hogy e második felső korlát esetében a törvény által létrehozott különbségtételek egyikét sem a CSPE jellege és célkitűzése indokolja.

(170) Ami a (77) preambulumbekezdésben Franciaország által kifejtett azon érvet illeti, miszerint a felső CSPE-korlátokat azon elv alkalmazása indokolja, hogy a terhek kivetése a hozzájárulásra kötelezett fizetési képességének függvényében történik, a Bizottság megjegyzi, hogy Franciaország nem bizonyította be, hogy ez az elv a CSPE mögöttes elve. Franciaország azt sem bizonyította be, hogy a felső korlátra nem jogosult vállalkozások képesek azt megfizetni, ami szükséges annak igazolásához, hogy ezek a felső korlátok a rendszer logikájába illeszkednek. Végezetül Franciaország nem bizonyította be, hogy a felső korlátra jogosult vállalkozások egyike sem képes magasabb összegű CSPE-t fizetni ([33]).

(171) Ezenkívül a fogyasztási helyi felső korlátot nem a hozzájárulásra kötelezett fizetési képességével összefüggésben alkalmazzák. Valójában, bár elismerhető, hogy van összefüggés a vállalkozás fizetési képessége, valamint az árbevétele, illetve a hozzáadott értéke között, a fogyasztási helyi felső korlát a korláton felül CSPE-mentességet von maga után, az árbevétel vagy a hozzáadott érték növekedésétől függetlenül. Következésképpen Franciaországnak a (77) preambulumbekezdésben ismertetett érve nem fogadható el.

(172) Végezetül a hozzáadott értékre vonatkozó felső korlát kapcsán a Bizottság megjegyzi, hogy a jelek szerint az ténylegesen összefüggésben áll az érintett vállalkozás fizetési képességével. Azonban még azt feltételezve is, hogy a CSPE a fizetési képesség elvén alapul, amit Franciaország nem állapított meg, a hozzáadott értékre vonatkozó felső korlát nem kevésbé szelektív, mivel azt nem megkülönböztetésmentesen alkalmazzák az ugyanazon ténybeli és jogi helyzetben lévő összes vállalkozásra. A hozzáadott értékre vonatkozó felső korlát ugyanis kizárólag az iparvállalatokra korlátozódik, a nem ipari vállalkozások kizárásával. Márpedig előfordulhat, hogy ezeknek a villamosenergia-fogyasztása olyan mértékű, hogy a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső korlátra való jogosultság igazolható lenne. A hozzáadott értékre vonatkozó felső korlát továbbá kizárólag azokra a vállalkozásokra korlátozódik, amelyek elég nagyok ahhoz, hogy 7 GWh éves fogyasztást érjenek el, kizárva azokat a kisebb vállalkozásokat, amelyek még akkor sem érik el ezt a fogyasztási küszöbértéket, ha a CSPE eléri a hozzáadott értékük 0,5 %-át.

(173) Ezen okokból kifolyólag a Bizottság arra következtet, hogy a törvényben előírt különböző felső korlátok bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos gazdasági ágazatoknak biztosított szelektív előnynek minősülnek, és így megerősíti az eljárás megindításáról szóló, 2014. szeptember 16-i határozatában kifejtett elemzését. Az intézkedések ugyanis előnyhöz juttatják a kedvezményezettjeiket a referenciarendszerhez képest, amely azt irányozza elő, hogy a CSPE célkitűzéseinek finanszírozásához minden végső fogyasztónak részt kell vennie a rendszerben. Ebben az értelemben a Bizottság sem az ALFI (68) preambulumbekezdésben kifejtett álláspontját, sem Franciaország (74)–(78) preambulumbekezdésben kifejtett álláspontját nem osztja.

(174) Végezetül, ahogyan a (164) preambulumbekezdésben kifejtésre került, Franciaország nem bizonyította be, hogy ez az eltérő elbírálás a díjrendszerből fakadna. A bizonyítási teher jelen esetben a tagállamra hárul.

([33]) Az intézkedés e körülmények közötti szelektivitását megállapító törvényszéki ítéletek: a T-251/11. sz., Ausztria kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI: EU: T: 2014: 1060), valamint a T-47/15. sz., Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU: T:2016:281).

5.1.1.3. A versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás

(175) A fogyasztási helyi felső CSPE-korlát és a hozzáadott értékre vonatkozó felső CSPE-korlát alkalmazásával előnyben részesített vállalkozások más tagállambeli (fémkohászati, papíripari, agrár-élelmiszeripari, vegyipari stb.) vállalkozásokkal versenyeznek. Következésképpen a fogyasztási helyi felső korlát és a hozzáadott értékre vonatkozó felső korlát hatást gyakorolhat a versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre.

(176) A Bizottság ezért nem osztja Franciaországnak a (79) preambulumbekezdésben kifejtett álláspontját.

5.1.1.4. A támogatás fennállására vonatkozó következtetés

(177) A Bizottság a (48)–(50) preambulumbekezdésben foglalt okok miatt megerősíti az eljárás megindításáról szóló határozatában megfogalmazott következtetéseit, és így megítélése szerint a fogyasztási helyi felső korlát és a hozzáadott értékre vonatkozó felső korlát állami támogatásnak minősül.

5.1.2. *A villamosenergia-termelést célzó saját fogyasztásra biztosított CSPE-mentességek*

5.1.2.1. Az államnak betudható és állami forrásokból finanszírozott támogatás

(178) A Bizottság az 5.1.1.1. szakaszban kifejtettekkel megegyező okok miatt megerősíti, hogy ezek a mentességek az államnak betudhatóak, és azokat állami forrásokból biztosítják.

5.1.2.2. A versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás

(179) Az ilyen CSPE-kedvezményben részesülő vállalkozások (elsősorban az atomerőműveket és szivattyús vízerőműveket használó villamosenergia-termelők) versenyben állnak más tagállambeli vállalkozásokkal. Következésképpen ezek a mentességek hatást gyakorolhatnak a versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre.

(180) Franciaország ezt követően úgy ítéli meg, hogy a villamosenergia-önellátó vállalkozásoknak biztosított CSPE-mentesség nem okoz versenytorzulást, amennyiben több ország – különösen az Európai Unión belül – alkalmazza ugyanazt a mentességtípust, ahogyan a (79) preambulumbekezdés kifejti.

(181) Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az állam által végrehajtott intézkedés versenytorzítónak minősül, ha javítja valamely kedvezményezettnek a versenytársaival szembeni versenyhelyzetét ([34]). Ez a helyzet áll fenn, amikor valamely intézkedés csökkenti a vállalkozásokra rendes körülmények között háruló terheket. A Bíróság ezenkívül már kimondta, hogy azok az egyedi intézkedések, amelyekkel valamely tagállam egy-egy ágazat versenyfeltételeit másik tagállamban fennálló versenyfeltételekhez igazítja, adott esetben nem zárhatják ki az állami támogatásként történő minősítést ([35]).

5.1.2.3. Gazdasági előny és szelektivitás

(182) A Bizottság megjegyzi, hogy a mentesség *prima facie* az önellátó fogyasztóknak biztosított előnynek minősül. Ahogyan a (162) preambulumbekezdésben már említésre került, a CSPE-t a Franciaország területén letelepedett végső villamosenergia-fogyasztóknak kell megfizetniük, és az összegét a fogyasztott villamos energia mennyiségével arányosan kell kiszámítani. Az állam – azáltal, hogy a saját fogyasztás egy részét mentesítette a CSPE alól – enyhítette a kedvezményezett vállalkozások által egyébként fizetendő CSPE-terheket.

(183) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy ez az előny szelektív-e. A Bizottság először is azt emeli ki, hogy a referenciarendszert – a CSPE-t – a (165) preambulumbekezdés ismertette. Ez egy olyan díjat jelent, amelyet valamennyi végső villamosenergia-fogyasztónak meg kell fizetnie a villamosenergia-fogyasztása után. A díjat konkrét célkitűzéseket szolgáló támogatási intézkedések finanszírozása céljából szedik be.

(184) Másodszor, a Bizottságnak ellenőriznie kell, hogy a villamosenergia-termelést célzó saját fogyasztásra vonatkozó mentességben részesülő kedvezményezettek illeszkednek-e a villamosenergia-díj rendszerének logikájába. A villamosenergia-termelést célzó villamosenergia-fogyasztás villamosenergia-(vég)fogyasztásnak minősül. Ezen az alapon a villamosenergia-termelők villamosenergia-fogyasztása nem különbözik más fogyasztók villamosenergia-fogyasztásától a CSPE célkitűzései tekintetében, és úgy tűnik, hogy a villamosenergia-termelést célzó saját villamosenergia-fogyasztásra biztosított részleges mentesség indokolatlan különbséget okoz a CSPE célkitűzése tekintetében. A Bizottság következésképpen arra a megállapításra jut, hogy az intézkedés *prima facie* szelektívnek tűnik, mivel megkülönböztetést vezet be olyan vállalkozások között, amelyek a CSPE célkitűzése tekintetében hasonló ténybeli és jogi helyzetben vannak.

([34]) Lásd a 730/79. sz., *Phillip Morris*-ügyben 1980. szeptember 17-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:1980:209) 11. pontját.
([35]) A C-172/03. sz., *Wolfgang Heiser kontra Finanzamt Innsbruck* ügyben 2005. március 3-án hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:130).

(185) Franciaország azonban előadja, hogy a mentesség célja a kettős adóztatás elkerülése, amely az adórendszerekben általánosan elfogadott elv.

(186) A mentesség hiányában ugyanis a végső fogyasztó által fogyasztott villamos energia kétszer tartalmazná a CSPE-t: egyszer a „B" villamos energia előállításához felhasznált „A" villamos energia, és egyszer az „A" villamos energiából előállított „B" villamos energia esetében.

(187) A Bizottság már elismerte, hogy a kettős adóztatás elkerülésére irányuló törekvés a villamosenergia-fogyasztást terhelő díjakra vonatkozó rendszerekben ([36]), ugyanakkor más adórendszerekben ([37]) is általánosan megtalálható elv. Egyúttal a 2003. október 27-i 2003/96/EK irányelv 14. cikke (1) bekezdése a) pontjának elfogadásához vezető elvről van szó. A Bizottság tehát jóváhagyja Franciaországnak a (111) preambulumbekezdésben kifejtett érvét.

(188) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a villamosenergia-önellátó gazdasági társaságoknak villamosenergia-termelés céljából biztosított mentességeket a CSPE-díjrendszer jellege és felépítése igazolja.

(189) Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a villamosenergia-fogyasztásra szánt saját villamosenergia-fogyasztásra biztosított mentességek nem minősülnek szelektív előnynek. A Bizottság megállapítja, hogy a villamosenergia-termeléshez villamos energiát felhasználó önellátó fogyasztási helyeknek biztosított CSPE-mentességek nem minősülnek állami támogatásnak.

5.1.2.4. A támogatás fennállására vonatkozó következtetés

(190) A Bizottság a (178)–(189) preambulumbekezdésben hivatkozott okok miatt megállapítja, hogy a villamosenergia-termelést célzó saját fogyasztásra biztosított CSPE-mentességek nem minősülnek állami támogatásnak.

(191) A Bizottság így megerősíti Franciaországnak a (127) preambulumbekezdésben kifejtett következtetéseit, amelyek szerint e kedvezményezettek esetében nincs szükség kiigazítási tervre.

5.1.3. *A nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléssel és megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia saját fogyasztására biztosított CSPE-mentességek a CSPE ezen célkitűzések finanszírozására elkülönített része esetében*

5.1.3.1. Az államnak betudható és állami forrásokból finanszírozott támogatás

(192) A Bizottság az 5.1.2.1. szakaszban kifejtettekkel megegyező okok miatt megerősíti, hogy ezek a mentességek az államnak betudhatóak, és azokat állami forrásokból biztosítják.

5.1.3.2. Gazdasági előny és szelektivitás

(193) Ahogyan a (182)–(189) preambulumbekezdésben már szerepel, a Bizottság *prima facie* úgy ítéli meg, hogy az önellátó fogyasztóknak biztosított részleges CSPE-mentesség az e fogyasztóknak biztosított előnynek minősül.

(194) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy ez az előny szelektív-e a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléssel és megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia saját fogyasztása esetében.

(195) Először is a referenciarendszert a (165) preambulumbekezdés ismertette. A referenciarendszer, a CSPE valamennyi villamosenergia-fogyasztó által finanszírozott, és konkrét célokat szolgáló díj.

(196) Másodszor, ami a CSPE-mentességet illeti, a megújuló energiaforrásokat vagy nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést alkalmazó létesítmények által előállított villamos energia saját fogyasztása esetében – a megújuló energiaforrások és a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés finanszírozására szolgáló CSPE-része tekintetében – a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó mentességben részesülő kedvezményezettek a CSPE-t fizető többi féllel megegyező ténybeli és jogi helyzetben vannak a CSPE célkitűzése tekintetében, amely azt irányozza elő, hogy a CSPE célkitűzéseinek finanszírozásához valamennyi végső villamosenergia-fogyasztónak részt kell vennie a rendszerben.

(197) A Bizottság megjegyzi, hogy azáltal, hogy az önellátó termelők úgy döntöttek, hogy a saját villamosenergia-fogyasztásukhoz megújuló energiaforrásokat vagy nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést vesznek igénybe, közvetlenül hozzájárulnak a CSPE-ből finanszírozandó két célkitűzéshez, azaz a megújuló energia termelésének

([36]) Az SA.46526 számú támogatásra vonatkozó határozat 94. pontja.

([37]) A C-78/08–C-80/08. sz., *Paint Graphos és társai* egyesített ügyekben hozott ítéletben [2011] *a Bíróság utalt arra a lehetőségre, hogy a nemzeti adórendszer jellegére vagy felépítésére lehet hivatkozni annak igazolására, hogy a teljes nyereségüket a tagok között felosztó szövetkezetek a szövetkezet szintjén nem adóznak, amennyiben a tagokat viszont megadóztatják (71. pont)*, ECLI:EU:C:2011:550.

támogatáshoz, valamint a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelő létesítményekkel végzett villamosenergia-termeléshez. Franciaország azonban megerősítette, hogy az önellátó termelőkre nem vonatkoznak támogatási intézkedések a saját fogyasztású rész esetében. Kizárólag a hálózatba betáplált villamos energiára nyújtható a CSPE-ből finanszírozott támogatás. Mivel a megújuló energiaforrásokból vagy nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléssel végzett saját villamosenergia-termelés ugyanúgy hozzájárul a CSPE-ből finanszírozott támogatási intézkedések környezetvédelmi és energiahatékonysági célkitűzéseihez, mint a hálózatba betáplált villamos energia, a Bizottság ennélfogva úgy ítéli meg, hogy a CSPE logikájához és jellegéhez illeszkedik az, hogy mentességet élveznek azok az önellátó termelők, amelyek a saját villamosenergia-fogyasztásukhoz megújuló energiaforrásokat vagy nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést vesznek igénybe (és ehhez a villamos energiához egyáltalán nem részesülnek a CSPE-ből finanszírozott támogatásban) a CSPE azon része tekintetében, amely a megújuló energiaforrásokra, illetve a kapcsolt energiatermelésre vonatkozó támogatási intézkedés finanszírozására szolgál ([38]). Ez a mentesség ennélfogva nem minősül szelektív előnynek.

(198) Ha indokolt is a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést alkalmazó önellátó termelőknek a mentesítése a kapcsolt energiatermelés támogatását finanszírozó CSPE-rész alól, ugyanez azonban nem vonatkozik a CSPE megújuló energiaforrásokra nyújtott támogatást finanszírozó részére, kivéve, ha a kapcsolt energiatermelő létesítmény ezenkívül megújuló energiaforrásokat is felhasznál. Hasonlóképpen, ha indokolt is a megújuló energiaforrásokat alkalmazó önellátó termelőknek a mentesítése a megújuló energiaforrások támogatását finanszírozó CSPE-rész alól, ugyanez azonban nem vonatkozik a kapcsolt energiatermelés támogatását finanszírozó CSPE-részre, kivéve, ha maga a létesítmény nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelő létesítmény.

(199) Ezenkívül az sem indokolt, hogy a CSPE többi célkitűzést (különösen a szociális tarifákat és a tarifakiegyenlítést) finanszírozó része alól mentesüljenek a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést vagy megújuló energiaforrásokat használó önellátó termelők. E többi célkitűzés finanszírozása tekintetében a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést vagy megújuló energiaforrásokat használó önellátó termelők a többi villamosenergia-fogyasztóhoz hasonló ténybeli és jogi helyzetben vannak, mivel a saját termelésük nem járul hozzá ehhez a többi célkitűzéshez.

(200) A Bizottság azt is hangsúlyozza, hogy az önellátó fogyasztási helyeknek biztosított CSPE-mentességeket nem igazolhatja a keresleti csúcsidőszakok kezelésének javulásához kapcsolódó közös érdekű cél, ahogyan azt Franciaország állítja, ugyanis ez a közös érdekű cél nem a CSPE jelentette referenciarendszerhez kapcsolódó cél. Ezenkívül még azt feltételezve is, hogy a CSPE ilyen célon alapul, a saját fogyasztás mentesítése önmagában nem tenné lehetővé a fogyasztási csúcsidőszakok kezelését. Az önellátó fogyasztók ugyanis mindig rá vannak csatlakoztatva a hálózatra egyrészt azért, hogy a termelt feleslegeket betáplálhassák a hálózatba, másrészt azért, hogy a berendezéseik karbantartása vagy üzemkimaradása esetén kaphassanak is villamos energiát, vagy csupán kiegészíthessék a saját fogyasztást ellátó berendezésüket. Márpedig a mentesség nincs ahhoz a feltételhez kötve, hogy fogyasztási csúcsidőszak esetén ne fogyasszanak hálózati villamos energiát.

(201) Franciaország továbbá azt állította, hogy a saját termelésre vonatkozó részleges mentesség indokolt, tekintettel arra, hogy az önellátó termelők úgy döntöttek, hogy nem veszik igénybe a villamosenergia-közszolgáltatást. A Bizottság azonban rámutat, hogy egyrészt Franciaország nem állapította meg, hogy a CSPE meghatározása a villamosenergia-közszolgáltatás igénybevételének mértékétől függően történik. Így Franciaország megerősítette, hogy a saját termelésre részleges mentességben részesülő önellátó termelők oly módon vannak rácsatlakoztatva a közhálózatra, hogy mindannyian igénybe vehessék azt a lehetőséget, hogy az általuk termelt villamosenergia-felesleget szükség esetén betáplálhassák a hálózatba, illetve a berendezésük meghibásodása vagy karbantartása esetén fogyaszthassanak hálózati villamos energiát. A Bizottság egyébiránt megjegyzi, hogy a CSPE azon része esetében, amely a tengerentúli területekkel való tarifakiegyenlítés finanszírozását célozza, a Franciaország kontinentális területén lévő önellátó termelők és végső fogyasztók ugyanabban a helyzetben vannak, ugyanis sem az előbbiek, sem az utóbbiak nem veszik igénybe ezt a szolgáltatást, hanem a szolidaritás szellemében kötelesek azt finanszírozni.

(202) Végezetül Franciaország úgy vélte, hogy a (részleges) mentesség a 2003/96/EK irányelv miatt indokolt, amely arról rendelkezik, hogy a kis villamosenergia-termelők mentesíthetők a villamosenergia-adó alól, feltéve, hogy a kérdéses villamos energia előállításához felhasznált energiatermékeket egyébként megadóztatják (lásd a (76) és a (111) preambulumbekezdést). A Bizottság ennek kapcsán rámutat, hogy önmagában a 2003/96/EK irányelv nem alkalmazandó a CSPE-re, amit Franciaország már jelzett a hivatalos vizsgálati eljárás megindítása előtti írásbeli beadványaiban. Ezenkívül ha alkalmazandó lenne is vagy ha alkalmazni kellene is analógia útján a CSPE-re a 2003/96/EK irányelv vezérelveit, azt a következtetést kell levonni, hogy a mentesség nem indokolt. Mivel a CSPE-t kizárólag a villamos energiára vetik ki, nem alkalmazandó a villamos energia előállításához felhasznált (a villamos energiától eltérő) termékekre. Így a 2003/96/EK irányelv alkalmazása valójában annak megerősítéséhez vezetne, hogy a CSPE-t valóban ki kell vetni a villamos energiára.

([38]) Ugyanebben az értelemben lásd az SA.38632 számú támogatásra vonatkozó határozat 168. bekezdését és az SA.46526 számú támogatásra vonatkozó határozatot (HL C 158., 2018.5.4.)

5.1.3.3. A versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás

(203) A szóban forgó CSPE-mentesség révén előnyben részesített vállalkozások versenyben állnak más tagállamokbeli vállalkozásokkal. Az ilyen elbírálás alá eső önellátó fogyasztók nem villamosenergia-termelők, hanem elsősorban a vegyipari, az acélipari és a petrolkémiai ágazatban tevékenykedő iparvállalatok, ahogyan Franciaország kifejtette, és ahogyan a (78) preambulumbekezdésben szerepel. Következésképpen ezek a mentességek hatást gyakorolhatnak a versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre.

5.1.3.4. A támogatás fennállására vonatkozó következtetés

(204) A Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a megújuló energiaforrásokból, illetve nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléssel előállított és villamos energia előállítására szánt villamos energia saját fogyasztására biztosított CSPE-mentességek nem minősülnek állami támogatásnak a CSPE azon része esetében, amely a megújuló energia, illetve a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés finanszírozására szolgál. Állami támogatásnak minősül azonban a CSPE azon részére biztosított mentesség, amely a megújuló energiaforrások támogatásától, illetve a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés támogatásától eltérő CSPE-összetevők finanszírozására szolgál.

(205) A Bizottság így jóváhagyja a (128)–(131) preambulumbekezdésben Franciaország által megfogalmazott következtetéseket.

5.1.4. *A nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléstől és a megújuló energiaforrásoktól eltérő forrásokból származó saját fogyasztásra biztosított mentességek*

5.1.4.1. Az államnak betudható és állami forrásokból finanszírozott támogatás

(206) A Bizottság az 5.1.2.1. szakaszban kifejtettekkel megegyező okok miatt megerősíti, hogy ezek a mentességek az államnak betudhatóak, és azokat állami forrásokból biztosítják.

5.1.4.2. Gazdasági előny és szelektivitás

(207) Ahogyan a (193) preambulumbekezdésben már szerepel, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az önellátó fogyasztóknak biztosított részleges CSPE-mentesség az e fogyasztóknak biztosított előnynek minősül.

(208) A Bizottság továbbá úgy ítéli meg, hogy az önellátó fogyasztóknak biztosított mentességek, amennyiben a saját fogyasztás nem i. villamos energia termelését célozza, vagy amennyiben a saját termelésű és saját fogyasztású villamos energia ii. nem megújuló energiaforrásokból és nem nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származik, szelektív előnyt biztosítanak a kedvezményezettjeik számára a CSPE-t fizetőkhöz képest, amelyek azonban ugyanabban a ténybeli helyzetben vannak, mint a CSPE-t fizető versenytársuk.

(209) A referenciarendszert a (165) preambulumbekezdés ismertette. Emlékeztetőül: a CSPE egy olyan díj, amely elvileg a franciaországi teljes villamosenergia-fogyasztásra alkalmazandó, és amely konkrét célokat szolgáló intézkedések finanszírozására hivatott.

(210) Amennyiben a mentesség kedvezményezettje olyan önellátó fogyasztó, amely a saját fogyasztását nem villamosenergia-termeléshez használja fel, vagy amennyiben a saját termelésű és saját fogyasztású villamos energia nem megújuló energiaforrásokból és nem nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származik, a CSPE célkitűzése tekintetében ugyanabban a ténybeli és jogi helyzetben van, mint a többi fogyasztó. Többek között villamos energiát fogyaszt, és a saját termelése a CSPE-ből finanszírozott célkitűzések egyikéhez sem járul hozzá.

(211) A Bizottság azt is hangsúlyozza, hogy az önellátó fogyasztási helyeknek biztosított CSPE-mentességeket nem indokolhatja a keresleti csúcsidőszakok kezelésének javulásához kapcsolódó közös érdekű cél szolgálata, ahogyan azt Franciaország állítja, ugyanis ez a közös érdekű cél nem a CSPE jelentette referenciarendszerhez kapcsolódó cél. Ezenkívül még azt feltételezve is, hogy a CSPE ilyen célon alapul, a saját fogyasztás mentesítése önmagában nem tenné lehetővé a fogyasztási csúcsidőszakok kezelését. Az önellátó fogyasztók ugyanis mindig rá vannak csatlakoztatva a hálózatra egyrészt azért, hogy a termelt feleslegeket betáplálhassák a hálózatba, másrészt azért, hogy a berendezéseik karbantartása vagy üzemkimaradása esetén kaphassanak is villamos energiát, vagy csupán kiegészíthessék a saját fogyasztást ellátó berendezésüket. Márpedig a mentesség nincs ahhoz a feltételhez kötve, hogy fogyasztási csúcsidőszak esetén ne fogyasszanak hálózati villamos energiát.

(212) Franciaország továbbá azt állította, hogy a saját termelésre vonatkozó részleges mentesség indokolt, tekintettel arra, hogy az önellátó termelők úgy döntöttek, hogy nem veszik igénybe a villamosenergia-közszolgáltatást. A Bizottság azonban rámutat, hogy egyrészt Franciaország nem állapította meg, hogy a CSPE meghatározása a villamosenergia-közszolgáltatás igénybevételének mértékétől függően történik. Franciaország ezenkívül megerősítette, hogy a saját termelésre részleges mentességben részesülő önellátó termelők oly módon vannak rácsatlakoztatva a közhálózatra, hogy mindannyian igénybe vehessék azt a lehetőséget, hogy az általuk termelt

villamosenergia-felesleget szükség esetén betáplálhassák a hálózatba, illetve a berendezésük meghibásodása vagy karbantartása esetén fogyaszthassanak hálózati villamos energiát. A Bizottság egyébiránt megjegyzi, hogy a CSPE a tengerentúli területekkel való tarifakiegyenlítés finanszírozását is célozza. Márpedig a tarifakiegyenlítés finanszírozására vonatkozó célkitűzés tekintetében a Franciaország kontinentális területén lévő önellátó termelők és végső fogyasztók ugyanabban a helyzetben vannak, ugyanis sem az előbbiek, sem az utóbbiak nem veszik igénybe ezt a szolgáltatást, hanem a szolidaritás szellemében kötelesek azt finanszírozni. Ezenkívül az itt említett önellátó fogyasztók a megújuló energiaforrások vagy a kapcsolt energiatermelés fejlesztésére vonatkozó célkitűzésekhez sem járulnak hozzá, sőt a – definíció szerint fosszilis eredetű és kapcsolt energiatermelést nem alkalmazó – termelésük e célkitűzésekkel ellentétes.

(213) Franciaország továbbá azt állította, hogy 240 GWh-ig a saját termelésre vonatkozó részleges mentességet általánosan alkalmazta. Ennek kapcsán a Bizottság egyrészt rámutat, hogy Franciaország megerősítette azt, hogy a mentesség ténylegesen csak bizonyos gazdasági ágazatokra vonatkozott (lásd a (35) és (36) preambulumbekezdést). Másrészt a Bíróság a (Bizottság kontra World Duty Free Group egyesített ügyekben) 2016. december 21-én hozott ítéletében ([39]) emlékeztetett arra, hogy valamely adóintézkedés vagy kötelezettség akkor szelektív, ha megállapítást nyer, hogy az az érintett adórendszer által kitűzött célra tekintettel összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben lévő vállalkozások között olyan különbségtételt vezet be, amelyet e rendszer jellege és felépítése nem igazol, továbbá a (161) és a (162) preambulumbekezdésben bizonyítást nyert, hogy a mentesség az érintett általános adórendszer célkitűzésére tekintettel összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben lévő vállalkozások között olyan különbségtételt vezet be, amelyet e rendszer jellege és felépítése nem igazol.

(214) A Bizottság így nem osztja Franciaország érvekkel alátámasztott, a (111) és (112) preambulumbekezdésben foglalt álláspontját.

5.1.4.3. A versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás

(215) A szóban forgó CSPE-mentesség révén előnyben részesített vállalkozások versenyben állnak más tagállamokbeli vállalkozásokkal. Az itt tárgyalt önellátó fogyasztók nem villamosenergia-termelők, hanem elsősorban a vegyipari, az acélipari és a petrolkémiai ágazatban tevékenykedő iparvállalatok, ahogyan Franciaország kifejtette, és ahogyan e határozat (78) preambulumbekezdésében szerepel. Következésképpen ezek a mentességek hatást gyakorolhatnak a versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre.

5.1.4.4. A támogatás fennállására vonatkozó következtetés

(216) A Bizottság megállapítja, hogy a nem villamosenergia-termelésre szánt, és a megújuló energiaforrásoktól és a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléstől eltérő forrásokból előállított villamos energia saját fogyasztására biztosított CSPE-mentességek állami támogatásnak minősülnek.

5.1.5. *A CSPE különböző összetevőire nyújtott támogatás fennállására, valamint az összegének becslésére vonatkozó általános következtetés*

(217) A fogyasztási helyi felső CSPE-korlát és a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlát állami támogatásnak minősül.

(218) Az önellátó fogyasztási helyeknek biztosított mentességek támogatásnak minősülnek, kivéve, ha a villamos energia saját fogyasztása villamosenergia-termelést célzott, és ha a mentesség – a megújuló energiaforrásokat, illetve a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést finanszírozó CSPE-rész esetében – megújuló energiaforrásokból vagy nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származó, saját termelésű villamos energiára vonatkozik.

5.2. **A támogatás jogellenessége**

(219) mivel a CSPE-kedvezményeket a Bizottság értesítése előtt bevezették, a francia hatóságok nem tettek eleget az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdéséből fakadó kötelezettségeiknek.

(220) Következésképpen a Bizottság megállapítja, hogy a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlát és a fogyasztási helyi felső CSPE-korlát, valamint az önellátó fogyasztóknak biztosított, állami támogatásnak minősülő mentességek jogellenes támogatásnak minősülnek.

([39]) A C-20/15 P. és C-21/15 P. sz., *Bizottság kontra World Duty Free Group* egyesített ügyekben 2016. december 21-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2016:981) 60. pontja; a C-524/14 P. sz., Hansestadt Lübeck (lübecki repülőtér) ügyben 2016. december 21-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2016:971) 55. és 58. pontja.

5.3. **A támogatási intézkedések elemzése a környezetvédelmiadó-kedvezményekre alkalmazandó iránymutatás rendelkezései alapján**

(221) A Bizottság először is ellenőrizte, hogy a CSPE minősülhet-e a 2014. évi iránymutatás 3.7.1. szakasza szerinti, a 2008. évi iránymutatás (151) bekezdése szerinti és a 2001. évi iránymutatás (6) bekezdése szerinti környezetvédelmi adónak.

5.3.1. *A CSPE nem minősül a 2014. évi iránymutatás 3.7.1. szakasza szerinti, a 2008. évi iránymutatás (151) bekezdése szerinti és a 2001. évi iránymutatás (6) bekezdése szerinti környezetvédelmi adónak*

(222) A 2014. évi iránymutatás ((167) bekezdése) szerinti környezetvédelmi adók célja a környezeti szempontból káros magatartás költségeinek növelése az ilyen magatartás visszaszorítása érdekében (és így a környezetvédelem szintjének javítása). Az iránymutatás (167) bekezdése szerinti, és a (19) bekezdés (15) pontjával összefüggésben értelmezett környezetvédelmi adóvá minősítés tehát azt feltételezi, hogy az intézkedések a környezetet kevésbé károsító irányba módosítják a magatartást, és magukban foglalják az érintett termék vagy szolgáltatás környezetvédelmi költségeit. A környezetvédelmi adó fogalmához hasonló fogalommeghatározás a 2008. évi iránymutatásban is szerepel (lásd az iránymutatás (70) bekezdésének 14) pontját a (151) bekezdéssel összefüggésben értelmezve), csakúgy, mint a 2001. évi iránymutatásban (annak (6) bekezdésében).

(223) Jelen esetben a CSPE összegének meghatározása nem a szennyező magatartás visszaszorítását, és nem a fogyasztott villamos energia környezeti hatásainak internalizálását célzó ösztönző hatás figyelembevételével történik. A különadó-alap nem feltétlenül gyakorol negatív hatást a környezetre, amennyiben a CSPE-t megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiára is meg kell fizetni. A CSPE-t valójában bármely villamosenergia-fogyasztásra meg kell fizetni, a fogyasztott villamos energia környezeti hatásától függetlenül. A CSPE egyébiránt nem arra hivatott, hogy a gyártókat vagy a fogyasztókat környezettudatosabb tevékenységek felé irányítsa. Épp ellenkezőleg, a fogyasztás csökkentése szükségessé tenné a megújuló energia termelési költségeinek és a többi finanszírozandó szakpolitikának a fedezésére fizetendő CSPE emelését.

(224) A Bizottság ezenkívül még rámutat arra, hogy a 2014. évi iránymutatás (181) bekezdése kifejezetten kimondja, hogy „*a megújuló energiaforrásból származó energiatermelés támogatásának díjak útján történő finanszírozásának nem célja egy negatív externália megszüntetése*”.

(225) A CSPE tehát nem minősül a 2014. évi iránymutatás (167) és (181) bekezdése szerinti, a 2008. évi iránymutatás (70) bekezdésének 14) pontja szerinti, illetve a 2001. évi iránymutatás E.3.2. szakasza szerinti környezetvédelmi adónak, még ha a CSPE a villamosenergia-árak emelkedésében is nyilvánulna meg.

(226) Következésképpen a Bizottság nem osztja a CSPE jellegére vonatkozóan Franciaország által közölt, és a (82) preambulumbekezdésben szereplő értékelést.

5.3.2. *Franciaország nem bizonyította be, hogy a CSPE a 2003/96/EK irányelv szerinti harmonizált környezetvédelmi adónak minősül*

(227) A Bizottság először is hangsúlyozza, hogy Franciaország egyetlen alkalommal sem erősítette meg, illetve nem bizonyította be, hogy a CSPE a 2003/96/EK irányelv szerinti harmonizált környezetvédelmi adónak minősül. Épp ellenkezőleg, Franciaország azt állítja, hogy a 2003/96/EK irányelv rendelkezései analógia útján alkalmazandóak, ezáltal az eljárás megindítása előttiekhez hasonlóan elismeri, hogy a CSPE nem a 2003/96/EK irányelv értelmében vett harmonizált energiaadó.

(228) Ezenfelül a Bizottság megjegyzi, hogy a CSPE nem minősülhet a 2003/96/EK irányelv szerinti harmonizált adónak, mivel a befolyt bevételeket nem az általános költségvetéshez rendelik.

(229) A Bizottság így megerősíti az eljárás megindításáról szóló határozat (155) preambulumbekezdésében megfogalmazott következtetéseit. A Bizottság egyébiránt nem erősíti meg Franciaországnak a (81) és a (84)–(87) preambulumbekezdésben megfogalmazott észrevételeit.

5.3.3. *A 2014. évi iránymutatás 3.7.1. szakasza és a korábbi iránymutatások alkalmazhatatlansága az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó jogalapként*

5.3.3.1. A 2014. évi iránymutatás 3.7.1. szakasza és a korábbi iránymutatások alkalmazhatatlansága az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó jogalapként

(230) mivel a CSPE nem minősül környezetvédelmi adónak, a 2014. évi iránymutatás környezetvédelmiadó-kedvezményre vonatkozó 3.7.1. szakasza nem alkalmazandó.

(231) Hasonlóképpen nem alkalmazandó a 2008. évi iránymutatás (151) bekezdése, amely a környezetvédelmiadó-kedvezményeknek a 2014. évi iránymutatás hatálybalépése előtti összeegyeztethetőségi feltételeit határozza meg.

(232) A Bizottság így nem osztja a Franciaország által megfogalmazott, a (88) és (90) preambulumbekezdésben kifejtett észrevételeket.

5.3.3.2. A 2014. évi iránymutatás (173)–(175) bekezdésének, a 2008. évi iránymutatás (152)–(153) bekezdésének és a 2001. évi iránymutatás (49) bekezdésének közvetlen vagy analógia útján való alkalmazhatatlansága az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó jogalapként

(233) mivel nem nyert bizonyítást, hogy a CSPE harmonizált környezetvédelmi adó, sőt az 5.3.2. szakaszban foglaltak szerint nem is környezetvédelmi adó, a 2014. évi iránymutatás (173)–(175) bekezdése, a 2008. évi iránymutatás (152)–(153) bekezdése és a 2001. évi iránymutatás (49) bekezdése nem alkalmazandó a CSPE-re, mivel azok kizárólag a harmonizált környezetvédelmi adókra alkalmazandóak.

(234) Még ha a CSPE-t környezetvédelmi adóként is kellene vizsgálni, akkor nem harmonizált környezetvédelmi adó lenne, amelynek esetében a 2014. évi iránymutatás (176)–(178) bekezdése konkrét összeegyeztethetőségi kritériumokat mond ki. A 2014. évi iránymutatás (173)–(175) bekezdése tehát egyetlen esetben sem alkalmazható analógia útján.

(235) Ugyanezen okokból kifolyólag a 2008. évi iránymutatásnak a harmonizáltadó-kedvezményekre vonatkozó, 2014. július 1. előtt alkalmazandó (152) és (153) bekezdése nem szolgáltathat a harmonizált környezetvédelmi adónak nem minősülő CSPE-kedvezményre érvényes, a belső piaccal való összeegyeztethetőségre vonatkozó jogalapot. A 2008. évi iránymutatás a nem harmonizált környezetvédelmi adók tekintetében is tartalmazott összeegyeztethetőségi kritériumokat. Így még azt feltételezve is, hogy a CSPE környezetvédelmi adónak minősülhet, mivel nem harmonizált, azt nem a 2008. évi iránymutatás (152)–(153) bekezdése alapján, analógia útján, hanem a 2008. évi iránymutatás (154)–(159) bekezdése alapján kellene vizsgálni.

5.3.4. *Az intézkedéseknek a 2014. évi iránymutatás (176)–(178) bekezdésében és a korábbi iránymutatásokban foglaltaknak való meg nem felelése azon feltételezés esetén, hogy a CSPE nem harmonizált környezetvédelmi adónak minősül*

(236) A Bizottság megállapítja, hogy amennyiben a CSPE nem harmonizált környezetvédelmi adónak minősül, amit jelen esetben Franciaország nem bizonyított be, a CSPE-kedvezmények akkor sem tekinthetők a belső piaccal összeegyeztethetőnek.

5.3.4.1. A 2014.évi iránymutatás (176)–(178) bekezdésének való megfelelés hiánya

(237) Először is a 2014. évi iránymutatás (177) bekezdésének a) pontjában foglaltak szerint nem nyert bizonyítást, hogy a nyújtott támogatás ugyanúgy alkalmazandó ugyanazon ágazat valamennyi versenytársára, ha azok ugyanabban a ténybeli helyzetben vannak. A hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlát, amely kizárólag a 7 GWh-nál nagyobb fogyasztású ipari fogyasztókra alkalmazandó, megkülönböztetést keletkeztet az egyazon piaci szegmensben tevékenykedő versenytársak között: bár a CSPE ugyanolyan súlyt képvisel a hozzáadott értékükhöz viszonyítva, a mentességet csak akkor biztosítják, ha a fogyasztás elér bizonyos küszöbértéket, ami ténylegesen kizárja valamely meghatározott ágazat kisebb vállalkozásait a mentességből.

(238) Másodszor, ahogyan a 2014. évi iránymutatás (177) bekezdésének b) pontja kimondja, a csökkentés nélküli környezetvédelmi pótdíjnak a bruttó hozzáadott érték arányában kifejezett termelésiköltség-növekedésre kifejtett hatását a jelleg, a kedvezményezettek és a 2003–2015 közötti időszak egésze tekintetében jelen esetben nem számszerűsítették megfelelően. Általánosságban nem nyertek bizonyítást a 2014. évi iránymutatás (177) bekezdésének c) pontjában foglalt rendelkezések, miszerint ezt a költségnövekedést nem lehet áthárítani úgy, hogy ez ne eredményezne jelentős csökkenést az értékesítésben.

(239) Harmadszor, a CSPE-kedvezmények nem garantálják a (178) bekezdés a) pontjában előírt legalább 20 % befizetését. Épp ellenkezőleg, úgy tűnik, hogy számos esetben a legalább 20 %-ot nem fizették be. A Franciaország által közölt információk szerint 2014-ben például 203 kedvezményezett fizetett 20 %-nál alacsonyabb mértékű CSPE-t.

(240) Így még azt feltételezve is, hogy a CSPE nem harmonizált energiaadónak minősül, a CSPE-kedvezményeknek a 2014. évi iránymutatás 3.7.1–2. szakaszának való megfelelése nem nyert megállapítást.

5.3.4.2. A 2008. évi iránymutatásnak való megfelelés hiánya

(241) Először is a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem teljesültek az iránymutatás (155) bekezdésében foglalt rendelkezések, miszerint Franciaországnak minden egyes kedvezményezett esetében be kell nyújtania a pontosan ismertetett ágazatok jegyzékét, és ismertetnie kell a kedvezményezettek helyzetét.

(242) Másodszor, a 2008. évi iránymutatás (158) bekezdésének a) pontjában foglaltak szerint nem nyert bizonyítást, hogy a nyújtott támogatás ugyanúgy alkalmazandó ugyanazon ágazat valamennyi versenytársára, ha azok ugyanabban a ténybeli helyzetben vannak. A hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlát, amely kizárólag a 7 GWh-nál többet fogyasztó ipari fogyasztókra alkalmazandó, megkülönböztetést keletkeztet az ugyanazon szegmensben vagy piacon tevékenykedő versenytársak között (lásd még a (237) preambulumbekezdést).

(243) Harmadszor, a 2008. évi iránymutatás (158) bekezdésének b) pontjában foglaltak szerint nem nyert bizonyítást, hogy a csökkentés nélküli adó a termelési költségek jelentős növekedését okozná a fogyasztási helyi felső korlátra jogosult kedvezményezettek minden egyes ágazatában vagy kategóriájában.

(244) Negyedszer, a 2008. évi iránymutatás (158) bekezdésének c) pontjában foglaltak szerint nem nyert bizonyítást, hogy a CSPE alkalmazásából fakadó költségek emelkedése nem hárítható át az értékesítési árakra az értékesítések jelentős csökkenése nélkül.

(245) Ötödször, a 2008. évi iránymutatás (159) bekezdésének a) pontjában foglaltak szerint nem nyert bizonyítást, hogy a támogatás kedvezményezettjei által fizetett CSPE összege megfelel az egyes kedvezményezettek környezeti teljesítményének a legjobb teljesítményt nyújtó technikához kapcsolódó teljesítménnyel összevetve, továbbá az sem nyert bizonyítást, hogy valamennyi kedvezményezett a CSPE legalább 20 %-át megfizeti. Épp ellenkezőleg, az nyert megállapítást, hogy egyes kedvezményezettek – a (178) bekezdés a) pontjának rendelkezéseivel ellentétben – a CSPE 20 %-ánál kevesebbet fizettek. A Franciaország által közölt információkból például az derül ki, hogy bizonyos évekre jelentős számú kedvezményezett 20 %-nál alacsonyabb mértékű CSPE-t fizetett 2014-ben.

(246) A Bizottság így nem osztja a Franciaország által megfogalmazott, a (90) preambulumbekezdésben kifejtett észrevételeket.

5.3.4.3. A 2001. évi iránymutatásnak ([40]) való megfelelés hiánya

(247) Először is a kedvezményezettek által fizetett, olykor igen csekély mértékű CSPE-re tekintettel a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a CSPE-kedvezmények nem tesznek eleget ezen iránymutatás 51.1.b) pontjának, amely kimondja, hogy *„a csökkentésre jogosult vállalkozásoknak mégis meg kell fizetniük a nemzeti adó jelentős hányadát”*. Például azon évek tekintetében, amelyeknél Franciaország az egyes kedvezményezettekre vonatkozóan részletes információkat közölt, úgy tűnik, hogy 202 kedvezményezett a CSPE 20 %-ánál kevesebbet fizetett.

(248) Másodszor, a szóban forgó adónak a környezetvédelem szempontjából kedvező hatásának kell lennie, ahogyan azt az 51.2.b) pont előírja. Jelen esetben a CSPE, legalábbis a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák finanszírozására szolgáló adóhányad tehát nem kizárólag azt célozza, hogy a környezetvédelem szempontjából kedvező hatást fejtsen ki. Ezenkívül nem maga az adó fejt ki kedvező hatást a környezetre, hanem csupán a részben a CSPE-ből finanszírozott intézkedések, így a 2001. évi iránymutatás 51. és azt követő pontjai jelen esetben nem alkalmazandóak.

(249) Harmadszor, a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított – a CSPE bevezetését követően bevezetett – felső CSPE-korlát kapcsán Franciaország nem bizonyította be, hogy a mentességet a CSPE kidolgozásakor döntötték el, és azt sem, hogy azt a gazdasági feltételek olyan jelentős megváltozása indokolta, amely a vállalkozásokat különösen nehéz versenyhelyzetbe hozza. A CSPE-kedvezmény összege nem haladja meg a gazdasági feltételeknek a díj bevezetése utáni megváltozásából fakadó díjnövekedést. Következésképpen nem nyert bizonyítást, hogy a Franciaország által a 2003–2011 közötti időszakban biztosított CSPE-kedvezmények eleget tesznek a 2001. évi iránymutatás 51.2.b) pontjának. Ezenkívül ami a fogyasztási helyi felső CSPE-korlátot illeti, az nem tíz évre korlátozódott, ahogyan azt a 2001. évi iránymutatás 51.1. pontja előírja.

(250) A Bizottság így nem osztja a Franciaország által megfogalmazott, a (89) preambulumbekezdésben kifejtett észrevételeket.

([40]) A Bizottság közleménye – Közösségi iránymutatás a környezetvédelem állami támogatásáról (HL C 37., 2001.2.3., 3. o.).

5.4. **A CSPE-kedvezmények megfelelése a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszának és az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdése c) pontjának**

(251) A Bizottság a kedvezmény megfelelőségét a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakasza („*A megújuló energiaforrásból származó energiatermelés támogatásának finanszírozásával összefüggő csökkentés formájában nyújtott támogatás*") és 3.7.3. szakasza („*A megújuló energiaforrásból származó energiatermelés támogatásának finanszírozásával összefüggő terhek csökkentése formájában megvalósuló támogatásra vonatkozó átmeneti szabályok*") alapján értékelte, amennyiben a CSPE a megújuló energiaforrások finanszírozására szolgál. A Bizottság az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése alapján is értékelte a kedvezmény megfelelőségét, amennyiben a CSPE a megújuló energiaforrások támogatásától eltérő támogatási intézkedések finanszírozására szolgál.

5.4.1. *A CSPE-kedvezmények megfelelősége, amennyiben a CSPE a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelést finanszírozza*

(252) A 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakasza kifejti, hogy a Bizottság hogyan vizsgálja meg a megújuló energiaforrásokból termelt energiára nyújtott támogatás finanszírozására szolgáló hozzájárulások csökkentése formájában nyújtott támogatások belső piaccal való összeegyeztethetőségét. Amennyiben a CSPE részben a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelést finanszírozza, a Bizottság a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. és 3.7.3. szakasza alapján megvizsgálta a megújuló energiaforrásokból történő energiatermelés finanszírozására elkülönített CSPE-ből biztosított kedvezmények összeegyeztethetőségét.

(253) A 2014. évi iránymutatás (182) bekezdése kifejti, hogy amennyiben a megújulóenergia-támogatás finanszírozásának költségeit áthárítják az energiafogyasztókra, akkor ezt úgy kell végrehajtani, hogy az ne vezessen hátrányos megkülönböztetéshez ez utóbbiak között, illetve oly módon, hogy a megújuló forrásból származó energia támogatására szolgáló, megfelelő finanszírozási alap biztosításához és ezáltal a megújuló energiaforrásokra vonatkozóan uniós szinten meghatározott célkitűzések teljesítéséhez azonban e költségek célzott csökkentésére lehet szükség. Ahhoz, hogy a megújuló energia támogatásának finanszírozási költségei által különösen súlyosan érintett vállalkozások ne kerüljenek versenyhátrányba, a tagállamok részleges kompenzációt nyújthatnak e többletköltségek tekintetében. Ilyen kompenzáció hiányában előfordulhat, hogy a megújuló energia támogatásának finanszírozása fenntarthatatlanná válik, és a közvélemény csak kismértékben fogadja el a megújuló energia támogatását célzó, ambiciózus intézkedéseket.

5.4.1.1. A CSPE megújuló energiaforrásokat finanszírozó részére korlátozódó kedvezmények

(254) A Bizottság előzetesen rámutat, hogy Franciaország azt állítja, hogy a hulladékégetéssel történő villamosenergia-termelésre nyújtott támogatásnak 50 %-nak kell lennie, hogy azt a megújuló energiaforrásokra nyújtott támogatásnak lehessen tekinteni. A Bizottság egyetért ezzel az elemzéssel, mivel Franciaország – a (134) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően – nyilvános statisztikák (az Agence Internationale de l'Energie és az Eurostat statisztikái) alapján megindokolta ezt az arányt, jelezve, hogy az elégetett hulladékok 50 %-át biológiailag lebomló hulladékok teszik ki, és ennélfogva a 2014. évi iránymutatás (19) bekezdése (5) és (6) pontjának értelmében megújuló energiaforrásoknak minősülnek.

(255) A 2014. évi iránymutatás (184) bekezdésének rendelkezése szerint annak biztosításához, hogy a támogatás elősegítse a megújuló energia támogatásának finanszírozását, a tagállamoknak igazolniuk kell, hogy a kedvezményezettek magasabb villamosenergia-díjaiban megjelenő többletköltségek kizárólag a megújuló energia támogatásából fakadtak. A CSPE megújuló energiaforrásokat finanszírozó része miatt felmerült többletköltségek tehát nem haladhatják meg a megújuló energia támogatásának finanszírozására szolgáló hozzájárulások összegét.

(256) Jelen esetben az energiaszabályozási bizottság ellenőrizte, hogy a végső fogyasztóktól a megújuló energiaforrások támogatására beszedett hozzájárulások nem haladják-e meg a megújuló energiaforrásokra (és a CSPE-ből finanszírozott összes többi szakpolitikára) nyújtott támogatás költségeit, ahogyan a (14) és (15) preambulumbekezdés kifejti. Az energiaszabályozási bizottság ellenőrizte különösen azt, hogy a kötelezett vásárlók által a megújuló energia támogatásának finanszírozása tekintetében bejelentett díjak nem haladják-e meg a támogatás költségeit, azaz a kötelezett vásárlók által a megújulóenergia-termelők részére folyósított összegek, valamint a kötelezett vásárlók által a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia értékesítésével elért piaci ár különbségét. Az energiaszabályozási bizottság még egy olyan módszert is kidolgozott, amellyel meghatározható az a piaci referenciaár, amely a gazdasági szereplőket a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia hatékony értékesítésére ösztönzi. Következésképpen a Bizottság megállapítja, hogy a 2014. évi iránymutatás (184) bekezdésének rendelkezései teljesülnek.

5.4.1.2. A nemzetközi kereskedelemnek kitett ágazatokra és villamosenergia-igényes vállalkozásokra korlátozódó támogatás

(257) A 2014. évi iránymutatás (185) és (186) bekezdése kimondja, hogy a támogatásnak azokra az ágazatokra kell korlátozódnia, amelyek ki vannak téve a versenyhelyzetük fenntartását érintő, a megújuló energiából előállított villamos energia finanszírozási költsége okozta kockázatnak.

(258) Ezenfelül a támogatás kizárólag akkor nyújtható, ha a vállalkozás a 2014. évi iránymutatás 3. mellékletében felsorolt ágazatok valamelyikébe tartozik, vagy ha egyrészt a villamosenergia-intenzitása legalább 20 %, másrészt a nemzetközi kereskedelemnek való kitettsége európai uniós szinten legalább 4 %.

(259) A 2014. évi iránymutatás 3. mellékletben nem szereplő, a nemzetközi kereskedelemnek legalább 4 %-ban kitett bányászati és gyártási ágazatok listája a 2014. évi iránymutatás 5. mellékletében szerepel.

(260) A Bizottság megjegyzi, hogy Franciaország elismerte azt, hogy bizonyos vállalkozások CSPE-kedvezményben vagy -mentességben részesültek, holott nem voltak támogatásra jogosultak a 2014. évi iránymutatásban megállapított kritériumok tekintetében, vagy azért, mert nem a 2014. évi iránymutatás 3. és 5. mellékletében felsorolt ágazatokban tevékenykedtek, vagy azért, mert a 2014. évi iránymutatás 5. mellékletében szereplő ágazatok valamelyikében tevékenykedtek, de nem értek el legalább 20 %-os villamosenergia-intenzitást.

5.4.1.3. A 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakasza tekintetében fennálló arányosság

(261) A 2014. évi iránymutatás (188) bekezdése kimondja, hogy a támogatás akkor tekintendő arányosnak, ha a kedvezményezettek a többletköltségek legalább 15 %-át csökkentés nélkül fizetik.

(262) A 2014. évi iránymutatás (189) bekezdése ezenkívül elismeri, hogy a megújuló energia finanszírozásával kapcsolatos pótdíjak jelentős emelkedése miatt előfordulhat, hogy a megújuló energiával kapcsolatos pótdíj összegének 15 %-os önrésze több, mint amennyit a pótdíjjal különösen súlyosan érintett vállalkozások viselni tudnak. Ezért a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a pótdíj összegét a hozzáadott érték 4 %-ára korlátozzák, ha a vállalkozás villamosenergia-intenzitása 20 % alatti, illetve a hozzáadott érték 0,5 %-ára korlátozzák, ha a vállalkozás villamosenergia-intenzitása legalább 20 %.

(263) Jelen esetben a Bizottság megállapítja, hogy csak 2014-ben legalább 124 kedvezményezett fizetett 15 % alatti CSPE-t (a megújuló energia támogatásának finanszírozására), és ezért azok nem tesznek eleget a 2014. évi iránymutatás (188) bekezdésének. Ezenfelül Franciaország a fogyasztásra vonatkozó kritérium, nem pedig konkrétan a villamosenergia-intenzitásra vonatkozó kritérium szerint biztosított a hozzáadott érték 0,5 %-ára vonatkozó CSPE-kedvezményeket. Hasonlóképpen, a fogyasztási helyi felső CSPE-korlátra vonatkozó kritérium nem felel meg a 2014. évi iránymutatás villamosenergia-intenzitásra vonatkozó kritériumának. A Bizottság következésképpen megállapítja, hogy Franciaország nem bizonyította be, hogy a 2014. évi iránymutatásban megállapított arányossági szabályok teljes mértékben teljesültek. A Bizottság így nem hagyja jóvá a Franciaország által megfogalmazott, a (105) és (106) preambulumbekezdésben összefoglalt észrevételeket.

5.4.1.4. Kiigazítási terv

(264) A 2014. évi iránymutatás (193) és (194) bekezdése arról rendelkezik, hogy a tagállamoknak legkésőbb 2019. január 1-jétől kell alkalmazniuk a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszában rögzített támogathatósági és arányossági kritériumokat. A Bizottság megjegyzi, hogy Franciaország a fizetendő minimális hozzájárulás fokozatos növelését előirányzó kiigazítási tervet nyújtott be annak érdekében, hogy a megújuló energia támogatásának finanszírozására szolgáló CSPE-részre alkalmazott kedvezmény legkésőbb 2019. január 1-jén megfeleljen a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszában foglalt előírásoknak. Ezenkívül úgy döntött, hogy 2016-ban megszünteti a CSPE-t.

(265) A 2014. évi iránymutatás (195) bekezdése lehetővé teszi, hogy az egyes vállalkozások által fizetendő pótdíj drasztikus emelkedésének elkerülése érdekében a kiigazítási terv fokozatosan érje el a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszában meghatározott támogathatósági és arányossági kritériumok alkalmazásából fakadó támogatási szintet.

(266) Ezenkívül a 2014. évi iránymutatás (196) bekezdése kimondja, hogy amennyiben a támogatást a 2014. évi iránymutatás hatálybalépése előtti időszakra nyújtották, a kiigazítási tervnek erre a korábbi időszakra vonatkozóan is elő kell írnia a támogathatósági és az arányossági kritériumok fokozatos alkalmazását.

(267) A 2014. évi iránymutatás (197) bekezdése értelmében amennyiben a megújuló energiaforrásból történő villamosenergia-termelés finanszírozásával összefüggő terhek csökkentése formájában megvalósuló támogatást a 2014. évi iránymutatás alkalmazásának időpontja előtt ítélték oda olyan vállalkozásoknak, amelyek a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszában megállapított kritériumok értelmében nem támogathatók, az ilyen támogatás mégis összeegyeztethetőnek nyilvánítható, ha a kiigazítási terv azt írja elő, hogy legkésőbb 2019. január 1-jéig el kell érni a hozzájárulás legalább 20 %-át.

(268) A Franciaország által kizárólag bizonyos, statisztikákkal alátámasztott évekre vonatkozóan közölt információk lehetővé tették annak igazolását, hogy ezen évek vonatkozásában jelentős számú kedvezményezett részesült a 2014. évi iránymutatásban engedélyezett mértékű kedvezménynél nagyobb kedvezményben. Így például 2004-ben 124, a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlátra jogosult kedvezményezett 15 % alatti CSPE-t fizetett, 202 kedvezményezett pedig a CSPE maximális mértékének 20 %-ánál kevesebb CSPE-t fizetett. Ezenkívül 27, fogyasztási helyi felső korlátra jogosult kedvezményezett a CSPE-nek kevesebb mint 15 %-át fizette, 39 kedvezményezett pedig a CSPE 20 %-ánál kevesebbet fizetett. A Bizottság ezenfelül megjegyzi, hogy a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlátra jogosult 934 kedvezményezett 135 különböző ágazathoz (131 NACE-kód alá), azaz szélesebb körhöz tartozott, mint amelyet a 2014. évi iránymutatás 3. melléklete engedélyez (68 NACE-kód).

(269) Következésképpen Franciaország olyan kiigazítási tervet nyújtott be, amely a szóban forgó intézkedések keretében nyújtott kedvezmények mértékét a 2014. évi iránymutatásnak megfelelő mértékűre kívánta csökkenteni, és meg kívánta határozni a fizetendő CSPE mértékét. Az e kiigazítási tervre vonatkozó részleteket és feltételeket a 4.4. szakasz ismertette. A Bizottság először is úgy ítéli meg, hogy ez a kiigazítási terv betartja a 2014. évi iránymutatás 3.7.3. szakaszának rendelkezéseit. Franciaország kötelezettséget vállalt különösen annak ellenőrzésére, hogy a 2014. évi iránymutatás 3. mellékletében felsorolt ágazatok valamelyikébe tartozó kedvezményezettek, valamint a legalább 20 % villamosenergia-intenzitású és a 2014. évi iránymutatás 5. mellékletében felsorolt ágazatok valamelyikébe tartozó kedvezményezettek esetében a megújuló energia támogatásának finanszírozására szánt CSPE megfizetett összege elérje legalább a következő értékek egyikét:

— a megújuló energia támogatásának finanszírozására szánt CSPE összegének 15 %-a;

— a hozzáadott érték 4 %-a, ha a vállalkozás villamosenergia-intenzitása 20 % alatti;

— a hozzáadott érték 0,5 %-a, ha a vállalkozás villamosenergia-intenzitása legalább 20 %.

(270) Ellenkező esetben kötelezettséget vállalt annak ellenőrzésére, hogy a megújuló energia támogatásának finanszírozására szánt CSPE megfizetett összege a (140) preambulumbekezdésben ismertetett növelési képlet alapján elérje legalább a kiigazítási tervben előírt hozzájárulási szintet. Végezetül Franciaország kifejtette, hogy amennyiben a valamely kedvezményezett által megfizetett hozzájárulás nem felel meg a kiigazítási tervben előírt összegnek, a már megfizetett hozzájárulás és a kiigazítási terv alapján fizetendő hozzájárulás különbözetét be kell hajtani.

(271) A 2014. évi iránymutatás (197) bekezdésének megfelelően Franciaország kötelezettséget vállalt annak ellenőrzésére, hogy a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakasza értelmében nem támogatható, de 2014. július 1. előtt CSPE-kedvezményben részesült kedvezményezettek a megújuló energia támogatásának finanszírozására szánt CSPE legalább 20 %-át megfizessék. Ilyen esetben további kiigazítás nem szükséges. Ellenkező esetben fokozatos kiigazítási terv alkalmazására kerül sor, amely fokozatosan fogja növelni a fizetendő CSPE éves összegét, annak érdekében, hogy legkésőbb 2019. január 1-jéig elérhető legyen a megújuló energia támogatásának finanszírozására szánt CSPE legalább 20 %-a. Ha egy kedvezményezett által megfizetett hozzájárulás nem felel meg a kiigazítási tervben előírt összegnek, Franciaország előirányozza a már megfizetett hozzájárulás és a kiigazítási terv alapján fizetendő hozzájárulás különbözetének visszafizettetését. Mivel Franciaország úgy döntött, hogy 2016-ban megszünteti a CSPE-t, a kiigazítási terv alkalmazása 2015. december 31-én megszűnhet.

(272) Azok a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakasza értelmében nem támogatható kedvezményezettek, amelyek 2014. július 1. előtt nem részesültek CSPE-kedvezményben, legkésőbb 2019. január 1-jéig kötelesek a megújuló energia támogatásának finanszírozására szánt CSPE 100 %-át megfizetni.

(273) A Bizottság rámutat, hogy a kiigazítási terv Franciaország által 2017. november 23-án javasolt és a 4.4. szakaszban kifejtett változata minden egyes kedvezményezett CSPE-t érintő helyzetének átfogó és részletes elemzésén alapul. Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy Franciaország eleget tett a 2014. évi iránymutatás (198)–(200) bekezdésének.

(274) Végezetül a Bizottság megjegyzi, hogy a 2014. évi iránymutatás (248) bekezdése engedélyezi a kiigazítási terv 2011. évi elindítását. Ugyanezen bekezdés értelmében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megújuló energia támogatásának 2011. január 1. előtti finanszírozására szánt CSPE-részre alkalmazott kedvezmények a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilváníthatók.

5.4.1.5. Az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó következtetés

(275) A Bizottság a (115)–(148) preambulumbekezdésben ismertetett tényezők alapján arra a következtetésre jut, hogy a Franciaország által benyújtott és a 4.4. szakaszban ismertetett kiigazítási terv összeegyeztethető a 2014. évi iránymutatás 3.7.3. szakaszával, amennyiben a megújuló energia támogatásának finanszírozására szánt CSPE-részre vonatkozik. Hasonlóképpen, a CSPE-mentességek, amennyiben a CSPE a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelést finanszírozza, összeegyeztethetőek a 2014. évi iránymutatás 3.7.3. szakaszával és az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjával, amennyiben a biztosított kedvezmények nem haladják meg a kiigazítási terv alapján engedélyezett kedvezményeket, és amennyiben megfizették a (269)–(272) preambulumbekezdésben foglaltak szerinti, a megújuló energia támogatásának finanszírozására szánt CSPE-rész minimális összegét.

(276) Ugyanakkor a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a kiigazítási terv által engedélyezett szintet meghaladó támogatási összegek a belső piaccal összeegyeztethetetlennek minősülnek, és azokat be kell hajtani. A Bizottság ennek alapján jóváhagyja a szóban forgó kiigazítási tervnek az e határozat 4.4. szakaszában Franciaország által meghatározott végrehajtási feltételeit.

5.4.2. *A CSPE-kedvezmények belső piaccal való összeegyeztethetősége, amennyiben a CSPE a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelés fejlesztésétől eltérő energiapolitikákat finanszíroz*

(277) A Bizottság először is rámutat, hogy a CSPE-kedvezmények belső piaccal való összeegyeztethetősége, amennyiben a CSPE a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelésre nyújtott támogatástól eltérő támogatási programokat finanszírozza, sem a 2014. évi iránymutatás 3.7.1. szakasza, sem ugyanezen iránymutatás 3.7.2. és 3.7.3. szakasza alapján nem értékelhető:

(278) Egyrészt a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra vonatkozó támogatási programokra biztosított CSPE-kedvezmények a (223)–(225) preambulumbekezdésben már kifejtett okok miatt nem minősülhetnek „környezetvédelmi adónak”.

(279) Másrészt az iránymutatás 3.7.2. és 3.7.3. szakasza csak a megújuló energia támogatásának finanszírozására szánt terhek csökkentésére alkalmazandó. E szakaszok tehát nem vonatkoznak a kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra vonatkozó támogatási intézkedések finanszírozására szánt pótdíjak csökkentésére.

(280) mivel nincs másik olyan iránymutatás, amely alkalmazandó lenne a CSPE ezen összetevőire biztosított kedvezményekre, a Bizottság az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján vizsgálta meg a szóban forgó intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségét. A Bizottság közvetlenül az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján összeegyeztethetőnek nyilváníthat valamely támogatási intézkedést, ha az közös érdekű célhoz járul hozzá, megfelelő és szükséges ennek a célnak az eléréséhez, valamint arányos, illetve ha a pozitív hatásai felülmúlják a versenyre és a kereskedelemre gyakorolt negatív hatásokat.

(281) A Bizottság már megállapította, hogy a megújuló energia finanszírozására szánt terhektől eltérő terhek alóli mentesség közös érdekű célt szolgálónak tekinthető. A Bizottság az SA.38635 számú támogatásra vonatkozó határozatában ([41]) és az SA.42393 számú támogatásra vonatkozó határozatában ([42]) rámutatott, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés finanszírozására szánt villamosenergia-terhek mérséklése a közös érdekű célhoz hozzájárulónak, e cél elérése szempontjából megfelelőnek és szükségesnek tekinthető, ha szükséges a közös érdeket szolgáló szakpolitikának minősülő szakpolitika támogatásának finanszírozását biztosító terhek fenntartásához.

(282) A Bizottság ellenőrizte, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés, a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák finanszírozására szolgáló CSPE közös érdekű célt szolgál-e, és a kedvezmények szükségesek-e e szakpolitikák stabilitásának fenntartásához.

5.4.2.1. Közös érdekű cél

Nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés

(283) A 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([43]) 38. cikke a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést úgy határozza meg, hogy energiamegtakarítást tesz lehetővé, amelyet az irányelv II. melléklete szerint kell kiszámítani. E II. melléklet szerint a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésnek két kritériumot kell teljesítenie. Először is a kapcsolt energiatermelésből származó energiatermelésnek legalább 10 %-os primerenergia-megtakarítást kell elérnie a külön hőtermelésre, illetve külön villamosenergia-termelésre vonatkozó referenciaértékekhez képest. Másodszor, a primerenergia-megtakarítást biztosító, kapcsolt energiatermelő kis- és mikroegységek termelése nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésnek minősíthető.

([41]) HL C 336., 2017.10.6., 1. o.
([42]) HL L 258., 2017.10.6., 127. o.
([43]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

(284) Jelen esetben – a (10) preambulumbekezdés b) pontjában foglaltaknak megfelelően – Franciaország kifejtette, hogy a CSPE-ből finanszírozott kapcsolt energiatermelő létesítmények egyrészt a 65 %-nál jobb energiahatékonyságú kapcsolt energiatermelő létesítmények, másrészt a 12 MW-nál jobb energiahatékonyságú földgázüzemű kapcsolt energiatermelő létesítmények. Franciaország megerősítette, hogy mindezek a létesítmények megfelelnek a nagy hatásfokú létesítmények 2012/27/EU irányelvben meghatározott kritériumainak ([44]).

(285) A Bizottság egyébiránt osztja Franciaország azon véleményét, hogy a biológiailag nem lebomló hulladékok nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléssel végzett égetésére nyújtott támogatás is nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre nyújtott támogatásnak tekinthető (lásd még a (134) preambulumbekezdést).

(286) A Bizottság megállapítja, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés előmozdítását közös érdekű célként kell elismerni, mivel hozzájárul az energiatermelés hatékonyságához és csökkenti a szén-dioxid-kibocsátást, ugyanakkor megállapítja, hogy ezek a pozitív externáliák nem hárítódnak át teljes egészében az árakra, így a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés általában nem fejlődik spontán módon további támogatás nélkül (lásd a 2008. évi iránymutatás 51. bekezdését). A Bizottság ezért engedélyezi a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre nyújtott működési támogatásokat (lásd a 2014. évi iránymutatás (138), (139) és (151) bekezdését, a 2008. évi iránymutatás 3.1.7. szakaszát, valamint a 2001. évi iránymutatás E.3.4. szakaszát) ([45]). A Bizottság így osztja a Franciaország által megfogalmazott, a (99) preambulumbekezdés (1) pontjában kifejtett észrevételeket.

A tarifakiegyenlítés finanszírozására szánt CSPE-re biztosított kedvezményhez fűződő közös érdek

(287) A Bizottság először is megjegyzi, hogy a távoli területeken felmerülő energiaköltségek korlátozását célzó intézkedések finanszírozása valóban közös érdekű célt szolgál. Ezt a finanszírozást először is a regionális kohézióra vonatkozó, az EUSZ 3. cikkének (3) bekezdésében foglalt kötelezettség indokolja. Ezenfelül az EUMSZ 174. cikke kimondja, hogy az Európai Unió „*úgy alakítja és folytatja tevékenységét, hogy az a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítését eredményezze. Az Unió különösen a különböző régiók fejlettségi szintje közötti egyenlőtlenségek és a legkedvezőtlenebb helyzetű régiók lemaradásának csökkentésére törekszik. Az érintett régiók közül kiemelt figyelemmel kell kezelni a vidéki térségeket, az ipari átalakulás által érintett térségeket és az olyan súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiókat, mint a legészakibb, rendkívül gyéren lakott régiók, valamint a szigeti, a határon átnyúló és a hegyvidéki régiók*.” Végezetül az EUMSZ 349. cikke hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a legkülső régiók sajátos jellemzőit és korlátait.

(288) Ami a „tarifakiegyenlítésben” jelentős mértékben részesülő legkülső régiókat illeti, maga a Bizottság a legkülső régiókra vonatkozó közelmúltbeli közleményében ([46]) hangsúlyozza, hogy több erőfeszítést kell tenni annak érdekében, hogy a legkülső régiók teljes mértékben kiaknázhassák az Európai Unióhoz való csatlakozást, és mérséklődjenek a globalizáció okozta nehézségeik. Az energiaszektor vonatkozásában a Bizottság kifejezetten elismeri az azzal kapcsolatos problémát, hogy ezek a területek nincsenek megfelelő módon összekapcsolva a kontinens villamosenergia-hálózataival, valamint azt, hogy ezért támogatásban kell részesülniük a magas villamosenergia-árak elkerülése érdekében.

(289) A Bizottság ráadásul már jóváhagyott olyan, tagállamok által finanszírozott, nem megfelelően összekapcsolt területek javára biztosított intézkedéseket, amelyek a kontinensi árakhoz viszonyítva túlzottan magas árkülönbség elkerülése érdekében a villamosenergia-árak felső korlátjának megállapítását célozták ([47]).

(290) Következésképpen a Bizottság arra a megállapításra jut, hogy a „tarifakiegyenlítés” finanszírozására elkülönített CSPE-rész tekintetében létezik közös érdekű cél.

(291) A Bizottság így osztja a Franciaország által megfogalmazott, a (99) preambulumbekezdés (2) pontjában kifejtett észrevételeket.

A szociális tarifák finanszírozására szánt CSPE-re biztosított kedvezményhez fűződő közös érdek

(292) A Bizottság először is hangsúlyozza, hogy a szociális tarifák finanszírozására szolgáló CSPE-rész közös érdekű célt szolgál. Ezt egyértelműen kimondja az EUSZ 3. cikke és az EUMSZ 174. cikke, amelyek konkrétan megállapítják, hogy a társadalmi és gazdasági kohézió az Európai Unió egyik célkitűzése.

([44]) A francia hatóságok 2016. december 20-i feljegyzése, 16. o.
([45]) A Bizottság a 2016. szeptember 16-i határozattal hagyta jóvá a kapcsolt energiatermelésre vonatkozó, SA.43719 számú francia támogatási programot.
([46]) COM(2017) 623 final, 2017.10.24.
([47]) SA.32060: „Alleged illegal State aid for discharging Public Service Obligations in the Non Interconnected Islands in Greece”.

(293) E célkitűzések az Európai Unió villamosenergia-ágazatban alkalmazandó másodlagos jogszabályaiban is szerepelnek. A 2009/72/EK irányelv (a villamosenergia-irányelv) (45) preambulumbekezdése kimondja, hogy *„a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a háztartási fogyasztóknak és […] a kisvállalkozásoknak is joguk legyen a meghatározott minőségű villamos energiával való ellátáshoz könnyen összehasonlítható, átlátható és tisztességes árakon*". Ezen irányelv (53) preambulumbekezdése kiemeli, hogy intézkedéseket kell hozni és nemzeti cselekvési terveket kell kidolgozni az energiaszegénység elleni küzdelem céljából. Ezenfelül az irányelv 3. cikkének (7) bekezdése kifejezetten arra kötelezi a tagállamokat, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket a végső fogyasztók – és különösen a védelemre szoruló fogyasztók – védelme érdekében. Végezetül a „Tiszta energia minden európainak" című bizottsági közlemény ([48]) hangsúlyozza, hogy meg kell védeni a védelemre szoruló fogyasztókat, valamint a leginkább védelemre szoruló fogyasztókat is.

(294) Következésképpen a Bizottság arra a megállapításra jut, hogy a szociális tarifák finanszírozására elkülönített CSPE-rész tekintetében létezik közös érdekű cél.

(295) A Bizottság így osztja az UNIDEN elnevezésű szövetség által megfogalmazott, a (71) preambulumbekezdésben kifejtett észrevételeket, valamint a Franciaország által megfogalmazott, a (99) preambulumbekezdés (3) pontjában kifejtett észrevételeket.

5.4.2.2. Megfelelőség és szükségesség

(296) A Bizottság ezt követően ellenőrizte, hogy a CSPE-kedvezmények szükségesnek tekinthetők-e a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra vonatkozó támogatási intézkedések további finanszírozásának biztosításához.

(297) A Bizottság elismeri, hogy a szociális tarifák finanszírozására elkülönített CSPE-re a villamosenergia-igényes vállalkozások számára biztosított kedvezményeket az intézkedés megfelelő finanszírozása biztosításának szükségessége igazolhatja, kerülve, hogy a CSPE magas összege túl nagy terhet okozzon a villamosenergia-fogyasztásra alkalmazott pótdíjakra különösen érzékeny vállalkozások – azaz a nemzetközi kereskedelemnek kitett villamosenergia-igényes vállalkozások – számára. A túl nagy teher a vállalkozások megszűnéséhez vezethetne, továbbá sértené a támogatási intézkedések finanszírozásának fenntarthatóságát és végül a támogatási intézkedések célkitűzéseit.

(298) Annak elkerülése érdekében, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés, a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák finanszírozási költségeivel különösen érintett villamosenergia-fogyasztók – azaz a villamosenergia-igényes és a nemzetközi kereskedelemnek is kitett gazdasági társaságok – esetlegesen csődhelyzetbe vagy az Európai Unió területén kívülre történő delokalizáció helyzetébe kerüljenek, szükségesnek bizonyulhat a villamosenergia-fogyasztásra kirótt terhek csökkentése. Túl sok gazdasági társaság csődje vagy delokalizációja ugyanis ronthatja a pénzügyi bázisukat. Az ily módon érintett gazdasági társaságok – alacsonyabb összegű CSPE fizetése helyett – már egyáltalán nem járulnának hozzá a CSPE finanszírozásához, ami a többi fogyasztó részéről több finanszírozást feltételezne a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra nyújtott támogatás finanszírozásához, még inkább csökkentve az intézkedések elfogadhatóságát a többi fogyasztó számára.

(299) A Bizottság ehhez kapcsolódóan megjegyzi, hogy az energiahatékonyságról szóló, 2012. október 25-i 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 20 %-os energiahatékonysági célt tűzött ki, és olyan nemzetközi célkitűzéseket tartalmazott, amelyeknek az eléréséhez a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés jelentős mértékben hozzájárulhat. 2014. október 23-án az Európai Tanács ezenkívül azt a célt tűzte ki, hogy 2030-ra 27 %-kal kell javítani az energiahatékonyságot.

(300) Következésképpen a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre nyújtott támogatás finanszírozási igényei jelentősek lehetnek. Ez a helyzet Franciaországban, ugyanis a CSPE-nek mintegy 25 %-át, azaz 1,7 milliárd EUR-t nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre különítenek el. Ezenfelül Franciaországban a kapcsolt energiatermelés finanszírozására szánt pótdíj hozzáadódik a CSPE többi összetevőjéhez, többek között a megújuló energiaforrások finanszírozására szánt összetevőhöz (2,7 milliárd EUR).

(301) Ezt a terhet tovább súlyosbítja a „tarifakiegyenlítés" és a szociális tarifák finanszírozása, amely hozzáadódik a CSPE többi összetevőjéhez. A „tarifakiegyenlítésre" és a szociális tarifákra vonatkozó CSPE-rész a 2003–2014 közötti időszakban együttvéve a CSPE 34 %-át tette ki, és 12,7 milliárd EUR-t jelentett.

(302) A Bizottság elismeri, hogy a CSPE relatív jelentőségére (19,5 EUR/MWh, szemben az ugyanazon évi 38,8 EUR/MWh Day-ahead bázisárral), valamint a 2003–2015 közötti időszak alatti jelentős emelkedésére (+ 550 %) tekintettel Franciaország szükségesnek ítélhette, hogy a terhek emelkedésére leginkább érzékeny vállalkozások számára CSPE-kedvezményeket irányozzon elő.

([48]) „Providing a Fair Deal for Consumers"

(303) A Bizottság arra is rámutat, hogy az intézkedések megfelelőek a kitűzött közös érdekű cél eléréséhez. A Bizottság e tekintetben megjegyzi, hogy valamennyi támogatási intézkedés franciaországi villamosenergia-közszolgáltatásra vonatkozik: a kapcsolt energiatermelés előmozdítása a franciaországi villamosenergia-termelés energiahatékonyságának és környezeti hatásának javítása érdekében, az energiaszegénység elleni küzdelem szociális villamosenergia-tarifák megállapításával, a kevésbé jól összekapcsolt és a Franciaország kontinentális területén rendelkezésre álló termelő eszközparkkal egyenértékű termelő eszközparkkal nem rendelkező tengerentúli területek számára azonos villamosenergia-árhoz való hozzáférés garantálása. E tekintetben következetes, hogy Franciaország a franciaországi villamosenergia-fogyasztásra vonatkozó kötelező hozzájárulás felhasználásával akarja az érintett intézkedések finanszírozását biztosítani.

A közös érdekű célok fennállására, valamint az intézkedés megfelelőségére és szükségességére vonatkozó következtetések

(304) A Bizottság e tényezők alapján azt a következtetést vonja le, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés, a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák finanszírozására szánt CSPE-kedvezmények a közös érdekű célhoz hozzájárulónak tekinthetők, ugyanis a CSPE ezen összetevőinek fenntartásához szükségesnek tekinthetők, ily módon biztosítva e szakpolitikák támogatását.

(305) A Bizottság így osztja a Franciaország által megfogalmazott, és a (99) preambulumbekezdés (1)–(3) pontjában kifejtett észrevételeket.

(306) Hangsúlyozni kell azonban, hogy noha az energiahatékonyságra, az energiaszegénység elleni küzdelemre, valamint a Franciaország kontinentális területe és a tengerentúli területek azonos villamosenergia-tarifái révén a területi kohézió fenntartására vonatkozó célok kitűzése elismerhető közös érdekű célként, a vállalkozások versenyképességének javítása vagy megőrzése önmagában véve és általánosságban nem minősülhet az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében közös érdekű célnak.

(307) A Bizottság hangsúlyozza, hogy a közös érdekű célokra vonatkozó értékelés nem tekinthető a villamosenergia-igényes vállalkozások által viselt adók vagy pótdíjak csökkentése általános és módszeres elismerésének.

(308) A CSPE-kedvezményhez fűződő közös érdekű cél létezése csak annyiban nyert elismerést, amennyiben ezzel a kedvezménnyel biztosítható az uniós energiapolitikák hatálya alá tartozó, bebizonyosodott közös érdekű célt szolgáló támogatási intézkedések finanszírozásának stabilitása.

(309) Ebben az értelemben a Bizottság elhatárolódik az ALFI (67) preambulumbekezdésben foglalt, az UNIDEN (71) preambulumbekezdésben foglalt, valamint Franciaország (100)–(102) preambulumbekezdésben foglalt észrevételeitől, amelyek szerint a versenyképességet és a delokalizációt érintő kockázat megelőzése közös érdekű célnak minősül. Márpedig bizonyos vállalkozások versenyképességének a versenytársak rovására történő javítása önmagában nem tekinthető az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében vett közös érdekű célnak.

5.4.2.3. Ösztönző hatás, arányosság és az indokolatlan versenytorzító hatás hiánya

(310) A Bizottság megjegyzi, hogy amennyiben a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés, a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák finanszírozására szánt pótdíjakból biztosított kedvezmények túlságosan jelentősek, vagy azokat túl sok ágazat vagy kedvezményezett számára biztosítják, a szóban forgó intézkedések finanszírozására szánt általános teher, valamint az intézkedések nyilvánosság általi elfogadása is veszélybe kerülhet. Ezzel párhuzamosan a szóban forgó kedvezmények által okozott versenytorzulás és a kereskedelemre gyakorolt hatás jelentős lehet.

(311) Az ilyen kedvezménytípusok belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékeléséhez a Bizottság az SA. 42393 és az SA.38635 számú támogatásra vonatkozó határozatában kimondta, hogy a 2014. évi iránymutatás (185)–(187) bekezdésének rendelkezései releváns jogalapot szolgáltatnak a villamosenergia-fogyasztásra kirótt magas terhek bevezetésére leginkább érzékeny vállalkozások meghatározásához és a támogatás ösztönző hatásának meghatározásához. Ez különösen indokoltnak tűnik, mivel egyrészt a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra nyújtott támogatást a CSPE finanszírozza, és az – a megújuló energiára nyújtott támogatáshoz hasonlóan – közös érdekű célt szolgál az energiaágazathoz kapcsolódóan, másrészt a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra elkülönített CSPE hozzáadódik a CSPE megújuló energiához kapcsolódó összetevőjéhez. A CSPE mindezen összetevőinek felépítése és kivetése megegyezik és megkülönböztetés nélküli. Mivel a CSPE kivetése a fogyasztott villamos energiával arányosan történik, különösen azokat a gazdasági társaságokat érinti, amelyek számára az

energiaköltség a hozzáadott érték jelentős részét teszi ki, és amelyek – a tevékenységi ágazataik nemzetközi kereskedelemnek való kitettsége miatt – piaci részesedések elvesztése nélkül nem tudják könnyen áthárítani ezeket a költségeket a végső fogyasztókra. Ezek azok a vállalkozások, amelyek a 2014. évi iránymutatás (185)–(187) preambulumbekezdésében meghatározott kritériumok alapján azonosíthatók.

(312) A Bizottság az SA. 42393 és az SA.38635 számú támogatásra vonatkozó határozatában azt is jelezte, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés, a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák finanszírozására szánt pótdíjakból biztosított kedvezmények arányosságának értékeléséhez a 2014. évi iránymutatás (188) és (189) bekezdését veszi alapul. Ez megfelelőnek tűnik, mivel egyrészt a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés, a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák az energiaágazatra vonatkozó, közös érdekű célokat követnek, csakúgy, mint a megújuló energiára nyújtott, szintén a CSPE-ből biztosított támogatás, másrészt a biztosított kedvezmények, amelyek célja a szóban forgó támogatási intézkedések fenntartható finanszírozásának biztosítása, az energiapótdíjak által különösen érintett gazdasági társaságokat terhét korlátozzák, ugyanakkor elegendő mértékű hozzájárulást követelve azoktól. Ennek alapján a 2014. évi iránymutatás (188) és (189) bekezdésében megállapított kritériumok ezen egyensúly meghatározására szolgálnak.

(313) A Bizottság ennek kapcsán megjegyzi, hogy számos támogatható kedvezményezett a 2014. évi iránymutatás (185)–(187) bekezdése értelmében vett villamosenergia-igényes vállalkozás, és hogy bizonyos számú kedvezményezett hozzájárul az előírt minimumhoz, azaz a teher 15 %-ához.

5.4.2.4. Kiigazítási terv

(314) A 2014. évi iránymutatás (185)–(187) bekezdése értelmében villamosenergia-igényesnek nem minősíthető kedvezményezettek esetében, valamint azon vállalkozások esetében, amelyek az említett bekezdések értelmében ugyan villamosenergia-igényesek, de nem fizették meg a CSPE legalább 15 %-át, illetve adott esetben a hozzáadott érték 0,5 %-át, Franciaország olyan kiigazítási tervet nyújtott be, amely lehetővé teszi az önrészük fokozatos növelését (lásd a 4.4. szakaszt) annak érdekében, hogy legkésőbb 2019. január 1-jéig elérjék a 15 %-ot (a 2014. évi iránymutatás (185)–(187) bekezdése értelmében villamosenergia-igényesnek minősülő vállalkozások esetében), illetve a 100 %-ot (a villamosenergia-igényesnek nem minősülő vállalkozások esetében). Mivel a CSPE 2016. január 1-jén megszűnt, a kiigazítási terv csak 2015. december 31-ig alkalmazandó.

(315) Ez a kiigazítási terv az összes CSPE-kedvezményre kiterjedő, halmozott kiigazítást tesz lehetővé, amely a megújuló energiaforrásokat, a kapcsolt energiatermelést, a tarifakiegyenlítést és a szociális tarifákat egyaránt finanszírozza, és amelynek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét a Bizottság már az 5.4.1. és az 5.4.2. szakaszban értékelte.

(316) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kiigazítási tervet ugyanazok az okok indokolják, mint a CSPE megújuló energiaforrásokra vonatkozó része tekintetében végrehajtott kiigazítási terv esetében. E kiigazítási tervvel elkerülhető a CSPE-kedvezményre már nem jogosult fogyasztók által a 2014. évi iránymutatás (185) és (189) bekezdésében meghatározott arányossági kritériumok alkalmazását követően viselendő pénzügyi teher túlzottan erőteljes és ugrásszerű növekedése, és ebben az értelemben hozzájárul a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra nyújtott támogatás fenntarthatóságához, miközben megőrzi a támogatás elfogadhatóságát, valamint biztonságos és folyamatos finanszírozását.

A kiigazítási tervek kezdő időpontja

(317) A Bizottság jóváhagyja a kiigazítási tervek kezdő időpontjait:

(318) A nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés tekintetében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megújuló energiaforrások és a kapcsolt energiatermelés finanszírozását célzó CSPE-ből biztosított kedvezmények esetében a kiigazítási terv 2011-re megállapított kezdő időpontja indokolt. 2010 júniusában ugyanis az Európai Tanács 2020-ig elérendő 20 %-os energiahatékonysági célt fogadott el. 2010 és 2011 folyamán az Európai Unió több olyan cselekvési tervet és közleményt ([49]) fogadott el, amelyek kiemelték az energiahatékonyság jelentőségét, valamint az erre irányuló erőfeszítések fokozásának szükségességét, az energiahatékonyság növelése érdekében többek között az adókból finanszírozott villamosenergia-termelés területén. Az energiahatékonyságról szóló, a tagállamokat a szóban forgó terhek finanszírozási költségeinek növekedéséhez hozzájáruló támogatási intézkedéseik fokozására ösztönző irányelvvel összefüggésben szemlélve e terv 2011-es elindítása indokolt.

([49]) Lásd az Európai Tanács 2010. június 17-i következtetéseit, amelyek megerősítik, hogy az energiahatékonyság egyike a foglalkoztatásra és az inkluzív és fenntartható növekedésre irányuló új stratégiával kapcsolatos célkitűzéseknek.

(319) A Bizottság ezenkívül úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó intézkedések 2011 előtti (a 20 %-os célkitűzés bevezetése előtti) korlátozott előrehaladásának fényében az említett referenciaévek előtt biztosított kedvezményes összegek úgy tekinthetők, hogy nem felelnek meg az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében foglalt kritériumoknak, de az akkor alkalmazandó 994/98/EK tanácsi rendelet ([50]) 2. cikkének hatálya alá tartoznak (csekély összegű támogatás), illetve megfelelnek az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdése b) pontjának, mivel a szóban forgó, 2008 decembere és 2010 decembere között biztosított kedvezmények a pénzügyi és gazdasági válság alatti finanszírozáshoz jutás támogatására szánt állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes uniós keretrendszer (különösen annak 4.2.2. szakasza) ([51]) alá tartoztak, és azokra az N 7/2009. számú támogatásra vonatkozó bizottsági határozat ([52]) vonatkozott.

(320) A CSPE-ből finanszírozott többi rész tekintetében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák finanszírozását célzó CSPE-ből biztosított kedvezmények esetében a kiigazítási terv 2004-re meghatározott kezdete szintén indokolt, ezúttal a jelen esetben alkalmazandó, az (EU) 1589/2015 rendelet 17. cikkében előírt tízéves jogvesztő határidő miatt.

(321) A 2014. évi iránymutatás (185)–(187) bekezdése értelmében vett villamosenergia-igényes vállalkozásoknak minősülő kedvezményezettek esetében Franciaország bebizonyította, hogy egyes kedvezményezettek a CSPE-nek legalább 15 %-át, illetve a hozzáadott érték 4 vagy 0,5 %-át megfizették. Az e küszöbértékeknél alacsonyabb összeget fizető kedvezményezettek esetében Franciaország olyan kiigazítási terv végrehajtását javasolta, amely fokozatosan igazítja ki a hozzájárulásukat az előírt minimumokhoz (lásd a 4.4. szakaszt), mégpedig úgy, hogy a 2019. január 1-jei elméleti időpontban a CSPE-nek legalább 15 %-át, illetve adott esetben a hozzáadott érték 0,5 vagy 4 %-át kelljen fizetniük.

(322) A fentiek, különösen a kiigazítási terv végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalás alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy Franciaország bebizonyította, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés, a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák finanszírozására szánt CSPE-terhekből biztosított kedvezmények szükségesek, megfelelőek, ösztönző hatást fejtenek ki, és nem torzítják indokolatlanul a versenyt, így összeegyeztethetőek az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjával, amennyiben nem haladják meg a kiigazítási tervben előírt kedvezményeket.

(323) A Bizottság hozzáteszi, hogy minden többi esetben a vállalkozásoknak 2019. január 1-jéig el kell érniük a teher 100 %-át. Az e többi esetben biztosított CSPE-kedvezményeket tehát be kell hajtani. Ebben az értelemben a Bizottság jóváhagyja a Franciaország által javasolt, a (122) és (124) preambulumbekezdésben kifejtett álláspontot.

(324) Következésképpen a Bizottság jóváhagyja a kiigazítási terv alkalmazására vonatkozóan a (117)–(124) preambulumbekezdésben, valamint a 4.4.5–4.4.8. szakaszban ismertetett feltételeket.

5.4.2.5. A CSPE-kedvezmények belső piaccal való összeegyeztethetősége a megújuló energiaforrások fejlesztésétől, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléstől, a tarifakiegyenlítéstől, valamint a szociális tarifák finanszírozásától eltérő célkitűzésekre elkülönített CSPE-rész tekintetében

(325) A Bizottság megítélése szerint Franciaország nem bizonyította be, hogy a CSPE többi összetevője közös érdekű célt szolgáló támogatási intézkedéseket finanszíroz, és azt sem, hogy a teher csökkentése szükséges lenne e célok eléréséhez, valamint a csökkentés a kitűzött cél eléréséhez szükséges mértékkel arányos lenne.

(326) Ami különösen a biológiailag nem lebomló hulladékok égetésével, nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés igénybevétele nélkül végzett energiatermelésre nyújtott támogatás finanszírozására szolgáló CSPE-részt illeti, a Bizottság rámutat, hogy általában kizárólag akkor engedélyezi a hulladékégetéssel végzett villamosenergia-termelésre nyújtott támogatást, ha a hulladék biológiailag lebomló, vagy ha nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést vesznek igénybe. A fosszilishulladék-égetéssel végzett villamosenergia-termelés ugyanis általában nem szorul támogatásra ahhoz, hogy jövedelmező legyen, és a hulladékhierarchiával kapcsolatos problémákat vethet fel. A fosszilishulladék-égetéssel végzett villamosenergia-termelés ösztönzése szén-dioxid-kibocsátással jár, és mérsékelheti az érintett hulladék újrahasznosítására vagy újrafelhasználására való ösztönzést; ezenkívül mérsékelheti a hő villamos energiává átalakítása helyett a hő közvetlen felhasználására való ösztönzést, míg környezeti szempontból a hő felhasználása a jobb energiahatékonyság miatt relevánsabb. Franciaország nem bizonyította be, hogy a fosszilis hulladékok (és más, biológiailag nem lebomló hulladékok) égetésével végzett villamosenergia-termelésre nyújtott támogatás nem tartalmazott a hulladékhierarchia megkerülésére és különösen a hulladék-újrahasznosításra való ösztönzést. Mindenesetre nem bizonyította be, hogy a CSPE-ből finanszírozandó támogatási intézkedések – a piaci feltételekre tekintettel – szükségesek voltak a fosszilis hulladékok égetését végző égetőművek villamosenergia-termelésre ösztönzéséhez.

([50]) A Tanács 994/98/EK rendelete (1998. május 7.) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról (HL L 142., 1998.5.14., 1. o.).
([51]) HL C 83., 2009.4.7., 1. o.
([52]) HL C 91., 2009.4.21., 1. o.

(327) 2017. november 23-i feljegyzésében mindenesetre elismerte, hogy a biológiailag nem lebomló erőforrásokat felhasználó égetőművek finanszírozására elkülönített CSPE-részre nem lehetett kedvezményt biztosítani.

(328) Másodszor, Franciaország nem bizonyította be, hogy a CSPE-ből finanszírozott és a csúcstechnológiás létesítmények támogatására szánt támogatás – a Franciaország által az ellátás biztonságának és a 2003–2015 között érvényesülő piaci feltételeknek a biztosítása érdekében már bevezetett valamennyi intézkedésre tekintettel – szükséges volt az ellátás biztonságának biztosításához. Franciaország továbbá nem bizonyította be, hogy az érintett csúcstechnológiás eszközökre nyújtott támogatás feltételezett pozitív hatása ellensúlyozta a szóban forgó termelőeszközökre nyújtott támogatás versenytorzító hatását (különösen a 90-es években épült dízelüzemű generátorok esetében). Franciaország ezenfelül megállapította, hogy a CSPE e célkitűzésre elkülönített részét teljes egészében meg kellett fizetni, amit a Bizottság is megerősít.

(329) Végezetül Franciaország nem támasztotta alá elegendő bizonyítékkal azt, hogy a CSPE-kedvezmények közös érdekű célt szolgáltak a CSPE azon része tekintetében, amelyet a független termelés ösztönzését célzó, a (11) preambulumbekezdés (3) pontjában ismertetett villamosenergia-közszolgáltatás szempontjából járulékosan hasznos intézkedésekre különítettek el. A kitűzött cél általában véve nem nyert egyértelműen megállapítást. A támogatás szükségessége sem nyert megállapítást, és még kevésbé nyert megállapítást, hogy a szóban forgó támogatási intézkedések feltételezett pozitív hatásai ellensúlyoznák a versenyre gyakorolt negatív hatásaikat. Következésképpen a CSPE e részére vonatkozó kedvezmények megfelelősége és szükségessége sem nyert megállapítást. Franciaország a 2017. november 23-i feljegyzésében megerősítette, hogy a CSPE e célkitűzésre elkülönített részét teljes egészében meg kellett fizetni, amit a Bizottság is megerősít.

(330) A Bizottság így megerősíti a Franciaország által javasolt és a (124) preambulumbekezdésben kifejtett elemzést.

5.4.2.6. Átláthatóság

(331) A tagállamok a 2014. évi iránymutatás 3.2.7. szakasza értelmében 2016. július 1-jétől kötelesek nyilvánosságra hozni a támogatás kedvezményezettjeire vonatkozó bizonyos információkat. Mivel az intézkedések alkalmazása 2016. január 1-jén megszűnt, a 2014. évi iránymutatás 3.2.7. szakasza nem alkalmazandó.

5.4.2.7. Az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó következtetés

(332) Először is a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a különböző célkitűzések – a biológiailag lebomló hulladékok égetésére is kiterjedő megújuló energiától, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés során felhasznált, biológiailag nem lebomló hulladékok égetésére is kiterjedő kapcsolt energiatermeléstől, a tarifakiegyenlítéstől és a szociális tarifáktól eltérő célkitűzések – finanszírozására szánt CSPE-részt teljes egészében meg kell fizetni, és az nem csökkenthető. Adott esetben ezt a részt be kell hajtani.

(333) Másodszor, az intézkedések és a javasolt kiigazítási terv vonatkozásában a (251)–(274) preambulumbekezdésben ismertetett tényezők alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy Franciaország elegendő bizonyítékkal alátámasztotta, hogy a CSPE-kedvezmények egy része szükséges, megfelelő, ösztönző hatású, és nem torzítja a versenyt, és így azok összeegyeztethetők az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjával.

(334) Ugyanakkor a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a kiigazítási terv által engedélyezett szintet meghaladó támogatási összegek a belső piaccal összeegyeztethetetlennek minősülnek, és azokat az intézkedés kedvezményezettjeinek vissza kell fizetniük. A Bizottság ennek alapján jóváhagyja a szóban forgó kiigazítási tervnek az e határozat 4.4. szakaszában Franciaország által meghatározott végrehajtási feltételeit.

5.4.3. *A csekély összegű támogatások felső határának alkalmazása*

(335) A Bizottság rámutat, hogy Franciaország – a (135) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően – kinyilvánította azon szándékát, hogy a csekély összegű támogatások (EU) 2016/1046 bizottsági végrehajtási rendeletben ([53]) meghatározott felső határát kívánja alkalmazni, ha a támogatás összege három egymást követő évben egyik kedvezmény esetében sem éri el a 200 000 EUR-t.

(336) A Bizottság egyértelműsíti, hogy az intézkedések alkalmazandónak minősüléséhez azoknak meg kell felelniük az (EU) 2016/1046 végrehajtási rendelet valamennyi rendelkezésének.

([53]) A Bizottság (EU) 2016/1046 végrehajtási rendelete (2016. június 28.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes molibdénhuzalok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az 1225/2009/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről (HL L 170., 2016.6.29., 19. o.).

5.4.4. *Általános következtetés*

(337) Ahogyan az 5.4.1. és az 5.4.2. szakaszban kifejtésre került, az intézkedések és a javasolt kiigazítási terv vonatkozásában a (252)–(334) preambulumbekezdésben ismertetett tényezők alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy Franciaország elegendő bizonyítékkal alátámasztotta, hogy a CSPE-kedvezmények egy része közös érdekű célt szolgál, szükséges, megfelelő, ösztönző hatású, arányos, és nem torzítja a versenyt a közös érdekkel ellentétes mértékben, és így azok összeegyeztethetők az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjával.

(338) Ezzel szemben Franciaország nem bizonyította be, hogy a kiigazítási tervben engedélyezett támogatási összegeket meghaladó támogatások közös érdekű célt szolgálnak, szükségesek, megfelelőek, ösztönző hatásúak, arányosak, és nem torzítják a versenyt a közös érdekkel ellentétes mértékben. Ezek a támogatások tehát összeegyeztethetetlenek az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjával. Ugyanez vonatkozik azokra a CSPE-kedvezményekre, amelyeket a megújuló energiaforrásokra, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra nyújtott támogatástól eltérő támogatási intézkedésekre elkülönített CSPE-részre biztosítottak.

(339) Ezenkívül a Bizottság jóváhagyja a kiigazítási terv végrehajtására vonatkozóan Franciaország által a 4.4. szakaszban ismertetett, a (329) és a (334) preambulumbekezdésben pontosított feltételeket.

6. AZ EUMSZ 30. ÉS 110. CIKKÉNEK VALÓ MEGFELELŐSÉG

(340) A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az adók nem tartoznak a Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá, hacsak nem valamely támogatási intézkedés finanszírozását szolgálják úgy, hogy annak szerves részét képezik ([54]).

(341) Ezenfelül a 2014. évi iránymutatás (29) bekezdése kimondja, hogy ha a támogatási intézkedés vagy az ahhoz kapcsolt feltételek, beleértve a finanszírozási módszert is, amennyiben ez az intézkedés szerves részét alkotja, szükségképpen az uniós jog – konkrétan az EUMSZ 30. és 110. cikke – megsértésével járnak, a támogatás nem nyilvánítható összeegyeztethetőnek a belső piaccal.

(342) A Bizottság ellenőrizte, hogy a CSPE a támogatás szerves részét képezőnek tekintendő-e, és hogy ebből következően meg kell-e vizsgálnia, hogy a CSPE megfelel-e például az EUMSZ 30. és 110. cikkének.

(343) Az ítélkezési gyakorlat szerint ahhoz, hogy valamely adót egy támogatási intézkedés szerves részének lehessen tekinteni, a vonatkozó nemzeti szabályozás alapján kötelező hozzárendeltségi viszonynak kell fennállnia az érintett adó és a támogatás, azaz a finanszírozott támogatási intézkedések között. A pótdíjból származó bevételt szükségképpen e támogatási intézkedések finanszírozásához kell rendelni, és a pótdíjból származó bevételnek közvetlenül befolyásolnia kell a támogatás mértékét, és következésképpen e támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének megítélését ([55]).

(344) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy jelen esetben ez a helyzet nem áll fenn, mégpedig két ok miatt:

(345) Egyrészt a CSPE a megújuló energiaforrások, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés és más szakpolitikák támogatásának finanszírozására szolgáló kötelező hozzájárulás. A CSPE-t nem az e határozatban vizsgált mentességek finanszírozása céljából hozták létre.

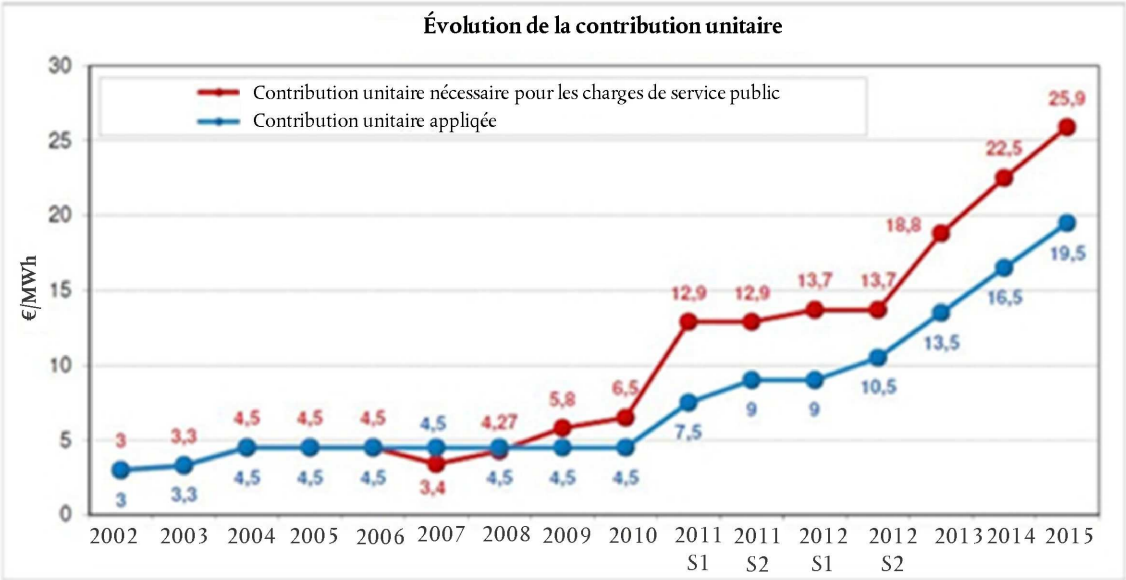
(346) A Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy valamely támogatási intézkedésnek nem képezi szerves részét az érintett intézkedés finanszírozására szolgáló hozzájárulás, ha az érintett intézkedés összege nem a kötelező hozzájárulásból származó bevételtől függ. Így amennyiben valamely támogatás finanszírozásának kiegészítéséhez a kötelező hozzájáruláson felül költségvetési hozzájárulást használnak fel, ez a hozzájárulás nem képezi a támogatás szerves részét ([56]).

([54]) A C-174/02. sz. Streekgewest-ügyben 2005. január 13-án hozott ítélet (EU:C:2005:10) 25. pontja; a C-175/02. sz. Pape-ügyben 2005. január 13-án hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:11) 14. pontja, valamint a C-266/04–C-270/04., C-276/04. és C-321/04–C-325/04. sz., Distribution Casino France és társai egyesített ügyekben 2005. október 27-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:657) 34. pontja.

([55]) Lásd a Streetkgewest-ügyben hozott ítélet 26. pontját, valamint a C-266/04–C-270/04., C-276/04. és C-321/04. sz., Casino France és társai egyesített ügyekben 2005. október 27-én hozott ítélet (EBHT 2005., I-9481. o.) 40. pontját, a C-393/04. sz., Air Liquide Industries Belgium SA kontra Ville de Seraing ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2005:657) és a C-41/05. sz., Province de Liège ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2006:403).

([56]) A C-449/14 P. sz. DTS-ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2016:848) 68–72. pontja.

(347) A Bizottság megállapítja, hogy jelen esetben nem áll fenn kötelező hozzárendeltségi viszony a CSPE és a támogatási program között. Noha valóban fennáll hozzárendeltségi viszony a CSPE és a támogatási program finanszírozása között, a Bizottság ennek ellenére úgy ítéli meg, hogy nem áll fenn kötelező összefüggés az adó összege és a támogatás összege között. Nem támasztható ugyanis alá, hogy a CSPE-ből származó bevétel közvetlenül befolyásolja a támogatási program jelentőségét. Az alábbi ábra a kötelező hozzárendeltségi viszony hiányát szemlélteti, és azt mutatja, hogy az alkalmazott egységnyi hozzájárulás 2007-től nem teszi lehetővé a támogatott intézkedések tényleges finanszírozási költségének fedezését:

Forrás: Energiaszabályozási bizottság (Commission de Régulation de l'Energie)

(348) A különbözetet közvetlenül az EDF finanszírozta. Az energiaszabályozási bizottság (Commission de Régulation de l'Energie) évente meghatározta azt a hozzájárulási összeget, amely szükséges volt a hozzájárulásból finanszírozandó szakpolitikák tényleges költségének fedezéséhez.

(349) Egyébiránt technikai szempontból a CSPE-t az EDF szedi be, amelynek a feladata az elméletileg a CSPE-ből fedezendő szakpolitikák finanszírozása. Az EDF által beszedett CSPE és az EDF által folyósított összegek különbsége meghaladja az 5,3 milliárd EUR-t. Ez a különbség a következőképpen bontható le (évenként és szakpolitikánként):

Az EDF által beszedett CSPE és a finanszírozott szakpolitikák tényleges költsége közötti különbségek

	Megújuló energia-források	Hulladék-égetés	Kapcsolt energia-termelés	Tarifaki-egyenlítés	Szociális tarifák	Csúcstech-nológiás termelés	Egyéb	Összesen
2003	26	6	138	66	0	4	3	243
2004	5	1	17	10	0	1	0	34
2005	(22)	(4)	(98)	(60)	(12)	(5)	(3)	(204)
2006	(3)	(1)	(38)	(22)	(2)	(1)	(1)	(68)
2007	1	6	(70)	(115)	1	(4)	(1)	(182)
2008	(5)	1	(19)	(39)	(2)	(2)	(1)	(67)
2009	128	3	219	341	18	10	5	724

	Megújuló energia-források	Hulladék-égetés	Kapcsolt energia-termelés	Tarifaki-egyenlítés	Szociális tarifák	Csúcstech-nológiás termelés	Egyéb	Összesen
2010	119	(6)	223	197	17	7	5	562
2011	578	17	368	360	15	6	9	1 353
2012	514	2	221	317	21	3	3	1 081
2013	381	5	118	209	19	2	1	735
2014	708	7	117	322	54	2	1	1 211
2015	(19)	0	(3)	(8)	(1)	0	0	(31)
	2 411	37	1 193	1 578	128	23	21	5 391

Forrás: a francia hatóságok által a Bizottság szolgálataihoz intézett, 2016. december 20-i feljegyzés

(350) Az EDF veszteségét ezt követően az állami költségvetés alapján térítették vissza (lásd a 2015. évre vonatkozó pótköltségvetésről szóló 2015-1786. sz. törvénynek az elkülönített számláról szóló 5. cikkét).

(351) A CSPE és a támogatott intézkedések közötti hozzárendeltségi viszony hiányára tekintettel tehát nem kell értékelni, hogy a CSPE megfelel-e az EUMSZ 30. és 110. cikkének.

7. A TÁMOGATÁS VISSZAFIZETTETÉSE

(352) Ha a Bizottság megállapítja, hogy valamely támogatás a belső piaccal nem összeegyeztethető, a Bizottság az EUMSZ és a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata alapján hatáskörrel rendelkezik annak eldöntésére, hogy az érintett tagállamnak meg kell-e szüntetnie vagy módosítania kell-e a támogatást ([57]). A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata azt is kimondta, hogy a Bizottság által a belső piaccal összeegyeztethetetlennek tekintett támogatás eltörlésére vonatkozó tagállami kötelezettség célja a korábbi helyzet visszaállítása ([58]).

(353) Ebben az összefüggésben a Bíróság úgy vélte, hogy ez a célkitűzés akkor teljesül, ha a kedvezményezett visszafizette az odaítélt összeegyeztethetetlen támogatások összegét. A támogatás visszafizetésével a kedvezményezett elveszíti azt az előnyt, amelyet a piaci versenytársaival szemben élvezett a piacon, és visszaáll a támogatás juttatása előtti helyzet ([59]).

(354) Ezen ítélkezési gyakorlat nyomán az (EU) 2015/1589 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „[a] mennyiben a jogellenes támogatások esetén elutasító határozat születik, a Bizottság dönt arról, hogy az érintett tagállam hozza meg a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettől történő visszavételére […]”.

(355) mivel a szóban forgó intézkedéseket az EUMSZ 108. cikkének megsértésével hajtották végre, azok jogellenes támogatásnak minősülnek. Ezenkívül a belső piaccal összeegyeztethetetlenek, és ennélfogva a támogatások odaítélése előtti piaci helyzet visszaállítása érdekében azokat vissza kell fizettetni. A visszafizettetés időtartama a kedvezményezett előnyhöz jutásának időpontjától, azaz a támogatásoknak a kedvezményezett rendelkezésére bocsátásának időpontjától a tényleges visszafizetésük időpontjáig tart, és a visszafizettetendő összegeket a tényleges visszafizetésük időpontjáig kamatnak kell terhelnie.

([57]) Lásd a C-70/72., Bizottság kontra Németország ügyben 1973. július 12-én hozott ítélet (EBHT 1973., 813. o.; ECLI:EU:C:1973:87) 13. pontját.
([58]) Lásd a C-278/92., C-279/92. és C-280/92. sz., Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyekben 1994. szeptember 14-én hozott ítélet (EBHT 1994., I-4103. o.; ECLI:EU:C:1994:325) 75. pontját.
([59]) Lásd a C-75/97., Belgium kontra Bizottság ügyben 1999. június 17-én hozott ítélet (EBHT 1999., I-030671. o.; ECLI:EU:C:1999:311) 64. és 65. pontját.

(356) Következésképpen a Franciaország által nyújtott támogatást a belső piaccal való összeegyeztethetetlenség arányában vissza kell fizettetni. A visszafizettetésnek csak a 2004 és 2015 között biztosított CSPE-kedvezményekre kell kiterjednie a tarifakiegyenlítést és a szociális tarifákat finanszírozó CSPE-kedvezmények esetében, illetve a 2011 és 2015 közötti időszakra kell kiterjednie a megújuló energiaforrásokból történő energiatermelésre és a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre szánt CSPE-kedvezmények esetében.

(357) A visszafizettetendő összeget minden egyes évre és minden egyes kedvezményezett esetében ki kell számítani. Ezen összegnek minden egyes érintett év vonatkozásában az adott évi összeegyeztethető összeg és a ténylegesen megfizetett CSPE összege közötti különbségre kell korlátozódnia. A CSPE – mégpedig a megújuló energiaforrásokra, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra nyújtott támogatás finanszírozására szánt CSPE – összeegyeztethető összegét a kiigazítási terv alkalmazásának megfelelően határozzák meg. Ami a megújuló energiaforrásokra, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra nyújtott támogatástól eltérő célkitűzéseket finanszírozó CSPE-részt illeti, a fizetendő összeegyeztethető CSPE összege a CSPE teljes összegének felel meg az ezen egyéb célkitűzésekre elkülönített CSPE-rész esetében.

(358) Minden egyes kedvezményezett, minden egyes év és minden egyes szakpolitika esetében két összeget számítanak ki: a megfizetett CSPE összegét, valamint a kiigazítási terv alapján fizetendő, minimális mértékű CSPE összegét, amelyhez hozzáadódik a megújuló energiaforrásokra, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra nyújtott támogatástól eltérő célkitűzések finanszírozására szolgáló CSPE teljes összege.

7.1. **A CSPE ténylegesen megfizetett összegeinek kiszámítása**

(359) A kedvezményezettek által valamely adott évre ténylegesen megfizetett CSPE összegének kiszámítása a francia hatóságok szolgálatai által összegyűjtött információk alapján történik. Ezek az összegek a különböző CSPE-kedvezmények alkalmazásából származnak. Franciaország azonban azt közölte, hogy még nem rendelkezik minden szükséges információval, és megemlítette, hogy a 2003 és 2010 közötti adatok nem léteznek számítógépes formátumban. A visszafizetendő összeg pontos számítását tehát papíralapú archív dokumentumok alapján kell még elvégezni.

(360) Ami a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső CSPE-korlát kedvezményezettjeit illeti, a ténylegesen megfizetett CSPE a kiigazítási tervben meghatározott elméleti CSPE és a hozzáadott érték 0,5 %-a közötti minimummal egyenlő. Negatív hozzáadott érték esetén a CSPE megfizetettnek tekintett összege nulla. Ez az összeg ezt követően a (133) preambulumbekezdésben bemutatott táblázat szerint oszlik meg szakpolitikánként.

(361) Ami a fogyasztási helyi felső korlátot illeti, a ténylegesen megfizetett CSPE a kiigazítási tervben meghatározott elméleti CSPE és a figyelembe vett év fogyasztási helyi felső korlátjának összege közötti minimummal egyenlő. Ez az összeg szintén a (133) preambulumbekezdésben bemutatott táblázat szerint oszlik meg szakpolitikánként.

(362) Ami a saját fogyasztásra vonatkozó mentesség kedvezményezettjeit illeti, a ténylegesen megfizetett CSPE a teljes fogyasztás és a mentességet élvező fogyasztás különbségével egyenlő, amely megszorzódik a (133) preambulumbekezdésben bemutatott, éves egységnyi mértékű CSPE-vel.

(363) A fogyasztási helyi felső korlátra jogosult fogyasztási helyek mindegyike esetében meghatározzák, hogy az olyan vállalkozásé-e, amely egyébiránt jogosult a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított kedvezményre. A saját fogyasztásra vonatkozó mentességre jogosult fogyasztási helyek mindegyike esetében meghatározzák, hogy a fogyasztási hely olyan vállalkozásé-e, amely jogosult a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső korlátra, és egyébiránt jogosult-e fogyasztási helyi felső korlátra.

(364) Amennyiben egy – fogyasztási helyi felső korlátra jogosult vagy saját fogyasztásra vonatkozó mentességben részesülő – fogyasztási hely olyan vállalkozásé, amely jogosult a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső korlátra, akkor kizárólag a hozzáadott értékre vonatkozó felső korlátot veszik figyelembe a nyújtott kedvezmény kétszer történő elszámolásának elkerülése érdekében. Ha ugyanis a vállalkozás a hozzáadott érték 0,5 %-ában megállapított felső korlátra jogosult, az utólagos visszatérítés a megfizetett CSPE és a vállalkozás hozzáadott értékének 0,5 %-a közötti különbséggel egyenlő.

(365) Amennyiben egy fogyasztási hely jogosult fogyasztási helyi felső korlátra, és saját fogyasztásra vonatkozó mentességben részesül, de nem olyan vállalkozásé, amely jogosult a hozzáadott érték felső korlátjára, akkor kizárólag a fogyasztási helyi felső korlátot veszik figyelembe.

7.2. **Az állami támogatási szabályok és a kiigazítási terv alkalmazásában fizetendő CSPE-összegek kiszámítása**

7.2.1. *A fizetendő és a kiigazítási terv hatályán kívül eső CSPE*

(366) A Bizottság először is úgy ítéli meg, hogy a kedvezményezettek által teljes egészében megfizetendő és a kiigazítási terv hatályán kívül eső CSPE a biológiailag nem lebomló vagy nem a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléshez kapcsolódó hulladékok égetésének finanszírozására, a csúcstechnológiás létesítményeknek nyújtott támogatásra, valamint a (11) preambulumbekezdés (1)–(3) pontjában és a (326)–(331) preambulumbekezdésben ismertetett különböző intézkedések, például a garantált teljesítményre vonatkozó szerződések finanszírozásának támogatására szánt CSPE-részre vonatkozik. A kedvezményezettek által már megfizetett CSPE a kiigazítási terv alkalmazása és a visszafizettetendő támogatás összegének meghatározása céljából elsődlegesen e többi szakpolitika finanszírozásához rendelhető.

7.2.2. *A kiigazítási tervek kezdő időpontja*

(367) A Bizottság jóváhagyja a kiigazítási tervek végrehajtásának a (275) és (318)–(321) preambulumbekezdésben ismertetett kezdő időpontját egyrészt a megújuló energiaforrások és a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés finanszírozására szánt CSPE-rész, másrészt a tarifakiegyenlítés és a szociális tarifák finanszírozására szánt CSPE-rész esetében.

7.2.3. *A fizetendő CSPE-összegek és progresszivitásuk kiszámítása*

(368) A Bizottság jóváhagyja a kiigazítási terv tárgyát képező különböző CSPE-részek esetében fizetendő összegek kiszámítására szolgáló, és a megújuló energiaforrások finanszírozására szánt CSPE-rész tekintetében a (265)–(274) preambulumbekezdésben részletezett, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés, a szociális tarifák és a tarifakiegyenlítés tekintetében pedig a (316)–(317) preambulumbekezdésben részletezett módszert.

(369) A Bizottság jóváhagyja a fizetendő CSPE-összegek progresszivitásának kiszámítására szolgáló, statisztikai törvényen alapuló elvet és módszert, amelyet a (140) preambulumbekezdés ismertet.

(370) A Bizottság jóváhagyja az egyes kedvezményezettek és egy meghatározott év tekintetében a következő képlettel meghatározott, fizetendő CSPE kiszámítására szolgáló módszert: *Évente az egyes finanszírozott szakpolitikákra fizetendő összeg = megfizetett összeg + (fizetendő összeg − megfizetett összeg)* × [(e^n) − 1]/[(e^N) − 1], ahol n: a terv évének száma (példa: 2011-ben kezdődő terv és 2019-ben megvalósuló teljeskörű alkalmazás esetén 2011-ben n = 0, 2012-ben n = 1, …, 2019-ben n = 8), valamint N: a terv éveinek száma (példa: a fentivel megegyező példa esetében N = 8).

(371) A Bizottság a csekély összegű támogatások felső határának figyelembevételére szolgáló, a (135) preambulumbekezdésben kifejtett módszert is jóváhagyja.

7.3. **A visszafizettetendő összegek kiszámítása**

(372) A visszafizettetendő összegek minden egyes kedvezményezett esetében i. az állami támogatási szabályok alkalmazásában fizetendő CSPE-összegek és ii. a támogatásra jogosult kedvezményezettek által ténylegesen megfizetett CSPE-összegek különbözetével egyenlő.

(373) A Bizottság ebben az értelemben jóváhagyja a visszafizettetendő összegek kiszámítására szolgáló, Franciaország által ismertetett és a (145)–(148) preambulumbekezdésben foglalt módszert.

8. **KÖVETKEZTETÉSEK**

(374) A Bizottság megállapítja, hogy Franciaország az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével jogellenesen hajtotta végre a felső CSPE-korlátokat,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Franciaország által az önellátó villamosenergia-fogyasztók javára végrehajtott, a gáz és a villamos energia piacáról, valamint az energia-közszolgáltatásról szóló, 2003. január 3-i 2003-8. sz. törvény (a továbbiakban: 2003-8. sz. törvény) végrehajtásából fakadó CSPE-mentességre vonatkozó intézkedések nem minősülnek az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak, amennyiben a CSPE alól mentesülő villamos energia villamosenergia-termelést célzó saját fogyasztás tárgyát képezi.

2. cikk

A Franciaország által a megújuló energiaforrásokból saját célra termelt villamos energiával önellátó villamosenergia-fogyasztók javára végrehajtott, a 2003-8. sz. törvény végrehajtásából fakadó CSPE-mentességre vonatkozó intézkedések a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelést finanszírozó CSPE-rész esetében nem minősülnek az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak.

3. cikk

A Franciaország által a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléssel saját célra termelt villamos energiával önellátó villamosenergia-fogyasztók javára végrehajtott, a 2003-8. sz. törvény végrehajtásából fakadó CSPE-mentességre vonatkozó intézkedések a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést finanszírozó CSPE-rész esetében nem minősülnek az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak.

4. cikk

A Franciaország által – az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével – az önellátó villamosenergia-fogyasztók javára végrehajtott, a 2003-8. sz. törvény végrehajtásából fakadó CSPE-mentességre vonatkozó intézkedések az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében a belső piaccal összeegyeztethető támogatásnak minősülnek az e határozat 1., 2. és 3. cikke szerinti esetektől eltérő esetekben, amennyiben azokat a megújuló energiaforrásokra, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra nyújtott támogatás finanszírozására különítették el, és amennyiben az összegük nem haladta meg a kiigazítási tervben engedélyezett CSPE-kedvezmények összegét.

5. cikk

A Franciaország által – az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével – a villamosenergia-fogyasztók javára, fogyasztási helyi felső CSPE-korlát és a hozzáadott érték tekintetében megállapított felső CSPE-korlát formájában végrehajtott, a 2003-8. sz. törvény végrehajtásából fakadó intézkedések az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében a belső piaccal összeegyeztethető támogatásnak minősülnek, amennyiben azokat a megújuló energiaforrásokra, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésre, a tarifakiegyenlítésre és a szociális tarifákra nyújtott támogatás finanszírozására különítették el, és amennyiben az összegük nem haladta meg a kiigazítási tervben engedélyezett CSPE-kedvezmények összegét.

6. cikk

A Bizottság elfogadja a Franciaország által bejelentett kiigazítási terveket. Franciaország a 10. és 11. cikkben foglalt feltételek szerint és a 12. cikkben foglalt határidőkön belül köteles tájékoztatni a Bizottságot e tervek végrehajtásáról.

7. cikk

A Franciaország által – az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével – az önellátó villamosenergia-fogyasztók javára végrehajtott, a gáz és a villamos energia piacáról, valamint az energia-közszolgáltatásról szóló, 2003. január 3-i 2003-8. sz. törvény (a 2003-8. sz. törvény) végrehajtásából fakadó CSPE-mentességre vonatkozó intézkedések, valamint a Franciaország által – az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével – fogyasztási helyi felső CSPE-korlát és a hozzáadott érték tekintetében megállapított felső CSPE-korlát formájában végrehajtott, az e határozat 1–5. cikkének hatályán kívül eső intézkedések a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatások. Franciaország köteles a jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatásokat visszafizettetni a kedvezményezettekkel.

8. cikk

A 7. cikk szerinti program keretében nyújtott egyedi támogatás nem minősül támogatásnak, ha az odaítélés időpontjában eleget tesz az odaítélés időpontjában alkalmazandó 994/98/EK rendelet 2. cikke értelmében elfogadott rendeletben megállapított feltételeknek.

9. cikk

A 7. cikk szerinti program keretében nyújtott egyedi támogatás, amennyiben az odaítélése időpontjában eleget tesz a 994/98/EK rendelet 1. cikke alapján elfogadott rendeletben vagy bármely egyéb jóváhagyott támogatási programban meghatározott feltételeknek, a kérdéses támogatástípus esetében engedélyezett maximális támogatási intenzitás erejéig összeegyeztethető a belső piaccal.

10. cikk

(1) A visszafizettetendő összegeket a kedvezményezettek rendelkezésére bocsátásuk napjától a tényleges visszafizetésük időpontjáig kamat terheli.

(2) A kamatokat a 794/2004/EK bizottsági rendelet ([60]) V. fejezetével összhangban kamatos kamattal kell kiszámítani.

(3) Franciaország az e határozatról szóló értesítéstől számított hatállyal megszünteti a 7. cikk szerinti program keretében nyújtott támogatás valamennyi függőben lévő kifizetését.

11. cikk

(1) Az odaítélt támogatás visszafizettetését azonnali hatállyal, jogerősen végre kell hajtani.

(2) Franciaország biztosítja, hogy e határozatot az arról szóló értesítéstől számított négy hónapon belül végrehajtja.

12. cikk

(1) Franciaország az e határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül benyújtja a Bizottságnak az alábbi információkat:

— a 4., 5. és 7. cikk szerinti program alapján odaítélt támogatás kedvezményezettjeinek végleges jegyzéke,

— a 4., 5. és 7. cikk szerinti program alapján kapott teljes támogatási összeg,

— az egyes kedvezményezettek által a kiigazítási terv alapján kapható teljes támogatási összeg,

— az egyes kedvezményezettek által kapott és az 1–3. cikk alapján támogatásnak nem minősülő CSPE-összegek,

— az egyes kedvezményezettek által a 7. cikk szerinti program keretében visszafizettetendő teljes összeg,

— az egyes kedvezményezettekkel visszafizettetett teljes végösszeg (tőke és kamatok),

— az e határozatnak való megfelelés érdekében tervezett intézkedések részletes leírása.

(2) A visszafizettetési eljárást az e határozatról szóló értesítéstől számított négy hónapon belül végre kell hajtani. Franciaország e határidőn belül továbbítja a Bizottságnak az azt igazoló dokumentumokat, hogy a kedvezményezettek felszólítást kaptak a támogatás visszafizetésére, illetve hogy ténylegesen visszafizették a visszafizettetendő támogatást.

(3) Franciaország mindaddig folyamatosan tájékoztatja a Bizottságot az e határozat végrehajtása érdekében hozott nemzeti intézkedések előrehaladásáról, amíg a 7. cikk szerinti támogatási program keretében nyújtott támogatás teljes visszafizettetése meg nem történt. Franciaország a Bizottság egyszerű kérésére azonnal benyújtja a Bizottság részére az e határozatnak való megfelelés érdekében már meghozott és tervezett intézkedésekre vonatkozó információkat. Ezenkívül részletes tájékoztatást nyújt a kedvezményezettek által már visszafizetett támogatási összegekről és kamatokról.

13. cikk

Ennek a határozatnak a Francia Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2018. július 31-én.

a Bizottság részéről
Margrethe VESTAGER
a Bizottság tagja

([60]) A Bizottság 794/2004/EK rendelete (2004. április 21.) az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 140., 2004.4.30., 1. o.).